

سندرم ناسازگاری کره اسب نوزاد (*Equine neonatal maladjustment syndrome*)

غلامعلی کجوری^۱، امیر حاتمی^۲، مریم مصطفوی^۲، رسول بقایی شهرکی^۲، زینت داوودی^۳ و زینب معلمیان^۴
^۱استاد بخش داخلی دام های بزرگ - گروه علوم درمانگاهی - دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد- شهرکرد - ایران.
^۲دانشجوی دکتری دامپزشکی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد- شهرکرد - ایران.
^۳دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد- شهرکرد - ایران.

^۴رزیدنت بیماری های داخلی دام های بزرگ - دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد- شهرکرد - ایران.

drgholam_alikojouri@yahoo.com; kojouri@vet.sku.ac.ir

واژگان کلیدی: سندرم ناسازگاری، کره اسب، نوزاد.

کره اسب نوزاد در بدو تولد سالم به نظر رسیده اما تنها پس از گذشت ۲۴ ساعت درجاتی از ناتوانی در کارکرد سیستم عصبی، دستگاه گوارش و ادراری را نشان داده و به پهلو زمین گیر می شود. این عوارض نشان از شکل گیری سندرم ناسازگاری داشته و نیازمند توجه ویژه و مدیریت مناسب درمانی است تا کره اسب قادر به ادامه حیات شود. هدف از ارائه مقاله حاضر گزارش وقوع چند مورد سندرم ناسازگاری کره اسب در منطقه شهرکرد همراه با اتخاذ روش های درمانی است. شکل گیری سندرم در اغلب موارد غیر منتظره بوده و گفته های اسب دار حکایت از سلامت کره اسب در روز اول پس از زایمان دارد. تاریخچه نگاری حکایت از آن دارد که کره اسب های نوزاد حداقل ۹ روز زودتر از موعد به دنیا آمده و در ۷۵ درصد موارد مادیان های آبستن به درجاتی دچار درگیری سیستم تنفس (آب ریزش از بینی، تب و گهگاه سرفه) بوده اند. کره اسب های مبتلا به پهلو زمین گیر و بر ناحیه چشم دارای جراحات و ساییدگی (نشان از وقوع تشنج و دست و پا زدن) بودند. تنفس سطحی، حیوان بسیار بی حال، چشم ها گود رفته و دما کم تر از حد طبیعی ثبت شد. بسیاری از محققین علل مختلفی را برای شکل گیری سندرم بیان داشته اند که از این میان می توان به نارسایی جفت (پرده های جنینی)، هیپوکسی، التهاب یا تورم جفت و طولانی شدن مرحله دوم زایمان اشاره نمود. این عوامل در نهایت منجر به رهایی برخی واسطه های التهابی در بدن جنین شده و در اغلب موارد نوزاد را به سمت سندرم ناسازگاری سوق می دهند. نشانه های درمانگاهی آنسفالوپاتی تنها به تغییر در رفتار، زمین گیری، تشنج و کما ختم نمی شود بلکه منجر به تغییر در نوع تنفس، فلج اعصاب سری، درگیری اعصاب اتونومیک، تغییر در تونوس ماهیچه ها و کاهش تعداد ضربان قلب (برادی کاردی) نیز می شود. در نهایت با همراهی اسهال یا یبوست (انباشتگی مکنونیوم)، سوء هضم، فلج روده، ادم و خونریزی بافت روده، نکروز و گاهی اوقات شکل گیری انسداد اختناقی روده (درهم رفتگی تلسکوپیی روده) و یا شکل گیری نفروپاتی آنکروز توبولار حاد، اختلال در احتباس سدیم و آب (دفع سدیم از بدن) و ناتوانی در کاسته شدن از میزان کراتینین سرم نوزاد] و همچنین شکل گیری اختلالات متابولیکی می تواند نوزاد را به سمت مرگ سوق دهد. در حال حاضر تلاش بر آن است که با تزریق وریدی مایعات ایزوتونیک) با توجه به نیاز روزانه و جلوگیری از تجویز مازاد مایعات)، گلوکز (در صورت بروز همزمان اشفتگی های متابولیک)، اکسیژن درمانی، تجویز فنوباریتال (مهاری تشنج) و در مواردی بهره گیری از ضدالتهاب غیر استروئیدی و تثویلین به درمان اقدام نمود.

References:

- 1- Radostits OM, Gay CC, Hinchcliff KW, Constable PD (eds) (2007): *Veterinary medicine, A text book of the diseases of cattle, sheep, pig, goat, and horse. 10th ed. Spain, Saunders, Elsevier.*
- 2- Smith BP (2015) *Large animal internal medicine. 5th ed., WB Saunders, St. Louis, Missouri.*

بررسی تغییرات سرمی آنزیم "آلانین آمینو ترانسفراز" طی التهاب القاء شده توسط تزریق ترپنتین در اسبچه خزر

یاشار سنجری^۱، نادر وجدانی فر^{۲*}، شاهین فکور^۳

۱- دانش آموخته دکتری حرفه ای دامپزشکی، عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد سنندج، ایران

۲- استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد سنندج، سنندج، ایران

۳- دانشیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد سنندج، سنندج، ایران

www.yashar_sanjari@yahoo.com

واژگان کلیدی: آنزیم، اسبچه خزر، التهاب، ترپنتین، ALT

چکیده

عملکرد پاسخ میزبان به عفونت ها و شرایط التهابی طی واکنش های فیزیولوژیک بسیار سازمان یافته ای انجام میگیرد که طی بروز آنغلظت سرمی آنزیم ALT (Alanin aminotransferase)، بطور چشمگیری تغییر مییابند که این تغییرمی تواند به عنوان شاخصی از شدت و گستردگی عفونت ها و التهابات مورد استفاده قرار گیرد. در این تحقیق که برای اولین بار در دنیا انجام شده، بررسی دینامیک آنزیم نامبرده در سرم در زمان سلامت و همچنین پس از القاء التهاب توسط ترپنتین در اسبچه های خزر صورت گرفته شده است. بدین منظور تعداد ۳۰ راس اسبچه خزر با استفاده از روش بلوکهای چهارتایی تصادفی انتخاب و به دو گروه مساوی تقسیم شدند که در یک گروه برای ایجاد التهاب، ماده التهاب زای ترپنتین و در گروه دوم به میزان هم حجم سالین فیزیولوژیک نرمال به صورت زیر جلدی تزریق گردید. نمونه های خونی اخذ شده از رگ و داج در زمان های مشخص پس از جداسازی سرم مورد آزمایش قرار گرفته شد. در این تحقیق دامنه طبیعی آنزیم ALT در سرم اسبچه خزر 15 ± 1 ، بدست آمد. همچنین در این تحقیق نشان داده شد که فعالیت سرمی این آنزیم در سرم خون اسبچه خزر متعاقب التهاب برعکس سایر گونه های حیوانی کاهش میابد.

تعیین عوامل موثر بر فشار خون سرخرگی اسب عرب ایرانی

بهاره سلیمانی^{۱*}، علیرضا قدردان مشهدی^۲، سید رضا فاطمی طباطبایی^۳، مهدی پورمهدی بروجنی^۴

(۱) * دانش آموخته دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

(۲) گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

(۳) گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

(۴) گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

b_s_91@yahoo.com

واژگان کلیدی: فشار خون، اسب عرب، سن، جنس

مقدمه: فشارخون یکی از پارامترهای با اهمیت در دستگاه گردش خون است که اندازه‌گیری آن می‌تواند به تشخیص، ارزیابی درمان و بیان پیش‌آگهی برخی از بیماری‌ها کمک نماید. با آن که این علامت حیاتی در دام‌های بزرگ کمتر مورد توجه قرار گرفته اما موارد کاربرد آن در این گروه از دام‌ها می‌تواند بسیار متنوع باشد. برای مثال اندازه‌گیری فشارخون جهت تشخیص لامینایتیس و تعیین پیش‌آگهی کولیک به عنوان دو بیماری نسبتاً رایج و با اهمیت در اسب، مورد توجه قرار گرفته است. بدیهی است که استفاده از اندازه‌گیری فشارخون (جهت برآوردن اهداف فوق) بدون تعیین مقادیر طبیعی و عوامل موثر بر آن دقیق نخواهد بود. در این بررسی نیز تلاش شد تا عوامل موثر بر فشارخون سیستولیک و دیاستولیک اسب عرب ایرانی تعیین گردد. (قسمت زرد رنگ حذف شود زیرا مقدمه از ۴ سطر بیشتر شده است)

روش کار: این مطالعه روی ۵۰ رأس اسب عرب خالص ایرانی بزرگتر از ۶ ماه و در سطح یازده واحد اسب‌داری موجود در شهرستان اهواز صورت گرفت. جهت انجام بررسی پس از حضور در محل اسب‌داری و قرار دادن اسب در داخل تراوا، به ترتیب مراحل مختلف شامل اخذ سابقه، ثبت علائم حیاتی، اندازه‌گیری ارتفاع جدوگاه و محیط دم و ثبت فشارخون به روش غیر مستقیم سمعی انجام می‌گرفت.

نتایج: انجام آزمون‌های آماری مشخص نمود که سن، جنسیت، وضعیت آبستنی، و قطر دم تاثیر معنی داری بر فشارخون سیستولیک و دیاستولیک ندارد ($P > 0.05$). در عین حال ارتباط بین ارتفاع جدوگاه و فشار دیاستولیک معنی دار تشخیص داده شد ($P < 0.05$). **بحث و نتیجه‌گیری:** عدم مشاهده ارتباط آماری معنی دار بین فشارخون با سن، جنس، وضعیت آبستنی، و قطر دم با بسیاری از مطالعات انتشار یافته مطابقت دارد. وجود ارتباط آماری معنی دار بین ارتفاع جدوگاه و فشار دیاستولیک نشان می‌دهد که اندازه اسب می‌بایست به عنوان یک عامل اثرگذار بر مقدار فشارخون، مدنظر قرار گیرد.

منابع:

1. Parry, BW. (1984). Resting blood pressure values in various equine clinical cases. Journal of equine veterinary science, 4(2): 49-56.
2. Reeder, DB. (2008). Equine Essentials—Arterial Blood Pressure Monitoring. Veterinary Technician, 29(8).
3. Taylor, PM. (1981). Techniques and clinical application of arterial blood pressure measurement in the horse. Equine Veterinary Journal, 13(4): 271-275.

بررسی سرولوژیکی آلودگی به آنفلوآنزای اسبی در برخی از استانهای ایران

محمد رحیم حاجی حاجیکلایی*^۱، مسعود رضا صیفی آباد شاپوری^۲، مسلم همتیان^۳، علی اصغر بهاری^۴، افشین جعفری دهکردی^۵، حسین هاشم‌زاده فرهنگ^۶، علی قشقایی^۷، سید محمد باقر قاسمی^۸، محمد حیدری قادیکلایی^۹

۱* - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲ - گروه پاتوبیولوژی ف دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۳ - دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۴ - آموزشکده دامپزشکی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

۵ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۶ - گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد تبریز

۷ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه رازی کرمانشاه

۸ - اداره کل دامپزشکی استان مازندران

۹ - دامپزشک بخش خصوصی

mhajih@scu.ac.ir

واژگان کلیدی: آنفلوآنزا، اسب، ایران

مقدمه: آنفلوآنزای اسبی یک بیماری عفونی و بسیار مسری تنفسی است که توزیع جهانی دارد و با واگیری بالا و مرگ و میر کم همراه است. این بیماری توسط دو تحت تیپ H7N7 و H3N8 جنس A ویروس آنفلوآنزا ایجاد می شود که از نظر بالینی با تب، سرفه و ترشحات بینی مشخص می گردد.

روش کار: جهت بررسی آلودگی سرمی اسبهای ایران به آنفلوآنزا، ۲۹۰ راس اسب از استانهای مازندران، گیلان، همدان، خوزستان، کرمانشاه، شهرکرد، آذربایجان غربی و آذربایجان شرقی با استفاده از روش ممانعت از هماگلویتیناسیون (HI) و آنتی ژنهای پردازش شده H7N7 سویه (A/eq/Prague/1/56) و H3N8 سویه (A/eq/Miami/1/63) تحت مطالعه قرار گرفتند.

نتایج: نتایج نشان داد از مجموع ۲۹۰ راس اسب تحت مطالعه (۱۶/۵۲٪) راس دارای پادتن ضد ویروس آنفلوآنزای اسبی تحت تیپ H3N8 بودند در صورتیکه پادتن ضد تیپ H7N7 در هیچکدام از اسبهای تحت مطالعه مشاهده نشد. فراوانی آلودگی در اسبهای مازندران، همدان، آذربایجان شرقی و کرمانشاه به ترتیب ۱۱/۳۲٪، ۱۰/۷۲٪، ۹/۵۳٪ و ۷/۹٪ بود. اسبهای سایر استانها فاقد پادتن ضد ویروس آنفلوآنزا بودند. تجزیه و تحلیل آماری نشان داد ارتباط معنی داری بین سن و جنس با آلودگی وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصل از این مطالعه بیانگر آن است که از دو تحت تیپ H7N7 و H3N8 جنس A ویروس آنفلوآنزا، اسبهای ایران به تحت تیپ H7N7 آلوده می باشند. لذا جهت در کنترل این بیماری با استفاده از واکسیناسیون این موضوع باید مد نظر قرار گیرد.

استفاده از تکنیکهای تشخیص سریع مسمشه در اسب جهت برنامه مبارزه و کنترل بیماری

نادر مصوری^{۱*}، روح ا. کشاورز^۱، شیما جمولی^۲، امین کریمی^۳، شجاعت دشتی پور^۱، مهدی دهقانپور^۱، صدیقه پیرمرد کواکی^۱

^۱ - موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی - بخش تحقیق و تهیه توبرکولین، مالتین و یونین

^۲ - دپارتمان میکروبیولوژی، دانشکده فناوری های نوین، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم دارویی، تهران، ایران

^۳ - دپارتمان میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

n.mosavari@rvsri.ac.ir

واژگان کلیدی: مسمشه، ایمونوفلورسانس، آگلوتیناسیون، الایزا

مسمشه که توسط بقراط شرح داده شده، یکی از قدیمی ترین و مهمترین بیماری های عفونی واگیردار و زئونوز محسوب می شود. طی سه سال گذشته تاکنون تست تشخیصی سریع ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و تست آگلوتیناسیون مستقیم جهت تشخیص سریع این بیماری در بخش تحقیق و تهیه توبرکولین، مالتین و یونین موسسه سرم سازی رازی به خوبی طراحی و قابل اجرا گردیده است. جهت مطالعه بالینی این آزمون ابتدا ۱۷۰ راس اسب متعلق به موسسه رازی و ۴۰ راس از اسبهایی که برای این مرکز خریداری شده بود توسط تزریق داخل جلدی پلک پایین (Interdermopalpebral Test) که آزمایش روتین کشور می باشد مورد قضاوت قرار گرفت و سپس سرم اسبهای فوق توسط تست ثبوت عناصر مکمل (CF Test) و الایزا که در سالهای گذشته در این مرکز طراحی شده و به خوبی از آنها در تشخیص مسمشه در اپیدمی های ایران (شیراز، کردستان و ساوجبلاغ کردان) استفاده شده بود، به همراه ایمونوفلورسانس غیر مستقیم مورد آزمایش قرار گرفت. همچنین تست آگلوتیناسیون مستقیم نیز برای تشخیص مسمشه در یک راس اسب که در تست جلدی بدلیل پارگی و ضربه به چشم در زمان تزریق، مشکوک به مسمشه قضاوت گردیده بود همراه با تست های CF و الایزا مورد استفاده قرار گرفت. تست ایمونوفلورسانس غیرمستقیم در ۱۷۰ راس اسب گله تحت آزمایش و ۴۰ راس اسب خریداری شده برای این مرکز، جواب کاملاً مشابهی را با آزمایش های معتبر دیگر (Interdermopalpebral Test, CF Test and ELISA) نشان داد و تست آگلوتیناسیون مستقیم با دو تست CF و الایزا اسب مشکوک به مسمشه را منفی ارزیابی نمود. اولین نسخه آئین نامه مصوب هیئت وزراء در امر مبارزه با این بیماری مربوط به سال ۱۳۱۹ می باشد اگرچه شواهدی دال بر تولید مالتین در کشور به سال ۱۳۳۴ باز می گردد. در سال ۲۰۱۳ میلادی تغییری در استفاده از آزمونهای مختلف برای تشخیص بیماری توسط OIE ارائه شده است و تست های معتبر را به ترتیب اولویت CF، وسترن بلات، الایزا و سپس تست داخل جلدی اعلام نموده است. با توجه به تجربیات شخصی در اپیدمی های گذشته، استفاده از هر سه تست طراحی شده معتبر OIE در امر مبارزه با مسمشه این کشور الزامی به نظر می رسد ولی برای اخذ نتیجه در تمامی تست های فوق به زمان زیادی نیاز است و در مواقعی که نیاز به قضاوت فوری است، بویژه در مرزهای کشور استفاده از تست سریع جهت غربالگری بسیار الزامی است لذا از دو تست سریع ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم می توان در این مناطق بهره جست.

منابع:

- ۱) قاسمی زهرا، مصوری نادر، تدین کیوان، خاکی پژواک، قادری رایناک و دیگران. شناسایی ساختار مولکولی جدایه های حیات وحش و آزمایشگاهی برخولدریا مالتی در ایران. مجله تخصصی بیماریهای انسان و دام. پاییز و زمستان ۱۳۹۲؛ ۲(۱): ۹-۱۹.
- ۲) مصوری نادر، عارف پژوهی رضا، نیکخواه سیامک، طاهریان فرهاد. بررسی تدوین برنامه راهبردی مسمشه از منظر بیماری بازپدید و مشترک. شماره فروست ۸۸/۱۳۷۸. ۸-۱۴.
- 3) Abeera Naureen, 1 Muhammad Saqib, Ghulan Muhammad, Muhammad H. Hussain, Muhammad N. Asi; Comparative evaluation of Rose Bengal plate agglutination test, mallein test, and some conventional serological tests for diagnosis of equine glanders. J Vet Diagn Invest (2007) 19:362-367
- 4) OIE Terrestrial Manual (2013). CHAPER 2.5.11.
- 5) Khaki P¹, Mosavari N*, Khajeh NS, Emam M, Ahouran M, Hashemi S, Taheri MM, Jahanpeyma D, Nikkhah S. Glanders outbreak at Tehran Zoo, Iran. Iranian J Microbiol. Mar 2012;4(1):3-7.

بررسی تغییرات اولتراسونیک طحال پس از فعالیت بدنی در اسبهای نژاد کرد

جلالی، حمیدرضا*؛ مشایخی، محمد؛ اسدنسب، غلامرضا

گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تبریز

Hamidreza.jalali@outlook.com

واژگان کلیدی: طحال، سونوگرافی، ورزش، اسب کرد

هدف از انجام این تحقیق بررسی تغییرات اولتراسونیک طحال در اسب های نژاد کرد بعد از انجام فعالیت بدنی می باشد. بدین منظور هشت راس نریان نژاد کرد با محدوده سنی ۴ الی ۶ سال و وزن تقریبی ۳۵۰ الی ۴۵۰ کیلو گرم پس از تایید سلامت ظاهری و آماده سازی محل آناتومیکی طحال، تعداد ضربان قلب و تصویربرداری سونوگرافی از طحال انجام و ثبت گردید. بدین صورت که با پروب محدب و ترانسدیوسر ۳/۵MHz ناحیه مورد نظر (خلف دنده ۱۸ کمی پایین تر از زوائد عرضی مهره ها تا نهمین فضای بین دنده ای از سطح پشتی به سطح شکمی) در حالت استراحت تصویربرداری و ثبت شد. همچنین تعداد ضربان قلب نیز شمارش گردید. پس از ۵ دقیقه راه رفتن به منظور گرم کردن بدن، مسافت ۲۵۰۰ متر را چهارنعل سریع با سرعت حدود ۱۰ m/s توسط چابکسوار تاخته شد. بلافاصله پس از اتمام آن، سونوگرافی از طحال انجام و ضربان قلب مجدداً شمارش گردید. مقایسه نتایج قبل و بعد از ورزش، با بررسی دقیق مشخص شد توپوگرافی طحال از لبه خلفی به طور میانگین ۲۵ میلیمتر کوچکتر شده و از فضای بین دنده ای ۱۶ پایین تر از زوائد عرضی مهره ها شروع شده و تا نهمین فضای بین دنده ای در ناحیه شکمی امتداد دارد. اکوژنیسیته بافت طحال یکنواخت و هموزن بوده و کپسول طحالی بصورت یک خط اکوژنیک در سطح آن به وضوح قابل رویت بود. در مطالعه کلی ضخامت طحال در سطح شکمی باریکتر و در سطح پشتی ضخیم تر بود. همچنین ضخامت طحال به نسبت پیش از انجام فعالیت ورزشی در تمام سطوح کاهش یافت. همچنین تعداد ضربان قلب بعد از انجام فعالیت بدنی از ۳۸ به مقدار ۱۱۶ ضربه در دقیقه رسید که به نسبت زمان استراحت ($P>0/00$) معنی دار می باشد. با این نتایج می توان بیان داشت که با افزایش تعداد ضربان قلب در طی فعالیت بدنی، انقباض طحال نیز به طور مشخصی در اسکن اولتراسونوگرافی قابل تشخیص است.

منابع :

1. Charles S. Farrow. (2006) Veterinary diagnostic imaging the horse, Mosby: 544-547
2. Persson S.G.B. (1997) Heart rate and blood lactate responses to submaximal treadmill exercise in the normally performing standardbored trotter – age and sex variations and predictability from the total red blood cell volume. *J. Vet. Med. A*, (44): 125-132
3. Powers, S.K.; Howley, E.T. (1997) Training physiology In: *Exercise physiology: theory and application to fitness and performance*. New York: The McGraw-Hill Companies, :229-252
4. Raymond R. Ashdown, Stanley H. Done. (2013) Color Atlas of Veterinary Anatomy, the Horse, Mosby: 121-126
5. Snow D.H., Kerr M.G., Nimmo M.A. and Abbott E.M. (1982) Alterations in blood, sweat, urine and muscle composition during prolonged exercise in the horse. *Vet. Rec.*

**طراحی و بهینه سازی سیستم الایزای غیر مستقیم جهت تشخیص سریع آلودگی با بورخولدریا مالئی
(عامل بیماری مشمشه)**

روح اله کشاورز، نادر مصوری، کیوان تدین، شجاعت دشتی پور، رضا عارف پژوهی، کیومرث سلیمانی

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

r.keshavarz@rvsri.ac.ir

واژگان کلیدی: مشمشه، الایزا، چکربرد

مشمشه یکی از مهمترین بیماری های مشترک بین انسان و تک سمی هائی مانند اسب می باشد. روش معمول جهت تشخیص بیماری در ایران مالئیناسیون بوده که بدلیل سختی انجام تست (تزیق داخل جلدی پلک پائین) و قضاوت مبتنی بر تجربه؛ تلاش در راستای تدوین تستی جدید جهت غربالگری سریع بیماری را به همراه داشته است بطوریکه در گزارش سال ۲۰۱۳ OIE؛ تست مالئین به رتبه چهارم تنزل نموده و تست هائی مانند CF و الایزا مورد توجه قرار گرفته است.

برای این منظور طراحی یک سیستم الایزا در دستور کار قرار گرفته و سویه تولیدی ۳۲۵ بورخولدریا مالئی موسسه رازی در محیط ژلوز کشت داده و پس از تائید ژنومی با PCR جهت استخراج آنتی ژن؛ باکتری ها در حرارت ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه غیر فعال شدند. پس از متلاشی کردن جرم باکتری با سونیکاتور؛ آنتی ژن های باکتری جداسازی شده و میزان پروتئین با روش لوری مشخص گشت. در پلیت الایزا Checker board انجام گرفته و بهترین غلظت آنتی ژن و رقت آنتی بادی به ترتیب ۵ ماکروگرم در میلی لیتر و ۱/۱۰۰ مشخص شد. تعداد ۲۰۰ سرم اسب که همزمان تست مالئیناسیون بر روی آنها انجام گرفته بود انتخاب شده و مورد بررسی با سیستم الایزا قرار گرفت.

در بررسی نتایج تمام سرم هائی که در تست الایزا منفی ارزیابی شده بودند در تست مالئین هم منفی بودند این در حالی بود که از تعداد ۱۰ راس اسب که در تست مالئین مثبت بودند بجز یک نمونه تمام سرم های مربوط به این اسب ها نیز مثبت ارزیابی شدند. نتایج نشان داد که اگرچه تست مالئین دارای حساسیت بیشتری نسبت به تست الایزا بود لکن بدلیل مشکلات عدیده در نحوه انجام تست و قضاوت؛ روش الایزا می تواند به دلیل سادگی و سهولت انجام کار به عنوان یک تست غربالگری مناسب مورد توجه قرار گیرد.

منابع:

- 1 -World Organization for Animal Health (OIE), (Glanders. In: Manual of diagnostic tests and vaccines for terrestrial animals. Paris: OIE,2004, Available from: www.oie.int/eng/normes/mmanual/A_00086.htm.
- 2 - Deyhimi, S. (1951)Research on the diagnosis of equine glanders in Iran, by the allergic reaction to extracts of Whitmore's bacillus and of Pseudomonas aeruginosa., Comptes Rendus Hebdomadaires des Seances de l' Academie des Scienceses ; 233(25): 1705-1707.
- 3 -Deyhimi S, Khatai A. (1951)Treatment of equine glanders in Iran. Comptes Rendus Hebdomadaires des Seances de l' Academie des Scienceses ; 233(16): 894-896.

بکارگیری روش تلقیح مصنوعی با حجم کم اسپرم با استفاده از هیستروسکوپ در اسب

مجتبی یوسف مصبوغ، مهران فرهودی مقدم*

farhoudi@kiaiu.ac.ir

واژگان کلیدی: مادیان، حجم کم اسپرم، هیستروسکوپیک، اندوسکوپ

اهمیت تلقیح مصنوعی:

یکی از روش های اصلاح نژاد در حیوانات، استفاده از دام های نر خوب برای تولید اولاد بهتر است. با توجه به اهمیت باروری در اسب های بارز و مشکلات عدیده جفتگیری طبیعی، امروزه روش تلقیح مصنوعی در اسب، در دنیا بسیار متداول گشته است. تلقیح مصنوعی یک فناوری تولیدمثلی است که ساخته دست بشر است و هر چقدر که به جلو می رویم روش های مختلفی از این تکنیک ابداع می شود. از جمله: ۱- لقاح کمک شده: یک روش جدید تلقیح مصنوعی می باشد. هنگامی که مشکل اصلی به ناباروری دام نر مربوط می باشد، می توان اسپرم را مستقیماً به داخل تخمک تزریق کرد. این روش تزریق داخل سیتوپلاسمی اسپرم نام دارد. تخمک لقاح یافته از طریق جراحی به اویداکت مادیان گیرنده منتقل می شود.^{«۱»}

۲- تلقیح در عمق شاخ رحم: یک روش تلقیح مصنوعی با حجم پایین اسپرم می باشد. تلقیح و تخلیه اسپرم در داخل شاخ همسر با تخمک دارای فولیکول گراف انجام می شود. اسپرم توصیه شده در این روش $10^6 \times 25-50$ اسپرم متحرک می باشد.^{«۳»}

۳- روش تلقیح مصنوعی با حجم کم اسپرم به کمک تکنیک هیستروسکوپیک: یکی دیگر از روش های تلقیح مصنوعی با حجم کم اسپرم می باشد. این روش از تلقیح مصنوعی به علت باصرفه بودن بسیار جذاب گشته است. بنابراین بر آن شدیم تا با استفاده از هیستروسکوپ، تلقیح با حجم کم اسپرم را مورد آزمایش قرار داده و در صورت موفقیت آمیز بودن این روش، آن را جهت تلقیح مصنوعی در اسب های بارز استفاده کنیم.

مکان تلقیح در روش هیستروسکوپیک محل اتصال شاخ رحم به اویداکت «UTJ» می باشد. UTJ به صورت یک پاپیل کوچک ۳-۵ میلی متری در انتهای شاخ رحم مشخص می شود.^{«۲»}

در این روش از تلقیح، با کمک تجهیزات هیستروسکوپ میزان ۵ تا ۱۰ میلیون اسپرم متحرک را در محل UTJ تلقیح می کنند. تجهیزات مورد نیاز برای انجام این تکنیک شامل ویدئوآندوسکوپ، کاتتر دو بخشی جهت تزریق اسپرم و حداقل ۳ نفر برای تکمیل مراحل می باشد. تلقیح دوز کم به دنبال القای تخمک گذاری به وسیله تزریق HCG یا دسلورین استات صورت می گیرد.^{«۲»} مزایای روش تلقیح مصنوعی انجام شده:

۱- ما این روش را در ایران به اجراء در آوردیم، مشکلات و معایب و کمبودهای موجود در انجام عملیات مشخص شد تا برای انجام دوباره روش مذکور موانع موجود بر سر راه برداشته شود.

۲- از این روش می توان با یک مرتبه اسپرم گیری از نریان، تعداد زیادی از مادیان ها را در فصل جفتگیری با حجم کم اسپرم آستن نمود.

۳- استفاده از این روش به ما امکان استفاده نریان های دارای باروری پایین را می دهد.

سه راس از مادیان هایواجده شرایط مناسب موجود در بیمارستان شماره ۱ دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد واحد کرج، انتخابو به روش هیستروسکوپیک با دوز پایین اسپرم تلقیح گردید. پس از ۲۸ روز تست تشخیص آستنی آنها به عمل آمد و مشخص شد که یک راس آستن می باشد.

منابع:

۱. اینگلند جی سی دبلیو، (۱۳۹۰) باروری و مامایی در اسب، مترجم: امیر هوشنگ فلاح راد، مسعود طالب خانی گروسی، نیما فرزانه، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوس.

2. Bal. BA, (2004), Hysteroscopic and low-dose insemination techniques in the Horse, IVIS, 4 ppg.

3. Lyle.S.K, Ferrer.M.S, (2005), low-dose insemination – why, when and how, elsevier, vol. 64, pp:572-579.

گزارش موردی تتانی هیپوکلسمیک تغذیه‌ای در یک راس مادبان نژاد عرب

احمدی، الهام^{۱*}؛ سیستانی، سجاد^۲؛ فلاح، محمد مهدی^۲، علی فریدون پور

۱- گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد سنندج

۲- دانشجوی سال پنجم دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد سنندج

elham.ahmadi.vet@gmail.com

واژگان کلیدی: تتانی هیپوکلسمیک، مادبان، تغذیه

کلسیم در عملکردهای متابولیکی حیاتی بدن همچون نقل و انتقالات غشایی، انقباض عضلات، فعالیت‌های عصبی، استخوان‌سازی و متابولیسم کبدی گلیکوژن درگیر می‌باشد. هورمون‌های پاراتیروئید، کلسی‌تریول و کلسی‌تونین‌باز اثر بر بافت‌های استخوانی، کلیه و روده در هموستازی کلسیم نقش اساسی ایفا می‌کنند؛ به صورتیکه نسبت فیزیولوژیک کلسیم سرمی در سگ ۵۰٪ کلسیم آزاد یا یونیزه، حدود ۴۰٪ در اتصال با پروتئین‌های پلاسما و حدود ۱۰٪ به صورت کمپلکس‌های غیر یونیزه با آنیون‌هایی همچون فسفات و سترات ثابت است. در جریان شیرواری یک راس مادبان ۵ ساله نژاد عرب، به دلیل خوش خوراکی کاهو، به منظور تحریک اشتهای دام و افزایش حجم غذای دریافتی، این ماده خوراکی به صورت *ad libitum* در اختیار دام قرار گرفت. حدود ۱ ماه پس از تغذیه آزاد، علائم تتانی هیپوکلسمیک به صورت انقباضات تیپیک اسپاسمی عضلات اسکلتی در دام مشاهده گردید.

مقدار مجاز پتاسیم دریافتی در جیره روزانه اسب بالغ $0.06 \text{ g potassium/kg/day}$ می‌باشد؛ احتمال می‌رود کاهو با دارا بودن مقادیر بالای پتاسیم $247 \text{ mg potassium/100 g}$ (4% RDA)، باعث ایجاد آلکالوز تغذیه‌ای پایدار در طی مدت طولانی مصرف در دام مذکور شده است. در موارد ایجاد آلکالوز و کاهش غلظت یون هیدروژن پلاسما، به صورت همزمان اتصال کلسیم به پروتئین‌های پلاسما افزایش و باز جذب کلسیم در توبول‌های دیستال کلیه کاهش می‌یابد که در نتیجه غلظت مایع خارج سلولی آزاد (یونی) کلسیم به عنوان مهمترین بخش فعال بیولوژیکی، به طور قابل توجهی افت می‌یابد. از سوی دیگر وجود علت زمینه‌ای شیرواری دام و دفع مقادیر بالای کلسیم از طریق شیر، باعث تشدید هیپوکلسمی گردیده است. تثبیت شرایط دام و رفع کامل علائم تتانی دو روز پس از قطع کامل مصرف کاهو و جایگزینی آن با یونجه، بیانگر علت تغذیه‌ای تتانی در مادبان مستعد می‌باشد.

منابع:

- ۱- گایتون، آرتور؛ هال، جان (۲۰۱۱) فیزیولوژی پزشکی، انتشارات سماط، ویرایش دوازدهم، شماره صفحات ۴۶۵-۴۶۱.
- 2-Wohl, J.S., Macintire, D.K. (2013) Metabolic Emergencies, Auburn University Critical Care Program, Auburn University, pp: 3-5, 7-10.
- 3-Estinger, N.P., King, U., Otim, F. (2011) Review Article: Nutrient Requirements of Horses, Equine Veterinary J., Vol: 54: 863-878

درمان زخم های پوستی با استفاده از شکر در تعداد ۷ راس اسب

محمدرضا اسدی*^۱، حمیدرضا فردوسی^۲ و زهرا علیپور محمد نژاد^۳

^۱ عضو هیات علمی مرکز آموزش جهاد کشاورزی استان تهران (شهید زمانپور)، مؤسسه آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی
^۲ مرکز آموزش جهاد کشاورزی استان البرز (شهید ناصرخت)، مؤسسه آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی
^۳ دانش آموخته کارشناسی پرورش اسب، مرکز آموزش جهاد کشاورزی استان تهران (شهید زمانپور)

asadimohammadreza@yahoo.com

واژگان کلیدی: اسب، شکر، زخم، باشگاه سوارکاری

مقدمه: زخم های پوستی در اسب ها به میزان زیاد ایجاد می شوند. سلامتی و زیبایی اسب بسیار مهم بوده و اسب داران را وادار می کند که در درمان زخم های پوستی و از بین بردن آثار آن، تلاش کنند. یکی از روش های درمان سنتی زخم ها، استفاده از شکر می باشد که نه تنها در درمان مؤثر است، بلکه تا حدی زیادی آثار زخم را نیز محو می کند.

روش کار: در این مطالعه، در یکی از باشگاه های سوارکاری استان تهران، ۷ راس اسب به دلایل مختلف و در زمان های متفاوت، دچار زخم های پوستی با شدت های مختلف شده بودند. در تمام ۷ مورد، از شکر به عنوان یک داروی جایگزین استفاده شد. بدین ترتیب که ۱۴۰ گرم شکر توسط گاز استریل بر موضع قرار داده شد. محل جراحی ابتدا توسط سرم شستشو و پس از خشک شدن موضع، گاز استریل حاوی شکر روزی ۴ بار در زخم های عمیق و روزی ۲ بار بر روی زخم های سطحی قرار داده شد. روند درمان با مشاهده روزانه زخم ها و علائم بهبودی ثبت گردید.

نتایج: بسته به شدت و عمق زخم، طول دوره درمان در ۷ اسب درگیر متفاوت بود. بدین ترتیب دو راس اسب در روز چهارم، دو راس در روز ششم، یک راس در روز دهم، یک راس در روز یازدهم و یک راس در روز سیزدهم به درمان پاسخ دادند. تا روز بیست و پنجم، آثار زخم مورد مشاهده قرار گرفت و در این روز هیچ گونه آثار زخم و جراحی در بدن اسب ها دیده نشد و پوست تمامی اسب ها، کاملاً سالم به نظر می رسید.

نتیجه گیری و بحث: شکر می تواند نقش آنتی بیوتیک را در درمان زخم ها داشته باشد. ریختن شکر روی زخم، باعث می گردد زخم زودتر خشک شده و از عفونت آن جلوگیری می نماید. شکر آب را از زخم خارج کرده و محیط مورد نیاز رشد باکتری را از نامناسب نموده و فرآیند بهبود زخم را تسریع می کند. در این مطالعه نیز شکر تاثیر خوبی بر روی درمان زخم های پوستی اسب ها داشته است. دوره درمان زخم های پوستی با توجه به شدت زخم متفاوت بوده و زخم های عمیق، دوره درمان طولانی تری داشتند. با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت که شکر نه تنها در درمان زخم اسب ها مفید است، بلکه می تواند آثار زخم را نیز تا حد زیادی از بین ببرد.

منابع:

- 1- Bose, B.(1982). Honey or Sugar in Treatment of Infected Wounds. Lancet, 1(8278):963.
- 2- Ibrahim, L., Spackman, V.M.T. & Cobb, A.H. (2001). An Investigation of Wound Healing in Sugar Beet Roots Using Light and Fluorescence Microscopy. Annals of Botany, 88(2): 313-320.
- 3- Seal, D.V. & Middleton, K. (1991). Healing of cavity wounds with sugar. Lancet 338(8766):571-572.
- 4- Molan, P.C. & Cooper, R.A. (2000). Honey and sugar as a dressing for wounds and ulcers. Trop Doct,30(4):249-50.

گزارش یک مورد درمان آلودگی به میاز ناشی از لارو مگس والفارتیا مگنیفیکا

(*Wohlfahrtiamagnifica*) در اسب

*سعید سعید عظمایی^۱

۱. استادیار بخش بیماری های داخلی دام بزرگ، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

z_ozmai@yahoo.com

واژگان کلیدی: میاز، لارو، والفارتیا مگنیفیکا، اسب، ایران

هدف: آلوده شدن بافت های زنده مهره داران به نوزاد مگس میاز گفته می شود. میاز یک بیماری در مهره داران است که عامل آن در مناطق مختلف اروپا و آسیا لارو مگس های مختلف از جمله والفارتیا مگنیفیکا می باشد. لارو والفارتیا مگنیفیکا در طیف وسیعی از پستانداران خون گرم سبب بروز میاز ضربه ای در غشاهای موکوزی و حتی زخم ها می شود (۲). لارو والفارتیا مگنیفیکا در بز، اسب، سگ، غاز، شتر و خوک دیده شده است (۱، ۳-۴).

مواد و روش کار: در تیر ماه ۱۳۹۴ یک راس مادیا ۵ ساله با نشانه های بالینی خارش در ناحیه پرینه و واژن و بی قراری مشاهده شد در حالیکه علایم حیاتی حیوان طبیعی بود. در معاینه حیوان و بازرسی جلدی لارو مگس در اطراف قسمت پرینه و مهبل مشاهده شد. تعداد ۱۲ لارو از محل با استفاده از فورسپس استریل برداشته شد و در اتانول ۷۰٪ نگهداری می شود. لاروها برای تشخیص به آزمایشگاه انگل شناسی ارسال شدند.

تشریح بدن نوزادهای مگس در زیر استریومیکروسکوپ انجام شد و منافذ تنفسی قدامی و خلفی و همچنین اسکلت سری-حلقی از بدن جدا شدند. مطالعه ساختار پیریتیم های خلفی و شکل و نحوه قرار گرفتن اسلیت ها در آنها، و ساختار و شکل قسمت های مختلف اسکلت سری-حلقی نشان داد نوزادهای جدا شده از ضایعه، نوزادهای مرحله سوم مگس *Wohlfahrtiamagnifica* بوده اند. جهت درمان، سم فلومترین (بایتیکول پور آن ۰.۱٪) به میزان ۵ میلی لیتر بصورت موضعی بمدت ۳ روز مورد استفاده قرار گرفت. همچنین پماد زینک اکسید ۲۰٪ (داروسازی کاسپین تامین) و فنی توئین سدیم ۱٪ (کیش مدیفارم) بصورت ترکیبی روی ناحیه بمدت ۵ روز و آیورمکتین (رازک) به میزان ۰.۲ میلی گرم به ازای هر کیلو وزن بدن و زیر جلدی تجویز شد که در نهایت منجر به بهبودی دام گردید.

نتایج و بحث: با وجود اینکه میاز اغلب سبب مرگ و میر نمی شود ولی کسب اطلاعات در زمینه ی پیشگیری، تشخیص و درمان این بیماری ضروری است و با محدود کردن و از بین بردن محل های تخم ریزی و زاد و ولد مگس ها، مبارزه شیمیایی با مگس ها، استفاده از حشره کش های الکتریکی تولید کننده نور ماوراء بنفش و یا دستگاه هایی که ایجاد جریان الکتریکی با ولتاژ بالا و کشنده برای حشرات می کنند، می توان رخداد بروز بیماری را در باشگاههای سوارکاری کاهش می داد.

منابع:

۱- مشاوره نیا، علی، نعیمی نیک، محمد حسن (۱۳۹۳) گزارش میاز لته ای ناشی از: (*Wohlfahrtiamagnifica*) Diptera: Sarcophagidae در یک راس بز از اطراف مشهد، نشریه دامپزشکی (پژوهش و سازندگی)، سال ۲۶، شماره ۴

- 2- Kheirabadi, K.P., Samani, A.D., Vardanjani, H.R. (2014) A report on the genital myiasis by *Wohlfahrtiamagnifica* in camel herds in southwest of Iran, *Vet Res Forum*.5(4): 329-332
- 3- Kokcam, I., Saki, C.E. (2005) A case of cutaneous myiasis caused by *Wohlfahrtiamagnifica*. *J Dermatol*.32:459-463
- 4- Giangaspero, A., Traversa, D., Trentini, R., Scala, A., Otranto, D. (2011) Traumatic myiasis by *Wohlfahrtia magnifica* in Italy. *Vet Parasitol*. 10;175(1-2):109-12

گزارش یک مورد هماتومی تخمدان در مادیان ارجاعی به کلینیک دانشکده

قاسم زاده نوا حمید*^۱، سروری سارنگ^۲، یادگاری مهرداد^۳، کاوه باغبادرانی مازیار^۴

۱- گروه مامایی و بیماری های تولید مثل دام، دانشکده ی دامپزشکی، دانشگاه تهران

۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده ی دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

۴- دستیار تخصصی گروه مامایی و بیماری های تولید مثل دام، دانشکده ی دامپزشکی، دانشگاه تهران

hghasem@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: هماتومی تخمدان، تومور سلولهای گرانولوزا تکا، فولیکول غیر تخمک گذار خونریزی کننده

درماینه ی رکتال اولیه یک راس مادیان ده ساله ی نژاد تروبرد که به منظور تشخیص آبستنی به کلینیک دانشکده ی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد ارجاع داده شده بود، توده ای بزرگ در سمت چپ ملامسه گردید. در ادامه ی معاینه، تخمدان سمت مقابلاندازه ی طبیعی داشت و رحم نیز واجد تون بود. انجام اولتراسونوگرافی رکتال، توده ی اکوژنیک با اکوتکستچر یکنواخت را در تخمدان سمت چپ را تایید کرد در حالی که ساختارهای تخمدانی موجود در تخمدان سمت راست طبیعی بود. فولیکول های غیر تخمک گذار خونریزی کننده، هماتوما، تومورهای تخمدانی، و آبسه تشخیص های تفریقی مطرح در خصوص اندازه ی غیر طبیعی تخمدان در مادیان هستند. رایج ترین تومور تخمدانی در مادیان تومور سلول های گرانولوزا تکا است که با توجه به تاریخچه ی اخذ شده از مادیان مبنی بر رفتارهای تولیدمثلی طبیعی، عدم مشاهده ی ساختار لانه زنبوری توده ی مذکور طی اولتراسونوگرافی و غیرفعال نبودن تخمدان سمت مقابل بعید به نظر می رسد. با توجه به احتمال پایین رخداد آبسه های تخمدانی و طبیعی بودن علائم سیستمیک و تابلوی خونی مادیان، با در نظر گرفتن اندازه ی بزرگ توده در سونوگرافی ابدومینال (قطر حدودا ۱۵ میلی متر)، هماتومی تخمدانی به عنوان تشخیص اولیه در نظر گرفته شد. به منظور تایید تشخیص، نمونه گیری از توده ی مذکور با کمک اولتراسونوگرافی ضمن عبور یک سوند بیوپسی از تهیگاه سمت چپ مادیان صورت پذیرفت. نتایج حاصل از انجام آزمایشات هیستوپاتولوژی مبنی بر عدم وجود ساختارهای نئوپلاستیک و مشاهده ی ساختارهای فیبرینی گسترده به همراه خونریزی تشخیص اولیه ی هماتومی تخمدان را مورد تایید قرار داد. هماتومی تخمدانی که به عنوان شایع ترین علت بزرگی غیرطبیعی یک طرفه ی تخمدان مطرح گردیده است به دلیل خونریزی گسترده به داخل حفره ی فولیکول جمع شده پس از تخمک گذاری رخ می دهد و به لحاظ اتیولوژی با خونریزی داخل حفره ی فولیکولی، فولیکول های غیر تخمک گذار متفاوت است. تشخیص قطعی هماتوما از فولیکول های غیر تخمک گذار خونریزی کننده با انجام معاینات سونوگرافی به منظور تشخیص رخداد یا عدم رخداد تخمک گذاری امکان پذیر است، اما با توجه به امکان بزرگتر شدن جسم خونریزی کننده ی متعاقب تخمک گذاری در هماتومی تخمدان و عدم تفاوت اندازه ی فولیکول های غیر تخمک گذار خونریزی کننده با فولیکول های اولیه می توان از اندازه ی توده ی تخمدانی برای تشخیص تفریقی این دو بهره جست.

منابع:

- 1- McKinnon A. O. , Squires, E. L., Vaala, W. E., , Varner, D. V. (2011) Equine Reproduction. second, Ed., vol. 2: 2129-2131
- 2- Curtin, D. J. (2003) Ovarian Hematoma in an 11-year-old Thoroughbred-Hanovarian Mare. The Canadian Veterinary Journal. La Revue Veterinaire Canadienne 44, 589-591; published online EpubJul
- 3- Ginther, O. J. Gastal, E. L. Gastal, M. O. Beg, M. A.(2007) Incidence, Endocrinology, Vascularity, and Morphology of Hemorrhagic Anovulatory Follicles in Mares. Journal of Equine Veterinary Science 27: 130-139.
- 4- Samper J. C., Pycock, J. F., McKinnon, A. O. (2007) Current Therapy in Equine Reproduction. 2nd Ed., 89-91
- 5- S. Ramirez, S. A. Sedrish, D. L. Paccamonti, D. D. French, Ultrasound as an aid for diagnosis of ovarian abscesses in two mares. Veterinary Radiology &Ultrasound : The Official Journal of the American College of Veterinary Radiology and the International Veterinary Radiology Association 40, 165-168 (1999); published online EpubMar-Apr

گزارش برفک دهان (Trush) در سه راس کره اسب

محسن قانع^۱، زهرا قهرمانی^{۱*}

۱ - بخش داخلی دام‌های بزرگ، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز.

کاندیدایزیس توسط جنس کانیدیدا که یک قارچ دیمورفیک از خانواده‌ی کریپتوکوکسه‌آ ایجاد می‌شود. گسترده‌ی جهانی دارد و به عنوان فلور طبیعی در دستگاه گوارش، دستگاه تنفس فوقانی و دستگاه تناسلی در پستانداران می‌باشد. ریسک فاکتورهای این بیماری شامل استفاده‌ی طولانی مدت از آنتی بیوتیک‌های طیف گسترده، از بین رفتن سد دفاعی بدن برای مثال در اثر سوختگی، ضعف سیستم ایمنی مثلاً هنگام درمان طولانی مدت با کورتون‌ها می‌باشد. به شکل برجستگی‌های سفید خاکستری در روی مخاط دهان و زبان بروز کرده که باکندن این ضایعات مناطق خونریزی دهنده ایجاد می‌شود. ضایعات غالباً از گزودای سفید دارد برفک دهان به دلیل از بین رفتن باکتری‌های مفید موجود در دهان ایجاد می‌شود و با این وضع قارچ‌های کانیدیدای موجود در دهان رشد بیش از حد پیدامی‌کنند. در نوزادان اغلب به دنبال عبور از کانال زایمانی و بعلت وجود کانیدیدا در آنجا نوزاد دچار این بیماری می‌شود. سه راس کره اسب نر و ماده، ۵ روزه تا ۲ ماه در سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ به کلینیک دانشکده‌ی دامپزشکی دانشگاه شیراز ارجاع داده شد. علائم بالینی کره‌های شامل بی‌اشتهایی، افزایش ترشح بزاق از دهان بود، صاحبان کره اسب‌ها از پلاک‌های سفید در دهان کره‌ها شکایت داشتند. در معاینه‌ی بالینی ضربان قلب و صدای تنفس طبیعی بود. با برداشتن پلاک‌ها از روی زبان زیر آن حالت خون‌ریزی ایجاد می‌شد. در شمارش کامل سلولی کاهش نوتروفیل مشخص بود. ۲ کره اسب به اسهال مبتلا بودند و یک راس نیز دچار تب شدید بود. برای درمان کره اسب‌ها از آنتی بیوتیک کوتری موکسازول، ضد درد و ضد التهاب فلونکسین مگلومین و برای کانیدیدا گلیسیرین‌یده و نیستاتین خوراکی تجویز شد. بعد از ۵ روز هر سه کره مجدداً معاینه شدند و بهبودی کامل مشاهده شد.

منابع:

1. William VB, Bonnie B. 2011. Equine Pediatric Medicine.
2. ParadisMR. 2007. Equine Neonatal Medicine: A Case-Based Approach, 1st Edition

هیپرهیدروزیس در چهار راس کره اسب

محسن قانع^۱، زهرا قهرمانی^{۱*}

۱ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

هیپرهیدروزیس یا تعریق بیش از حد در اسب‌ها می‌تواند در سراسر بدن یا به شکل موضعی رخ دهد. در شکل عمومی در هنگام فعالیت بدنی زیاد اسب، گرمای هوا، درد شدید (دل درد)، مصرف برخی از داروها (مثل اپی نفرین، استیل کولین، پرومتازین و پروستاگلندین) و برخی بیماری‌های متابولیکی مانند کوشینگ یا فوکروموسیتوما مشاهده کرد. شکل موضعی در تزریق موضعی اپی‌نفرین، دورین و سندرم هورنر (بدلیل ضایعات هیپوتالاموس، ساقه مغز و یا نخاع، عفونت‌های جیوب حلقی و تزریقات عفونی داخل‌رگی) رخ می‌دهد. چهار راس کره اسب نر و ماده حدوداً ۸ ماه تا یک ساله دوخون و عرب در بهمن ماه ۱۳۹۳ تا اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ با علایم تعریق بسیار مورد معاینه قرار گرفتند. در هر چهار کره اسب گردن تا گوش‌ها، سینه و گاهی کپل به شدت تعریق داشتند به شکلی که قطرات عرق از پوست حیوان جاری می‌شد. با معاینه علایم بالینی چهار کره اسب تنها هیپرترمی اندک ($38/8 \pm 0/4$) را نشان می‌دادند و علایم بالینی دیگر و اشتها در کره‌ها طبیعی بود. مشخص شد در ۳ راس کره اسب همسن دیگر نیز علایم هیپرهیدروزیس به شکل موضعی در صورت، گردن و سینه مشاهده شده است. با بررسی بیشتر علت عفونی یا متابولیکی مشاهده نشد. در بقیه اسبها نیز علایم مشابه مشاهده نشد. تنها عامل موثر گرم شدن هوا و عدم ریزش پوشش زمستانه تشخیص داده شد و با کوتاه کردن پوشش و تمیز کردن آن و تهویه صحیح هوا در سالن‌های محل نگهداری مشکل این کره اسب‌ها حل گردید. در این مطالعه مورد شاهدی لزوم توجه به پوشش خارجی و ریزش آن با توجه به دمای محیط دام‌ها را بیشتر مشخص می‌شود. افزایش تعداد مبتلایان باعث نگرانی مالکین در مراکز پرورش اسب شده بود لذا لزوم اطلاع دامپزشکان شاغل در زمینه اسب را در خصوص غیرعفونی یا مسری بودن این اختلال در مراکز پرورش اسب می‌طلبد.

منابع:

1. Scott DW and Miller WH. (2011). Equine Dermatology. 2nd ed
2. Knottenbelt DC. (2009). Pascoe's Principles and Practice of Equine Dermatology, 2nd ed
3. Lloyd D, Littlewood J, Craig M and Thomsett LR. (2008). Practical Equine Dermatology

شوک آنافیلاکسی ناشی از تزریق وریدی سفتریاکسون در اسب

پدرام معیری*^۱، ستاره شبانبان بروجنی^۲، آراز آقازاده^۳، علی حسنی کته سری^۲

۱- دستیار تخصصی بخش بیماریهای داخلی دامهای بزرگ، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۲- دانش آموخته ی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۳- دامپزشک بخش خصوصی

dr.moayeri@hotmail.com

واژگان کلیدی: آنافیلاکسی، اسب، سفتریاکسون، اپینفرین

مقدمه: آنتی بیوتیک ها می توانند سبب ایجاد واکنش ذاتی و آلرژیک شوند. استفاده از آنتی بیوتیک ها در اسب می تواند سبب آنمی همولیتیک، واکنش آنافیلاکسی تیپ یک، کولیک و اختلال در دستگاه گوارش شود (۲).

مواد و روش کار: اسب دو ساله ی عرب چند دقیقه بعد از تزریق سریع داخل وریدی داروی سفتریاکسون کلاپس نمود و علایمی از تشنج و هیجان زدگی را از خود بروز داد. در ارزیابی بالینی تعداد ضربان قلب ۷۱ عدد در دقیقه بود و ریتم قلبی بصورت ضعیف به گوش می رسید. غشاهای مخاطی دام رنگ پریده و تا حد کمی سیانوزه بوده و صداهای ریوی این حیوان همراه دیس پنه و صدای خرناس به گوش می رسید. مایعاتی کف آلود و با قوام سرو موکوسی از بینی نیز خارج می شد.

نتیجه و بحث: سفتریاکسون دارویی از سفالوسپورین های نسل سوم و از خانواده بتالاکتام ها می باشد که در درمان بسیاری از عفونت های ناشی از باکتری های گرم مثبت و گرم منفی استفاده می شود (۱). واکنشهای آلرژیک مانند کهیر، ضایعات جلدی و علایم حساسیت مفراط مانند شوک آنافیلاکسی از عوارض جانبی این دارو ذکر گردیده است. هم چنین سفتریاکسون در صفرآ ته نشین شده و باعث ایجاد سنگهای کاذب صفرآ در اثر رسوب دارو می گردد (۳-۴). در دام مذکور نیز مهم- ترین تشخیص، شوک آنافیلاکسی تیپ یک به دنبال تزریق این دارو بوده است. این دام با تجویز داخل رگی از محلول ۱:۱۰۰۰ اپی نفرین حل شده در ۳۵ سی سی از محلول نرمال سالین به درمان جواب داده و درمان شد.

منابع:

۱- حشمتی (۱۳۸۷)، فرهنگ داروهای ژنریک ایران

2- Tjalve H (1997). Adverse reactions to veterinary drugs reported in Sweden during 1991-1995. Journal of Veterinary Pharmacology, 20:105-110

3- Gray AK, Kidd AR, O'Brien J, et al, (1989). Suspected adverse reactions to medicines during 1988. Veterinary Research, 124:286-287.

4- Guglick MA, MacAllister CG, Clarke CR, et al (1998). Pharmacokinetics of cefepime and comparison with those of ceftiofur, in horses. American Journal of Veterinary Research, 59:458-463

کولیک ناشی از زخم معده در یک رأس نژاد تروبرد

امین فر، هادی^{۱*}، محمودی، مهدی^۲

۱- دستیار بیماریهای داخلی دامهای بزرگ، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

۲- متخصص بیماریهای داخلی دامهای بزرگ، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه

h.aminfar@urmia.ac.ir

واژگان کلیدی: کولیک، زخم معده، تروبرد

مقدمه: کولیک از بیماریهای مهم و نسبتاً شایع در اسب بوده که می تواند از علل عمده مرگ و میر در اسبها بحساب آید. از طرفی زخم معده نیز بعنوان یکی از علل ایجاد کننده کولیک در اسب، سندرم یاست با نشانه های بی اشتها، درد محوطه بطنی و در برخی موارد خونریزی معده و ملنا .

مواد و روش کار: به دنبال رخداد یک مورد کولیک در یک رأس مادبان ۱۱ ساله نژاد تروبرد، در یکی از اسب داری های اطراف تهران، به محل مراجعه شد. پس از اخذ تاریخچه از صاحب دام، مشخص گردید که از دو روز پیش، علائم دل درد بصورت سم بر زمین کوبیدن، دندان قروچه، دراز کشیدن بر روی زمین در دام آشکار گردیده، و علاوه بر کاهش اشتها و کاهش مدفوع، دام دچار دپرسیون گشته است. جیره ی اسب عمدتاً حاوی کاه و کنسانتره بود. در معاینه بعمل آمده نشانه های حیاتی نرمال بوده، صداهای روده در سمت چپ راست نیز قابل سمع بوده و صدای دریچه ایلئوسکال نیز بخوبی شنیده شد. در استفاده از سوند بینی معدی ترشحات زرد تا سبز با بوی ترشیدگی به مقدار تقریبی ۲ لیتر خارج گردید. ضمناً اسب در ملامسه ناحیه توپوگرافیک معده یعنی از نهمین تا سیزدهمین فضای بین دنده ای هم تراز با شانه احساس بی قراری میکرد.

نتایج: از آنجائیکه علایم بیماری با موارد بیماریهای روده همچون انسداد و پیچ خوردگیها همخوانی نداشت و ضمناً در طی روند درمانی کولیک همچون مایع درمانی و روغن های خوراکی هیچگونه نشانه ای از بهبودی حاصل نشد، لذا با توجه به اینکه اسب تا چند ماه قبل در معرض استرس های مسابقه و نیز جیره نامطلوب قرار داشت و از طرفی بعلت مواجهه با ریسک فاکتورهای مرتبط با زخم معده بخصوص استفاده طولانی مدت و بی رویه از داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی توسط دامدار، پروسه درمانی زخم معده در پیش گرفته شد. برای این منظور از امپرازول با دوز 4mg/kg Po q24h جهت کاستن از میزان اسید ترشچی، و نیز سوکرافیت با دوز 20mg/kg Po q12h جهت محافظت بافتی استفاده شد که روز به روز علایم بهبود در دام حاصل شد تا اینکه پس از ۱۰ روز تمامی علایم برطرف گردید و اسب کاملاً به شرایط ایده آل خود بازگشت. با این وجود پروسه درمانی حداقل تا ۶ هفته توصیه گردید.

بحث و نتیجه گیری: اصلاح جیره غذایی بصورت توازن در استفاده از علوفه سبز و کنسانتره به همراه کاستن از ریسک فاکتورهای ایجاد کننده بیماری همچون کاهش فعالیت سنگین بدنی و عدم استفاده از داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی بصورت بی رویه بعنوان راهکارهای پیشگیری از زخم معده توصیه میگردد. اگرچه تشخیص قطعی زخم معده بواسطه اندوسکوپی صورت میگیرد اما از آنجائیکه دسترسی به این ابزار تشخیصی محدود می باشد در کتب مرجع داخلی نیز از درمان آزمایشی بخصوص پاسخ به درمان متعاقب استفاده از کاهش دهنده های اسید معده جهت تأیید تشخیص یاد شده است که با روند درمانی مطالعه حاضر کاملاً همخوانی داشت.

منابع:

۱- حسن پور، علی. نادعلیان، محمد قلی. مخبر دزفولی، محمد رضا (۱۳۸۶) بررسی زخم معده در اسب عرب به روش آندوسکوپی، علوم دامپزشکی

ایران، سال چهارم، شماره ۴، زمستان ۱۳۸۶، ۲۸۹-۲۹۸

2- Bradford P. Smith (2015), Large Animal Internal Medicine, 5th ed.

3- Dionne, R.M., Vrins, A., Doucet, M.Y. and Paré, J. (2003): Gastric ulcers in standardbred racehorses: prevalence, lesion description, and risk factors. J. Vet. Internal Med. 17(2): 218-222.

بررسی علل رخداد مواردی از کولیک ناشی از Sand Impaction در یک باشگاه اسب سواری

امین فر، هادی^{۱*}، خسرو حاتمی^۲

۱- دانشگاه ارومیه، دانشکده دامپزشکی، دستیار بیماریهای داخلی دامهای بزرگ

۲- دکترای دامپزشکی، کلینیسین دارای مطب دامپزشکی

h.aminfar@urmia.ac.ir

واژگان کلیدی: کولیک، Sand Impaction، اسب

مقدمه: یکی از متداول ترین علل بروز کولیک در اسب، انسداد و انباشتگی در روده ها، بخصوص انباشتگی شن در روده های بزرگ می باشد. متداولترین محل جهت تجمع شن در روده های بزرگ عمدتاً در خم لگنی و قولون راست پشتی می باشد. تجمع شن می تواند باعث آزدگی روده شده و متعاقباً ایجاد اسهال و در موارد شدید بواسطه التهاب دیواره روده منجر به بروز پریتونیت گردد. **مواد و روش کار:** وقوع کولیک های متناوب در اسب های یکی از باشگاههای اطراف تهران زمینه ساز بررسی اجمالی این مطالعه شد. در اولین مراجعه به محل ذکر شده اشکالات مدیریتی فراوانی در رابطه با نگهداری و تغذیه اسب ها مشاهده گردید. تغذیه با جیره فقیر از علوفه و کنسانتره به همراه مشکلات بهداشتی جایگاه نگهداری اسبها از علل بنیادین مشکلات موجود در این باشگاه بود. اساسی ترین نقص مدیریتی که باعث بروز مشکلات گوارشی در اسبها شده بود رها کردن اسبها بمدت طولانی در مانژ اسب سواری و ریختن علوفه و کاه بر روی زمین شنی آن بود. اسبها بوضوح در حین خوردن علوفه از زمین خاکی مقادیر متناهی شن و ماسه نیز دریافت میکردند. ضمناً در بررسی علوفه ی برداشت شده از زمین های اطراف جهت تغذیه اسبها نیز مقادیر قابل توجهی از خاک آغشته به علوفه مشاهده گردید.

نتایج: اگرچه تشخیص بالینی انباشتگی با شن سخت می باشد، و تنها روشهای مطمئن بررسی اولتراسونوگرافیک و رادیولوژی می باشد اما دو روش کاربردی و مفید جهت مطالعه حاضر مورد استفاده قرار گرفت. یکی با استفاده از استتوسکوپ و گوش دادن به صدای اصطکاک شن در روده های بزرگ و دیگری آزمایش غوطه ور سازی مدفوع، که هر دو تایید کننده وجود مقادیر غیر طبیعی شن در روده های بزرگ بود. حداقل ۳ راس اسب که دچار کولیک شده بودند در بررسی هر دو تست کاملاً علائم واضحی از Sand Impaction را نشان دادند.

بحث و نتیجه گیری: ایده آل ترین راهکار درمانی در مورد انباشتگی با شن، اصلاح روشهای مدیریتی می باشد. عدم تغذیه بر روی زمین خاکی یا شنی، عدم استفاده از علوفه آغشته به خاک در کنار راهکارهای درمانی همچون استفاده از لاگزاتیوها یا خوراندن پسیلیوم و درمان روتین کولیک با موفقیت مشکلات باشگاه مورد نظر را برطرف نمودند.

منابع:

- 1- Bradford P. Smith (2015), Large Animal Internal Medicine, Fifth Edition.
- 2- Stephen M. Reed, (2004) Equine Internal Medicine, Second Edition.
- 3- T. Udenberg, (1979) Equine Colic Associated with Sand Impaction of the Large Colon, Can. vet. J. October (20): 269-272 .

ارزیابی میزان فعالیت سرمی AST، LDH و CK-MB در اسب‌های مبتلا به کولیک گوارشی حاد

محمد رضا ایوبی^{*}، مجید فرتاش‌وند^۱، علی حسن‌پور^۱، امیر حسین فیروزفر^۱، سمیرا کلانتری^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تبریز

۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تبریز

fartashvand@iaut.ac.ir

واژگان کلیدی: کولیک گوارشی، AST، LDH، CK-MB

مقدمه: سندرم کولیک حاد یکی از شایع‌ترین مشکلاتی است که دامپزشکان در زمینه طب اسب با آن مواجه می‌شوند. رهیافت‌ها و شاخص‌های متعدد و متفاوتی برای تشخیص و تعیین پروگنوز کولیک در اسب ارائه شده است که برخی جنبه بالینی داشته و برخی دیگر به واسطه آزمایشگاه معین می‌شوند. به طور کلی شدت درگیری عضله قلب یکی از بهترین و قابل اعتمادترین شاخص‌ها محسوب می‌شود.

مواد و روش کار: این مطالعه بر روی ۱۸ راس اسب بالغ مبتلا به کولیک گوارشی حاد و ۱۰ راس اسب سالم در سطح باشگاه‌های سوارکاری شهرستان تبریز انجام شد. بدین منظور پس از اخذ تاریخچه و انجام معاینه بالینی اسب‌های بیمار، اطلاعات مربوطه شامل تعداد ضربان قلب، سن، زمان شروع علائم بیماری، داروهای مصرفی قبل از معاینه و خونگیری ثبت گردید. پس از اتمام معاینه فیزیکی و بالینی و قبل از انجام هرگونه اقدام درمانی یا دارویی، خونگیری از ورید وادج صورت گرفت. در خصوص گروه شاهد نیز پس از اطمینان از سلامت عمومی، بخصوص دستگاه قلبی-عروقی، اقدام به نمونه‌گیری از آنها شد. پس از جداسازی سرم، با استفاده از کیت‌های اندازه‌گیری اختصاصی (پارس آزمون، کرج، ایران) و روش رنگ‌سنجی میزان فعالیت آنزیم‌ها مورد سنجش قرار گرفت.

نتایج: فعالیت سرمی آسپاراتات آمینوترانسفراز در گروه بیمار و شاهد به ترتیب 233 ± 9 IU/ml و 153 ± 24 IU/ml بود ($p=0.005$). همچنین فعالیت سرمی کراتین کیناز قلبی در اسب‌های مبتلا به کولیک (275 ± 50 IU/ml) به طور معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد (125 ± 18 IU/ml) بود ($p=0.01$). لاکتات دهیدروژناز سرم نیز در بیماران (92 ± 68 IU/ml) بیشتر از سالمین (264 ± 40 IU/ml) گزارش شد ($p=0.01$). دو راس از اسب‌های تحت مطالعه علیرغم انجام درمان دارویی، تلف شدند. میزان فعالیت سرمی AST، CK-MB و LDH در اسبان مذکور به ترتیب $208/46$ ، $125/55$ ، $396/91$ و $243/37$ ، $449/45$ ، $1062/28$ واحد در هر میلی‌لیتر بود که خیلی بیشتر از محدوده طبیعی قرار داشتند. در این مطالعه بین فعالیت سرمی AST با میزان فعالیت LDH سرم ($r=0.760$ ، $p=0.000$) و میزان فعالیت سرمی CK-MB ($r=0.590$ ، $p=0.010$) همبستگی معنی‌دار وجود داشت. همچنین میزان فعالیت LDH سرم همبستگی معنی‌دار با مقدار فعالیت CK-MB سرم ($r=0.883$ ، $p=0.000$) داشت.

بحث و نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر اسبان مبتلا به کولیک که تلف شدند میزان CK-MB آنها بسیار بالا بود (> 300 IU/ml). سطح CK-MB در خلال ۳-۶ ساعت پس از آسیب قلبی افزایش یافته، در ۱۲-۲۴ ساعت به اوج رسیده و طی ۱۲ تا ۴۸ ساعت به حد طبیعی بر می‌گردد. سطح AST به عنوان آنزیمی که در بافت‌های مختلف بدن وجود دارد، ۸ ساعت پس از آسیب سلولی بالا می‌رود و در مدت ۲۴-۳۶ ساعت به اوج می‌رسد و در عرض ۷-۳ روز به حد طبیعی برمی‌گردد. LDH نیز تقریباً در کلیه سلول‌های دارای متابولیسم وجود دارد و در عرض ۳-۴ روز به حد طبیعی بر می‌گردد. از میان پارامترهای مورد مطالعه CK-MB را می‌توان به عنوان مهم‌ترین معیار پروگنوز زنده‌مانی اسبان مبتلا به کولیک معرفی نمود.

بررسی اثرات داروی هومیوپاتی اکیناسه آ بر روی برخی فاکتورهای سرمی اسب

* روایی اقدام، میلاد؛ مشایخی، محمد

گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تبریز

Miladvet87@gmail.com

واژگان کلیدی: اکیناسه آ، اسب عرب، هومیوپاتی، سیستم ایمنی.

هدف از این تحقیق، بررسی اثرات خوراکی داروی هومیوپاتی اکیناسه آ (Echinacea) بر روی برخی فاکتورهای سرمی اسب های عرب می باشد. هومیوپاتی روشی نوین برای درمان بیماریها است که فلسفه آن "مشابه مشابه را درمان میکند" میباشد. بدین منظور هشت راس نریان نژاد عرب در محدوده سنی ۹-۶ سال انتخاب کرده و پس از مشخص شدن سلامت ظاهری، به هر راس، یک دز ۳۰C داروی هومیوپاتی اکیناسه آ در هر روز بطور خوراکی تا هفت روز خورانده شد. برای تهیه محلول خوراکی دارو، هر پیل داروی مذکور در ۱۰ میلی لیتر آب حل گردید. یک روز قبل از خوراندن دارو و در روز اتمام خوراندن دارو، ۱۰ میلی لیتر خونگیری از ورید وداچ به منظور سنجش مقادیر توتال پروتئین، آلبومین، گلوبولین، گاما گلوبولین، IgM, IgG, IgA توسط کیت های رایج رندوکس به روش اسپکتروفتومتر و الیزا انجام گرفت. نتایج حاصل از مطالعه با استفاده از نرم افزار آماری SPSS روش ANOVA و آزمون تکمیلی تی مستقل مورد آنالیز آماری قرار گرفت. با توجه به نتایج بدست آمده از توتال پروتئین، گلوبولین، گاما گلوبولین، IgM, IgG, IgA، در گروههای قبل و بعد از دارو اختلاف معنی دار ($p \leq 0.05$) وجود دارد، مشخص گردید که این دارو میزان توان و عملکرد اسبهای عرب را افزایش میدهد.

منابع:

۱. کریستوفر دی، ترجمه: مشایخی، محمد، (۱۳۸۲) نگرش هومیوپاتی در درمان بیماریهای گاوهای شیری و پرواری؛ انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، ۲۳-۶۸
2. Asfaw.N, Demissew, S. (1994) Handbook of African Medicinal Plants. Economic Botany 48(1), 64
3. See, D. M., Broumand, N., Sahl, L. and Tilles, J. G. (1997) In Vitro Effects of Echinacea and Ginseng on Natural Killer and Antibody- Dependent Cell Cytotoxicity in Healthy Subjects and Chronic Fatigue Syndrome or Aids Patients. Immunopharmacology (35): 229-235
4. Tizard, I. (2004) Veterinary Immunology. An Introduction. WB Saunders Co., pp.124-128
5. zhai Z, liu Y, Wu L, Senchina DS, Wurtele ES, Murphy PA (2007) Enhancement of innate and adaptive immune functions by multiple Echinacea species. J Med Food 10(3):423-34

اقدامات درمانی موفقیت آمیز در اسبهای مبتلا به التهاب دوازدهه-ابتدای ژژنوم (DPJ)

امین انوشه پور*^۱، پرهام متقیان^۲، عادل نوری زاده اردبیلی^۳، محمد حقی نومندان^۳، آرمان وطن دوست^۳

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی

۲. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳. دامپزشک بخش خصوصی، بیمارستان دامپزشکی ایران زمین

amin307aa@yahoo.com

واژگان کلیدی: تورم دوازدهه-ابتدای ژژنوم، DPJ اقدامات درمانی، اسب

تورم دوازدهه و ژژنوم قدامی (DPJ) که با عنوان تورم روده قدامی نیز شناخته می شود سندرمی بالینی است که با التهاب و ادم دوازدهه و قسمت ابتدایی ژژنوم، ترشح شدید مایعات و الکترولیت ها به روده باریک و متعاقب آن ریفلاکس پر حجم معدی-روده ای شناخته می شود. هدف ارائه این گزارش بررسی اقدامات درمانی که منجر به درمان موفقیت آمیز موارد تشخیصی DPJ و عواملی که می تواند باعث شکست روند درمانی گردد صرف نظر از سبب یا سببهای بوجود آورنده بیماری می باشد. طی بهار سال ۱۳۹۳ تا تابستان ۱۳۹۴ تعداد ۷ راس اسب با علائم تقریباً مشابه شامل نشانه های دل درد (کولیک) و درد حاد شکمی از قبیل پاکوبیدن، بی قراری، کاهش صداهای شکمی، تعریق، بالا رفتن تعداد ضربان قلب تا ۹۵ ضربه در دقیقه و افزایش حرکات تنفسی تا ۳۴ حرکت در دقیقه مورد معاینه قرار گرفتند. در مواردی که به لحاظ شرایط محیطی و اسب انجام معاینه رکتال مقدور بود، زور زدن و مقاومت عضلات شکمی و اتساع لوپ های روده ای قابل تشخیص بود. ارسال لوله معدی باعث خروج اولیه از حدود ۷ الی ۲۵ لیتر محتویات معدی-روده ای با بوی تعفن میگردید. رنگ محتویات در اغلب موارد قهوه ای و در یک مورد خونابه ای بود. پس از خروج محتویات اسب ها علائم بهبودی شامل کاهش ضربان قلب و تنفس و بروز کمتر نشانه های درد را نشان می دادند ولی در ساعاتی بعد (۱.۵-۴ ساعت) مجدداً علائم رجوع کرده و گاهی نیز وضعیت اسب ها وخیم تر می گردید. با توجه به علائم فوق التهاب دوازدهه و ابتدای ژژنوم نزدیک ترین تشخیص بود. درمان ۵ راس از اسبان مبتلا به DPJ بر اساس به کار بستن محورهای درمانی ذیل با موفقیت انجام شد.

۱. لوله زدن و تخلیه محتویات معدی (جهت اجتناب از پارگی معده که اصلی ترین علت مرگ در این بیماری می باشد) به توالی هر ۲ الی ۳ ساعت، ارسال لوله بینی-معدی تا برقراری ترانزیت کامل محتویات از دوازدهه و تخلیه طبیعی معده باید ادامه یابد که این روند ممکن است تا یک هفته تا حصول نتیجه کامل زمان ببرد.

۲. عدم دسترسی اسب به خوراک و آب و به موازات آن مایع درمانی نگهدارنده منظم با محلولهای انفوزیون ایزوتونیک حاوی آمینواسید-پروتئین

۳. استفاده از آنتی بیوتیک وسیع الطیف نظیر پنی سیلین-استرپتومایسین، داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی و داروهای پروکینتیک

در ۲ مورد از موارد که به علت شرایط ویژه، اقدامات درمانی به خوبی و به طور منظم اجرا نشد اسب ها پس از ۲ الی ۳ روز از آغاز پیدایش علائم تلف شدند که در یک مورد پس از بهبود نسبی و کاهش علائم پس از اقدامات اولیه درمانی، آب و غذا در دسترس حیوان قرار داده می شود که به علت نوشیدن بیش از حد آب پارگی معده رخ داده بود و در مورد دوم اهمال در تخلیه منظم و به دفعات معده باعث پارگی معده و مرگ دام شده بود. در کالبد گشایی اسبهای تلف شده پارگی معده، التهاب، ادم، افزایش ضخامت، خونریزی و تغییر رنگ دوازدهه و با درجات کمتر در ابتدای ژژنوم مشهود بود.

منابع:

۱. اشرفی هلان، ج، رضازاده، ف، نورمحمدزاده، ف، (۱۳۸۹) گزارش یک مورد رخداد تورم دوازدهه و ژژنوم قدامی (DPJ) در اسب، نشریه دامپزشکی (پژوهش و سازندگی)، شماره ۸۸

2. Radostitis O. M., Gay C. C., Hinchcliff K. W., Constable P. D., 2007. Veterinary Medicine: A Textbook of Diseases of Cattle, Horses, Sheep, Pigs and Goats. 10th edition, Saunders Elsevier
3. Reed M. S., Bayly W. M., Sellon D. C., 2004. Equine internal medicine. Saunders Elsevier
4. Smith B. P., 2009 Large Animal Internal Medicine. 4th edition, Mosby Elsevier

اثرات داروی گرانیسترون بر شاخص های الکتروکاردیوگرافی در سگ های از لحاظ بالینی سالم

قائمى، حسین^۱؛ سالارى صديق، حميده^۲؛ مسعود سلک غفارى^۳

۱- دانش‌آموخته رشته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

hssedigh@um.ac.ir

واژگان کلیدی: گرانیسترون، پارامترهای الکتروکاردیوگرافی، سگ

اثر جانبی آنتاگونیست‌های رسپتور 5-HT₃ بر قلب، یک مبحث تحت مطالعه و بررسی پویا می‌باشد و گرانیسترون هیدروکلراید به عنوان یکی از داروهای این دسته، امروزه به منظور مصارف درمانی متعدد از جمله آنکولوژی و استفراغ‌های حاد ناشی از گاستروانتریت-های ویروسی در سگ‌ها در حال پیشرفت می‌باشد. این مطالعه به منظور ارزیابی اثرات الکتروکاردیوگرافی یک تک دوز آهسته وریدی داروی گرانیسترون انجام شد. ۱۶ قلاده سگ نژاد مخلوط، ماده، بالغ و از لحاظ بالینی سالم با متوسط وزن ۰/۷۸ ± ۰/۲۳ کیلوگرم برای این مطالعه انتخاب و سپس به صورت تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. اخذ الکتروکاردیوگرامها بلافاصله قبل و در زمانهای ۵، ۱۵، ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ دقیقه، ۶ و ۱۲ ساعت بعد از تزریق ۰/۵ mg/kg گرانیسترون و نرمال سالین در گروه کنترل انجام و تکرار شد. ضربان قلب و پارامترهای الکتروکاردیوگرافی (فواصل PR، QRS، ST، QT، JT، QTc، JTc و دامنه موج T) در اشتقاق II ارزیابی شدند. مقایسه میانگین داده‌ها در آنالیز آماری میان دو گروه توسط نرم افزار SPSS 19.0 انجام شد و اختلاف معناداری مشاهده نشد، ولیکن در مقایسه داده‌های گروه درمان نسبت به زمان قبل از تزریق گرانیسترون (T₀) افزایش طول فواصل پارامترهای PR، QRS، QT، JTc، QTc، JT و کاهش تعداد ضربان قلب اختلاف معنادار اما بدون علامت بالینی و موقت مشخص شد.

منابع :

- 1- Adams HR. (1995) Veterinary Pharmacology and therapeutics. 7th ed: Iowa state university Press.
- 2- Martin M. (2000) Small Animal ECGs, An introductory guide: Blackwell Science Ltd.
- 3- Plumb DC. (2008) Plumb's Veterinary Drug Handbook. 6th ed: PharmaVet Inc, Stockholm, Wisconsin.

مدیریت زخم سطح پشتی متاتارس ناشی از نوروپاتی سیاتیک متعاقب تزریق عضلانی در سگ

فریال طعیمه پور^{۱*}، هادی نداف^۲، علی سلطانی^۳، بهمن مصلی نژاد^۲

۱ - دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز

۲ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران، اهواز

۳ - رزیدنت بیماری‌های داخلی دام کوچک دانشگاه شهید چمران، اهواز

ftoeimehpour@gmail.com

واژگان کلیدی: سیاتیک، نوروپاتی، زخم، تزریق عضلانی

مقدمه: تزریق داخل عضلانی و به دنبال آن صدمه تصادفی به عصب سیاتیک متعاقب تزریق عضلانی ناحیه گلوئیتال در حیوانات رخ می‌دهد. مهمترین بازخوردا این صدمه و آزرده‌گی جدی، درد شدید و فلجی ناشی از صدمه حسی حرکتی عصب می‌باشد. تزریق داخل عصب یک صدمه معمول بوده که عامل نوروپاتی با منشأ التهابی است. طراحی آناتومیکی پای سگ و عمل کرد حسی و حرکتی عصب سیاتیک امکان وزن گیری را برای حیوان فراهم می‌نماید. لذا هر عامل آسیب‌رسان به این تنه‌ی عصبی موجب اختلال در عملکرد حسی و حرکتی هر کدام از اندام‌های حرکتی خلفی خواهد شد. متعاقب اختلال در عملکرد حرکتی عضو، ایجاد صدمه و زخم بافت نرم قابل پیش بینی است و گسترش زخم و صدمه‌ی جدی به این ساختار آناتومیکی دور از انتظار نیست. یک قلاده سگ نر ژرمن شفره ۵ ساله با علامت وجود زخم عمیق از نوع زخم Degloving در سطح پشتی ناحیه متاتارس پای راست به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع شد. تاریخچه بیانگر ظهور فلجی ناقص اندام درگیر به دنبال تزریق عضلانی داروی آیورمکتین، بروز درد شدید، جمع شدن (Flexion) ناحیه متاتارس و تماس مستمر سطح پشتی آن با سطح زمین بود. با توجه به گستردگی و توسعه زخم، استخوان‌های متاتارس در معرض بودند.

مواد و روش کار: جهت درمان و مدیریت زخم اقدام به آماده سازی از طریق شست و شو با نرمال سالین استریل، موزنی ناحیه، ضد عفونی، استفاده موضعی از پماد نیترو فورازون و زینک اکساید شد. به منظور کنترل سیستمیک عفونت از آنتی بیوتیک سفتریاکسون با دوز ۲۲ میلی‌گرم / کیلوگرم به صورت عضلانی به مدت هفت روز و داروی ضد التهاب غیر استروئیدی کتوپروفنبا دوز ۳ میلی‌گرم / کیلوگرم به مدت ۳ روز استفاده گردید. جهت حفاظت زخم و جلوگیری از بروز صدمه‌ی مجدد به دلیل فلج ناقص عصب اندام درگیر از ناحیه تارس و متاتارس تا ناحیه زیر Pad و پنجه‌ها با استفاده از فایبر گلاس آتل و بی حرکت‌سازی شد. این روش مدیریتی پانسمان به مدت ۶۰ روز ادامه داشت تا اینکه زخم ناحیه به شیوه‌ی مدیریت ثانویه کاملاً ترمیم یافت.

نتایج: پس از چهار ماه پی‌گیری به عمل آمده گزارش حاکی از ترمیم کامل زخم بود، اما فلجی ناقص به شکل خم شدن اندام از ناحیه سطح پشتی متاتارس همچنان باقی بود.

بحث و نتیجه گیری: نوروپاتی عصب سیاتیک ناشی از التهاب را می‌توان با تجویز یک داروی ضد التهاب استروئیدی از طریق transsacral nerve block در زمان بروز علائم نوروپاتی عصب درمان نمود.

منابع:

1. Eker, H. E., Cok, O. Y., & Aribogan, A. (2010). A treatment option for post-injection sciatic neuropathy: transsacral block with methylprednisolone. *Pain Physician, 13*(5), 451-6.
2. Farrell, M., BVetMed, C., CertSAS, D., Dunn, A., Marchevsky, A., & MVS, F. (2011). Case Report: Surgical Reconstruction of Canine Footpads Burned by Sodium Hypochlorite Drain Cleaner. *Compendium, 33*(7).
3. Fossum, T. W. (2013). *Small Animal Surgery Textbook*. Elsevier Health Sciences.

ارزیابی مقایسه‌ای تزریق تحت ملتحمه‌ای پلاسمای غنی از پلاکت و استیل سیستئین موضعی در التیام زخم قرنیه

احسان خاکسار^{۱*} - سیدجاوید آل داوود^۲ - غلامرضا عابدی^۳ - رضا صداقت^۴

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد گرمسار

۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات

۴- گروه پاتوبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شاهد، تهران

Ehsan_khaksar@yahoo.com

واژگان کلیدی: زخم قرنیه، استیل سیستئین، پلاسمای غنی از پلاکت

استیل سیستئین از جمله داروهایی است که به علت غیر فعال کردن آنزیم کلاژناز در تحقیقات متعدد جهت التیام زخم قرنیه به کار گرفته شده است. PRP یا پلاسمای غنی از پلاکت یک فراورده اتولوگ می‌باشد که در مقدار کمی از پلاسمای حاوی مقادیر زیادی از پلاکت می‌باشد به طور کلی این فراورده با اخذ خون از بیمار و چند مرحله سانتریفوژ کردن و در صورت نیاز اضافه کردن مواد فعال کننده فراهم می‌شود. در این مطالعه برای اولین بار در چشم پزشکی ارزیابی و مقایسه بالینی و هیستوپاتولوژی تأثیرات استفاده همزمان تزریق تحت ملتحمه‌ای PRP و نیز تجویز موضعی استیل سیستئین ۳ درصد در روند التیام زخم‌های تجربی قرنیه ناشی از مواد قلیایی مورد بررسی گرفته است. بدین منظور تعداد ۲۰ سر خرگوش سفید نیوزلندی به ۴ گروه ۵ تایی تقسیم شدند. ابتدا طی بیهوشی عمومی زخم قرنیه در چشم چپ هر حیوان با استفاده از کاغذ صافی به قطر ۶ میلی متر آغشته به سود نرمال ۱ مولار ایجاد گردید. در گروه ۱ هیچ درمانی صورت نگرفت و به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد. در گروه ۲ هر ۸ ساعت استیل سیستئین ۳ درصد به صورت موضعی به مدت ۲ هفته مورد استفاده قرار گرفت. در ۱۰ خرگوش نیز طی بیهوشی عمومی ابتدا خونگیری به روش داخل قلبی انجام گرفت و پس از آن طی دو مرحله سانتریفوژ خون در سرعتهای مختلف، PRP هر حیوان تهیه گردید. در خرگوش‌های گروه ۳ اثرات PRP در سوختگی قرنیه به تنهایی و در خرگوش‌های گروه ۴ اثرات PRP همراه با استیل سیستئین مورد بررسی بالینی و هیستوپاتولوژی قرار گرفت. در روز ۲۱ طی بیهوشی عمومی چشم چپ هر حیوان تخلیه و نمونه‌های قرنیه از نظر واکنش‌های التهابی، میزان عروق زایی، ادم استروما، تعداد ردیف‌های سلول‌های اپیتلیال قرنیه و میزان نظم رشته‌های کلاژن استروما تحت بررسی هیستوپاتولوژی قرار گرفتند. بررسی‌های بالینی نشان داد که خرگوش‌ها در گروه ۳ به طور معنی دار میانگین روزهای بلغارواسپاسم کمتر داشته‌اند و همچنین این گروه اندازه کوچکتر و التیام سریعتر زخم قرنیه را نشان دادند. مطالعات هیستوپاتولوژیک نشان داد که خرگوش‌های گروه ۳ به طور معنی دار عروق زایی و واکنش‌های التهابی کمتر داشته‌اند همچنین بهترین نظم رشته‌های کلاژن نیز در این گروه دیده شد. در پایان این مطالعه نشان داد که تجویز تحت ملتحمه‌ای PRP روش موثر در جهت التیام سوختگی‌های قرنیه ناشی از مواد قلیایی می‌باشد.

منابع:

- 1- C. Hu, Y. Ding, J. Chen, D. Liu, M. Ding, Y. Zhang (2009): Treatment of corneal epithelial wounds in dogs using basic fibroblast growth factor. *Veterinarni Medicina*, 54, (6): 280-286
- 2- Frechette JP, Martineau I, Gagnon G (2005): Platelet-rich plasmas: growth factor content and roles in wound healing. *J Dent Res*. 84:434-439

مقایسه اثر بی دردی تجویز داخل صفاقی بویی و اکائین و تزریق عضلانی پتیدین در سگ ها متعاقب جراحی برداشت رحم و تخمدان

محمد ابرکار^۱، کیوان خجسته^{۲*}، آرزو علیزاده^۳

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

۲- رزیدنت جراحی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

۳- دانش اموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز

K1_khojasteh@yahoo.com

واژگان کلیدی: کنترل درد، سگ، جراحی برداشت رحم و تخمدان

در این مطالعه به مقایسه اثر بی دردی سه داروی پتیدین، ملوکسیکام و بویی و اکائین در جراحی عقیم سازی سگ ماده پیرداخته شد. برای انجام مطالعه از ۱۲ سگ از نژاد مخلوط با میانگین وزنی ۱۶/۶ کیلوگرم استفاده شد که به صورت رندوم به سه گروه ۴ تایی تقسیم شدند. تمامی اعمال جراحی بر روی سگ ها تحت یک روش جراحی و بی هوشی یکسان و توسط یک تیم جراحی انجام شد. برای انجام بیهوشی از ترکیب کتامین با دوز ۵mg/kg به همراه اسپرومازین با دوز ۰/۰۱mg/kg به صورت تزریق عضلانی به عنوان درمان پیش بیهوشی و از ترکیب کتامین با دوز ۱۰mg/kg به همراه دیازپام با دوز ۰/۲mg/kg به صورت داخل وریدی برای القای بیهوشی استفاده گردید. برای ادامه دادن بیهوشی نیز از تزریق مجدد کتامین با دوز ۵mg/kg استفاده شد. در گروه اول داروی ملوکسیکام با دوز ۰/۲mg/kg به صورت زیر پوستی ۳۰ دقیقه قبل از شروع عمل تزریق گردید در گروه دوم نیز پس از رقیق سازی ۱ سی سی از داروی بویی و اکائین که حاوی ۵ میلی گرم دارو است با ۱ سی سی آب مقطر، بر روی هر پایه تخمدان از محلول رقیق شده ۲ سی سی ریخته شد و پس از گذشت ۱ دقیقه پایه تخمدان با استفاده از پنس له گردید و گروه آخر از داروی پتیدین با دوز ۵ mg/kg به صورت تزریق عضلانی ۳۰ دقیقه قبل از شروع عمل استفاده گردید.

برای ارزیابی درد از تغییرات در هر دو شاخص فیزیولوژیک و رفتاری استفاده شد. ضربان قلب، تعداد تنفس، فشار خون (که به روش داپلر اندازه گیری شد)، میزان ترشح بزاق و گشادی مردمک از شاخص های فیزیولوژیکی بودند که در این مطالعه استفاده شدند و شاخص های رفتاری استفاده شده عبارتند از سر و صدا کردن، وضعیت قرار گیری بدن، میزان اضطراب و پاسخ به لمس ناحیه عمل. در تمامی سگ ها در حین انجام جراحی تمامی فاکتورهای فیزیولوژیک در زمان های له کردن پایه تخمدان چپ، راست و بدنه رحم اندازه گیری و هر دوشاخص های فیزیولوژیک و رفتاری در زمان خارج کردن لوله نایی و دقیقه های ۳۰، ۶۰ و ۹۰ پس از آن اندازه گیری شدند.

در پایان، با توجه نتایج بدست آمده و آنالیز آماری آن تغییر معناداری از نظر میزان بی دردی در بین گروه های مورد مطالعه دیده نشد و نشان داد که تجویز بویی و اکائین به تنهایی می تواند به اندازه سایر روش ها مانند استفاده از پتیدین و ملوکسیکام در درمان درد پس از جراحی عقیم سازی موثر باشد.

منابع:

- 1-Fossum W. T (2007), Surgery of the reproductive & genital system. Small animal surgery 3th edition: 709-710,205-220
- 2-Grant, D (2006), Pain management in small animals, Elsevier pp: 2-10,122-130,39-59,71-85,105-107,155
- 3-Vettorayo E, bacco S (2011), a comparison of the sedative and analgesic properties of pethidine (meperidine) and butorphanol in dogs. J Small Anim Pract; 52 (8):426-32

بررسی درماتوفیتوز زئونوتیک در گربه های پرشین استان البرز

خلج زاده، علیرضا^۱؛ مشاک، زهره^{۲*}؛ فلاح زاده، محمد^۳؛ سلطانی، آرش^۴؛ اسفندیاری سروش^۵

۱- دامپزشک بخش خصوصی، کلینیک آبتین، کرج، استان البرز

۲، ۳، ۴، ۵ گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

mashak@kiaiu.ac.ir

واژگان کلیدی: درماتوفیتوز، گربه پرشین، زئونوز، استان البرز

مقدمه: درماتوفیتوز ناشی از میکروسپوروم کنیس یک عفونت قارچی متداول زئونوتیک بین انسان، سگ و گربه می باشد که گربه های نژاد پرشین در مقایسه با سایر نژادهای ایرانی و به دلیل موهای بلند از آمادگی بیشتری برای ابتلا برخوردار می باشند. درماتوفیتوز میتواند در پوست، مو و ناخن انسان، سگ و گربه ضایعاتی به شکل حلقوی در سر، صورت، دست و پا به شکل موضعی یا عمومی ایجاد کنند. انتقال این بیماری زئونوز هم از طریق تماس مستقیم با گربه آلوده و هم از طریق تماس با وسایل و محیط زندگی گربه و اسپور قارچ صورت می پذیرد.

روش کار: در این مطالعه ۵۰ قلاده گربه پرشین دو مجموعه پرورشی در استان البرز طی سال های ۹۴-۱۳۹۳ مورد بررسی قرار گرفتند. پس از مشاهده ضایعات پوستی، تشخیص میکروسپوروم کنیس بر اساس معاینه توسط لامپ Wood (با حساسیت کم) و سپس در مرحله سوم بررسی لام میکروسکوپی حاوی چند قطره KOH ۵٪ و بالاخره کشت ضایعات در محیط DTM (با حساسیت بالا) به همراه مشاهده میکروسکوپی آن صورت پذیرفت.

متعاقب تشخیص بیماری، درمان موضعی و سیستمیک به همراه رعایت اصول بهداشتی در محیط و همچنین تشخیص ناقلین بدون علامت صورت پذیرفت.

نتیجه و بحث: مجموعاً از ضایعات پوستی موجود در ۳۵ گربه مبتلا، میکروسپوروم کنیس جدا شد. بیشترین سن ابتلا ۶ ماهگی بوده، گربه های با سن بالا به عنوان ناقلین سالم جهت انتقال بیماری به سایر گربه های دیگر مطرح می باشند. بررسی داده ها نشانگر ابتلا خصوصاً در فصول گرم و مرطوب می باشد که می تواند به دلیل خیس بودن پوست گربه باشد. که دلیل آن وجود موهای بلند و شست شوی بیشتر در فصل نامبرده می باشد. بین جنسیت گربه ها و میزان ابتلا به بیماری ارتباطی یافت نشد.

با توجه به آن که گربه های پرشین از محبوبیت ویژه ای در بین مردم خصوصاً بچه ها و کهن سالان برخوردار می باشند و عملاً واکسن پیشگیرانه ناکارآمد می باشد از سویی مسائل تغذیه ای، استرس محیطی و بارداری و منجر به کاهش سیستم ایمنی و ابتلا گربه ها می گردد. لذا با توجه به زئونوز بودن این بیماری تهدیدی جدی برای گربه ها و صاحبان آن ها می باشد و شناسایی و درمان گربه های ناقل بدون علامت و همچنین آموزش بهداشتی صاحبان آن ها و کاربرد تمارین بهداشتی توصیه می گردد.

منابع:

1-Falahati,M., Akhlaghi,L., Alaghebandan,R.(2003)Epidemiology of dermatophytes in an area south of Tehran,Iran.Mycopathologia.156:279-87

2-Mahmoudabadi AZ, (2005)A study of dermatophytosis in south west of Iran.Mycopathologia.160:214

معرفی روش تزریق داخل بینی جهت ایجاد آرامبخشی در گربه

مهدی مرجانی*؛ باقری علایی، محسن^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

۲- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

mzmarjani@gmail.com

واژگان کلیدی: گربه، تزریق داخل بینی، تزریق داخل عضلانی، کتامین، میدازولام.

مقدمه: یکی از مسائل مهم در کار با حیوانات مخصوصاً در زمان معاینه و اقدامات درمانی عدم همکاری و استرس بیمار است. یکی از راه های موجود برای این امر استفاده از داروهای آرام بخش است. برای حصول این نتیجه داروهای متعددی مطرح هستند و اغلب این داروها به صورت تزریق عضلانی استفاده می شود که این نوع تزریق درد و عفونت و مسائل بسیاری دارد. در این مطالعه از داروهای آرام بخش به روش تزریق داخل بینی استفاده شده و هدف از این مطالعه مقایسه اثر آرام بخشی داخل بینی کتامین-میدازولام با روش داخل عضلانی آن است.

روش کار: در این مطالعه از ۱۲ قلاده گربه نژاد مو کوتاه بومی ایرانی استفاده شد. گربه ها به شکل تصادفی به دو گروه ۶ تایی شاهد (تزریق داخل عضلانی) و آزمایش (تزریق داخل بینی) تقسیم شدند. در گروه شاهد کتامین با دوز ۱۴ mg/kg و میدازولام با دوز ۰.۵ mg/kg استفاده و داروها با هم ترکیب شد و در عضله چهار سر ران تزریق شد. در گروه آزمایش داروها با همان دوز های گروه شاهد با هم ترکیب و با مقداری آب مقطر همراه شد و با سرنگ انسولین و اسکالپ سرم در داخل دو سوراخ بینی ریخته شد. بلافاصله پس از تجویز دارو در فواصل زمانی ۵ دقیقه ای تا پایان زمان آرام بخشی پارامترهای ضربان قلب، تعداد تنفس، دما و spo2 توسط دستگاه پالس اکسیمتر اندازه گیری شدند. همچنین زمان وقوع آرام بخشی، زمان ریکامبنسی، طول دوره آرام بخشی و طول کل دوره به طور دقیق ثبت شدند. این داده های جمع آوری شده توسط نرم افزار SPSS بررسی و مقایسه شدند.

نتایج: طبق آزمون Levenes دو گروه مورد نظر در برابری میانگین تعداد ضربان قلب، تعداد تنفس، درجه حرارت و spo2 اختلاف معناداری بین دو گروه وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت بین تزریق داخل عضلانی و داخل بینی این ترکیب دارویی تفاوتی وجود ندارد و نکته قابل توجه حذف سوزن، کاهش استرس حیوان و صاحب آن و ایجاد یک روش جدید برای استفاده از یک ترکیب جدید دارویی است.

منابع:

- 1- Christy lam, (2005), midazolam premedication in children: a pilot study comparing intramuscular and intranasal administration, anesthprog 52, 6, 56-61.
- 2- Eagleson JS, (2012), Bioavailability of a novel midazolam gel after intranasal administration in dogs, Am J Vet Res, 73, 539-545
- 3- paraggharde, (2006), evaluation of efficacy of intranasal midazolam ketamine and their mixture as premedication and its relation with bispectral index in children with tetralogy of fallot undergoing intracardiarepair, annals of cardiac anaesthesia, 6, 25-30.

گزارش یک مورد تشخیص بیماری مادرزادی پیتنت داکتوس آرتریوزوس در گربه توسط

سی تی آنژیوگرافی

مختاری، روشنگر^۱؛ ملازم، محمد^۲

۱. رزیدنت رادیولوژی، گروه جراحی و رادیولوژی، بیمارستان دام های کوچک، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران
۲. استادیار رادیولوژی گروه جراحی و رادیولوژی، دانشکده دامپزشکی، بیمارستان دام های کوچک، دانشگاه تهران

Mmolazem@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: سی تی اسکن، آنژیوگرافی، اکوکاردیوگرافی، PDA، گربه

گربه ۶ ماهه نژاد DSH با علائم رشد کم، بی اشتهاپی و دیس پنه به بیمارستان دامپزشکی دام های کوچک دانشگاه تهران ارجاع داده شد. اکوکاردیوگرافی در یک مرکز دامپزشکی خصوصی انجام شده و PDA با مشاهده شانت چپ به راست و وجود توربولانس در پولموناری آرتری توسط اکوکاردیوگرافی داپلر تایید شد. تعیین جایگاه دقیق و نوع PDA توسط دستگاه سی تی اسکن دو دکتوره زیمنس با تکنیکال فاکتور شامل پیچ ۲، ضخامت برش ۲ میلی متر و ویندو از پیش طراحی شده کاردپاک روتین انجام شد. برای انجام سی تی آنژیوگرافی ماده حاجب یوهگزول (2 ml/kg) از طریق ورید سفالیک توسط دستگاه اینجکتور اتوماتیک در کمتر از 5 s تزریق و اسکن از ناحیه صدی بلافاصله ۳ بار پشت سر هم به انجام رسید. تصاویر توسط برنامه سوماریس به صورت ام پی آر و سه بعدی بازسازی شدند و وجود شانت 0.5 cm نوع III بلافاصله بعد از قوص آئورت تایید شد.

منابع:

- 1.Henjes, C.R., Nolte, I.,andWefstaedt, p.(2011)Multidetector-row computed tomography of thoracic aortic anomalies in dogs and cats: Patent ductus arteriosus and vascular rings, BMC Veterinary Research 7:57
- 2.Kwo-Chen, H., Chu-Jen, K.,Yong-Wei, J. H.,Liang-Kuang, C.,Chung-Tein, L.,Lih-Seng, Y.(2008)Case report: Multi-detector Computed Tomography of Patent Ductus Arteriosus in a Dog.JVCS, Vol. 1, No. 2, April.
- 3.Miller, M.w., Gordon, S.G., Saunders, A.B., Arsenault, W.G., Meurs, K.M., Lehmkuhl, L.B., Bonagura, J.D., Fox, P.R.(2006)Angiographic classification of patent ductusarteriosus morphology in the dog,jvc.07.001

یک مورد بیرون زدگی مهره‌های دمی در کانال رکتوم یک قلابه سگ دوبرمن: گزارش درمانگاهی

حمیدرضا فتاحیان^{۱*}، روزبه مریدپور^۱، محیا جزینی درچه^۲، سعیده طیبی^۲، آذین علیزاده^۲، نیلوفر هاشمی^۲

۱ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات،

تهران، ایران.

۲ - دانشجوی دکتری حرفه ای، گروه علوم درمانگاهی دامپزشکی، دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد

علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

Hamidrezafattahian@yahoo.com

واژگان کلیدی: بیرون زدگی، مهره دمی، کانال رکتوم، سگ

یک قلابه سگ نر از نژاد دوبرمن، چهار ماهه به وزن ۸ کیلوگرم، سه روز بعد از بروز علائم بیرون زدگیافتی از مقعد و عدم توانایی دفع مدفوع به بیمارستان دامپزشکی ارجاع داده شد. پس از اخذ تاریخچه مشخص شد حدود یک ماه پیش از بروز عارضه، بیمار تحت جراحی قطع دم قرار گرفته بود و در طی این مدت رژیم غذایی حاوی استخوان داشت. پس از معاینه بالینی پارگی راست روده و بیرون زدگی مهره‌های دمی مشاهده گردید. از آنجایی که درمان نهایی پرولاپس‌های مقعد در سگ‌ها جراحی می‌باشد اما وقوع این رویداد پس از قطع دم نادر می‌باشد. پس از اصلاح مهره‌های بیرون زده به داخل، پوست با روش روتین بخیه شد و سپس پارگی ناحیه راست روده اصلاح گردید. بیمار پس از جراحی و اصلاح جیره غذایی به زندگی عادی خود بازگشت.

منابع :

1. Potanas, p.c., grange, A., casal, S.A. (2012) surgical decompression of a coual vertebral disc extrusion by dorsal laminectomy, J. of vet comp orthoptraumatol, (25):71-73
2. Kanat, A., yazar, u., kazdal, H., Sonmen, F. o. (2012) Introductioning a new Risk faktor for lumbar Disc herniation in females: vertical angle of the sacral carvature, J of koreamneurosurg soc, (52):447-451
3. Kazemi Mehrjerdi, H., Mirshahi, A., Afkhami, A. (2013) Rectal diverticulum in a terrier dog: a case report, Vet Res Forum, vol:4, (1):63 - 67
4. Thomas, D.L., Waldron, D.F., Lowe, G.D, et al. (2003) Length of docked tail and the incidence of rectal prolapse in lambs, J. Anim. sci, Vol:81, 2725-2732

بررسی تغییرات بافتی قرنیه تحت تاثیر ملاتونین در مقایسه با استیل سیستئین در ترمیم زخم سوختگی قرنیه در خرگوش

احمد اصغری^{۱*}، رحیم علیزاده^۱، پژمان مرتضوی^۲، محمد باقر گلچین فر^۲، آرزو ایمنی^۴

۱. گروه علوم درمانگاهی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲. گروه پاتوبیولوژی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳. گروه علوم پایه دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۴. دکترای عمومی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

dr.ahmad.asghari@gmail.com

واژگان کلیدی: زخم قرنیه، استیل سیستئین، ملاتونین، خرگوش.

مقدمه: این تحقیق به منظور ارزیابی و مقایسه هیستوپاتولوژیکی اثرات تزریق داخل صفاقی ملاتونین با استیل سیستئین در زخم سوختگی تجربی قرنیه خرگوش انجام گرفت.

مواد و روش کار: در این مطالعه تعداد ۱۵ سر خرگوش سفید نیوزلندی نر و بالغ با میانگین وزنی ۳-۲/۵ کیلوگرم پس از معاینه چشم و اطمینان از سالم بودن چشمها انتخاب گردیده و به ۳ گروه ۵ تایی تقسیم شدند. ابتدا طی بیهوشی عمومی زخم قرنیه در چشم چپ تمام حیوانات با استفاده از کاغذ صافی به قطر ۶ میلی متر آغشته به سود نرمال ۱ مولار ایجاد گردید. در گروه A هیچ درمانی صورت نگرفت و به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد. در گروه B هر روز یکبار استیل سیستئین به صورت تزریقی داخل صفاقی با دوز ۱۰ mg/kg به مدت ۲ هفته مورد استفاده قرار گرفت. در خرگوشهای گروه C هر روز یکبار ملاتونین حل شده در نرمال سالین تزریقی داخل صفاقی با دوز ۱ mg/kg به مدت ۲ هفته مورد استفاده قرار گرفت. در روز ۲۱ پس از ایجاد سوختگی، طی بیهوشی عمومی چشم چپ هر حیوان تخلیه و نمونههای قرنیه از نظر واکنشهای التهابی، میزان عروق زایی، ادم استروما، تعداد ردیفهای سلولهای اپیتلیال قرنیه و میزان نظم رشتههای کلژن تحت بررسی هیستوپاتولوژیکی قرار گرفتند.

نتایج و بحث: مطالعات هیستوپاتولوژیک نشان داد که خرگوشهای گروه C به طور معنی داری ($p < 0.05$) عروق زایی و واکنشهای التهابی کمتر داشتهاند. همچنین بهترین نظم رشتههای کلژن نیز در این گروه دیده شد. براساس نتایج به دست آمده به نظر می رسد که ملاتونین اثرات مناسب و قابل قبولی بر روند التیام بخشی و ترمیم زخم قرنیه خرگوش داشته باشد.

بررسی مقایسه‌ای آرام بخشی مصرف داخل بینی و عضلانی کتامین - دیازپام در گربه

منصور آدینه محمدی*^۱، امین یوسفی^۱، حسام صلح دوست^۱، محمدصادق عطاریان خسروشاهی^۱، مرصاد توکلی^۱

dr.mansouradineh@hotmail.com

واژگان کلیدی: گربه، تزریق داخل بینی، تزریق داخل عضلانی، کتامین، دیازپام

مقدمه: یکی از مسائل و مشکلات مهم در زمان کار با حیوانات به ویژه در زمان معاینه و انجام اقدامات درمانی عدم همکاری و تنش بیمار است، یکی از راه‌هایی که می‌توان برای این مهم استفاده نمود، آرام بخشی با داروها خواهد بود. برای به دست آمدن نتیجه مطلوب تنوع دارویی وجود دارد اما اغلب داروهای موجود برای تزریق عضلانی فرموله شده‌اند و تزریق با این داروها درد عضلانی، مسائل خاصی را به همراه دارد.

مواد و روش کار: در این مطالعه از ۱۲ قلاده گربه که به صورت تصادفی جنسیت تمام آنها ماده بودند استفاده شد. تمام علائم حیاتی توسط دستگاه پالس اکسیمتر *surgi vet* مدل V3404 اندازه‌گیری و ثبت شد. دُز کتامین ۶ mg/kg و دُز دیازپام ۰.۶ mg/kg بود. به دلیل خاصیت روغنی دیازپام با توجه به منابع برای افزایش تاثیر پذیری دارو ابتدا دیازپام وارد سرنگ کرده و سپس کتامین درون سرنگ قرار گرفت. پس از تزریق دارو در فواصل زمانی ۵ دقیقه‌ای تا زمان آرام‌بخشی تمام پارامترهای حیاتی توسط دستگاه پالس اکسیمتر اندازه‌گیری و ثبت شد. پارامترهای دیگری مانند زمان وقوع آرام‌بخشی، زمان زمینگیری، طول دوره‌ی آرام بخشی و طول کل دوره، ثبت گردید.

نتایج: میانگین وزن، زمان وقوع آرام‌بخشی، زمان وقوع زمینگیری در هر دو گروه اختلاف معناداری نداشت ($P > 0.05$)، میانگین بلند کردن سر، زمان قرار گرفتن روی جناغ، زمان قرار گرفتن در حالت ایستاده و میانگین دوره آرام‌بخشی در هر ۲ گروه اختلاف معناداری نداشت ($P > 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج آماری به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که بین تجویز داروهای کتامین - دیازپام به صورت داخل بینی و عضلانی اختلاف آماری معناداری وجود ندارد لذا می‌توان جهت کاهش تنش حیوان و صاحب حیوان و با حذف کامل سرسوزن از تزریقات روش مناسب تری برای استفاده‌ی بهتر و راحت تر از ترکیب دارویی مطرح نمود.

ارزیابی پاسخ های سگ به روشهای مختلف تنبیه کردن

ارسلان کلامی^۱، محمد عزیززاده^۲، آلاله سلطانیان^۳، ندا ساسان نژاد^۴

^{۱،۲،۴} دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، ^۳ دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

arsalankalami@yahoo.com

واژگان کلیدی: تنبیه، مشکل رفتاری، سگ

تنبیه کردن به عنوان روشی برای اصلاح رفتار انسان و حیوان استفاده می شود که در صورت استفاده از روش های نا صحیح می تواند اثرات منفی زیادی داشته باشد و همچنین ممکن است باعث بروز برخی مشکلات رفتاری شود. هدف از این مطالعه بررسی پاسخ سگ به تنبیه هایی از جمله کتک زدن، تنبیه صوتی، پاشیدن آب، دادن گیاهان به عنوان غذا، تنها گذاشتن، ندادن غذا، نبردن به پارک، عدم اجازه ورود به اتاق صاحب و دیگران است. داده های این مطالعه از تکمیل کردن ۱۳۴ پرسشنامه که توسط صاحبان سگ ها تکمیل شد به دست آمد. طبق تجزیه و تحلیل داده ها رایج ترین انواع تنبیه شامل: تنبیه صوتی (۸۴.۳٪)، عدم اجازه به سگ برای ورود به اتاق صاحب و دیگران (۲۸.۳٪)، تنبیه بدنی (۲۶.۹٪) و تنها گذاشتن (۲۵.۴٪) بودند. رایج ترین پاسخ ها به تنبیه صوتی، عدم اجازه به سگ برای ورود به اتاق صاحب سگ و دیگران، تنبیه بدنی و تنها گذاشتن، به ترتیب شامل: مخفی شدن (۵۰.۴٪)، واق واق کردن (۳۹.۵٪)، ناخن کشیدن (۱۰۰٪) و واق واق کردن (۴۱.۲٪) بود. با اینکه نتایج مطالعه حاضر نتایج اولیه هستند، با این حال، اطلاع یافتن از این موارد در توصیه به صاحبان سگ ها و بهبود آموزش به صاحبان سگ در طب حیوانات کوچک مفید است.

بررسی ارتباط بین مشکلات رفتاری با جنس، سن، سابقه ی زایمان و وضعیت عقیمی در جمعیت

سگ های خانگی

ارسلان کلامی^۱، محمد عزیززاده^۲، آلاله سلطانیان^۳، ندا ساسان نژاد^۴

^{۱،۲،۳،۴} دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، ^۳ دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

arsalankalami@yahoo.com

واژگان کلیدی: مشکلات رفتاری، جنس، سن، وضعیت عقیمی، سگ

احتمال شکل گیری یک مشکل رفتاری در سگ به تعدادی از عوامل از جمله: نژاد، سن، جنس، وضعیت عقیمی، رژیم غذایی، رابطه ی حیوان با صاحبش، نحوه ی خریداری حیوان و زمان صرف فعالیت های روزانه با حیوان بستگی دارد. در این مطالعه هدف ما بررسی رابطه بین مشکلات رفتاری با جنس، سن، داشتن سابقه ی زایمان و وضعیت عقیمی است. اطلاعات از طریق کامل کردن ۲۰۳ پرسشنامه در مورد ۱۲ مشکلات رفتاری شامل: جویدن اشیاء، واق واق کردن بیش از حد، ادرار کردن در محل نامناسب، مدفوع کردن در محل نامناسب، پریدن سگ روی صاحب آن، پریدن سگ روی افراد غریبه، دنبال کردن اشیاء خیالی، عدم کنترل ادرار در هنگام هیجان، عدم کنترل ادرار در هنگام ترس، لیس زدن اشیاء، فعالیت بیش از حد، خجالتی بودن و سایر موارد، به دست آمد. در میان مشکلات رفتاری مورد بررسی در این مطالعه، سگ جنس ماده در مقایسه با سگ جنس نر در معرض خطر بالاتری از خجالتی بودن و پریدن روی افراد غریبه است. سگ دارای سابقه زایمان در مقایسه با سگ بدون سابقه زایمان در معرض خطر بالاتری از خجالتی بودن، جویدن اشیاء و واق واق کردن قرار دارد. سگ زیر ۱ سال در معرض خطر بالاتری از لیس زدن و جویدن اشیاء قرار دارد. علاوه بر این، سگ های عقیم نشده در مقایسه با سگ های عقیم شده خطر بالاتری از پریدن روی صاحب و جویدن اشیاء را نشان دادند. این مطالعه نشان داد که متغیرهای ماده بودن، داشتن سابقه زایمان، سن زیر ۱ سال و عقیم نبودن به میزان قابل توجهی با برخی مشکلات رفتاری در جامعه مورد مطالعه در ارتباط است.

**مقایسه‌ی مقادیر سرمی شاخصه‌های کارکرد تیروئید در سگ‌های تریر مبتلا به برخی مشکلات رفتاری
شایع و فاقد هر نوع مشکل رفتاری: مطالعه‌ی پایلوت**

ارسلان کلامی، جواد خوش نگاه ، محمد عزیززاده، محمد حیدری

دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

arsalankalami@yahoo.com

واژگان کلیدی: مشکلات رفتاری، سگ، T4 تام، T4 آزاد، T3 تام، T3 آزاد، TSH

مطالعه‌ی پایلوت حاضر با هدف اندازه‌گیری مقادیر سرمی شاخصه‌های کارکرد تیروئید (شامل T4 تام، T4 آزاد، T3 تام، T3 آزاد و TSH) در سگ‌های تریر مبتلا به ۶ مشکل رفتاری شایع (شامل: جنب و جوش و فعالیت بیش از حد، پرخاشگری، حمله و تهاجم به انسان‌ها، تخریب و به هم ریختن محیط ، ادرار و مدفوع کردن در محل نامناسب، پرخاشگری و حمله و تهاجم به سگ‌های دیگر و ترسو بودن.) و مقایسه‌ی آنها با مقادیر سرمی شاخصه‌های کارکرد تیروئید در سگ‌های تریر فاقد هر نوع مشکل رفتاری انجام گرفت. بدین منظور با استفاده از یک پرسشنامه‌ی استاندارد که توسط صاحبان سگ ها تکمیل شد، تعداد ۱۸ قلاده سگ تریر مبتلا به حداقل یکی از ۶ مشکل رفتاری شایع و ۱۴ قلاده سگ تریر فاقد هر نوع مشکل رفتاری انتخاب شدند. مقادیر سرمی شاخصه‌های کارکرد تیروئید در سرم این حیوانات با استفاده از روش الایزا اندازه‌گیری شد. نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان دهنده‌ی عدم وجود تفاوت معنی دار بین سطح سرمی شاخصه‌های کارکرد تیروئید در سگ‌های تریر مبتلا به مشکلات رفتاری شایع و سگ‌های تریر فاقد مشکل رفتاری بود. انجام مطالعات تکمیلی با اندازه‌گیری آنتی‌بادی‌های آنتی تیروئید و نیز آزمون تحریک TSH به منظور ارزیابی مجدد نتایج مطالعه‌ی حاضر ضروریست.

گزارش ۲ مورد هپاتیت عفونی سگ‌ها (ICH) در سگ‌های ارجاعی به بیمارستان دامپزشکی اهواز

بهمن مصلی نژاد^{۱*}، مسعود رضا صیفی آباد شاپوری^۲، رضا آویزه^۱، سولماز تراکمه سامانی^۱، سامان سلمانی^۱

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران.

۲. گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران.

bmosallanejad@scu.ac.ir

واژه های کلیدی: هپاتیت عفونی سگ‌ها، ایمونوکروماتوگرافی (ICA)، سگ، اهواز.

مقدمه: آدنووایروس تیپ-۱، عامل هپاتیت عفونی سگ‌ها (ICH) می‌باشد. این ویروس انتشار جهانی دارد و از نظر آنتی‌ژنیکی از آدنووایروس تیپ-۲ که موجب بیماری تنفسی در سگ‌ها می‌گردد (کنل کاف) متفاوت است. شیوع بالای آنتی‌بادی در سگ‌های گیرواکسینه، حاکی از آن است که عفونت تحت بالینی در جمعیت سگ‌ها، نسبتاً شایع است. در فاز حاد بیماری، ویروس از تمام ترشحات و بافت‌های بدن جدا می‌شود.

مواد و روش کار: ۱۴-۱۰ روز بعد از عفونت، ویروس می‌تواند در کلیه‌ها یافت شود و برای مدت حداقل ۹-۶ ماه همراه با ادرار دفع شود. ICH اغلب در سگ‌های جوان‌تر از ۱ سال دیده می‌شود. در گزارش حاضر، ۲ قلابه سگ ۴ ماهه از نژاد مخلوط ژرمن شپرد، که هیچ‌گونه سابقه واکسیناسیون نداشتند، با علائم گاستروانتریت هموراژیک (اسهال و استفراغ همراه با خون)، بزرگ‌شدگی لوزه‌ها همراه با فارژیته و تب (۴۰/۱ و ۴۰/۳ درجه سانتی‌گراد) به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران ارجاع داده شده بودند.

نتایج: تابلوی خونی حیوانات مبتلا، لکوپنی همراه با لنفوپنی و نوتروپنی را نشان می‌داد. همچنین علائم عصبی (تشنج) و نیز توتال پروتئین سرم کمتر از میزان نرمال (۴/۷ گرم/دسی‌لیتر) در یکی از توله‌ها دیده می‌شد. نمونه‌های اسهال با استفاده از کیت‌های تشخیصی ایمونوکروماتوگرافی (ICA) مورد بررسی قرار گرفتند که هر دو از نظر ICH مثبت بودند. البته از نظر پارووایروس، کروناویروس و دیستمپر و نیز کشت باکتریایی بررسی شدند که منفی بودند.

بحث و نتیجه گیری: حیوانات مبتلا تحت درمان‌های حمایتی و علامتی قرار گرفتند. جهت مایع‌درمانی از سرم‌های آمینوپلازما و نیز رینگر همراه با بولوس گلوکز ۵۰ درصد استفاده شد. از آنتی‌بیوتیک‌های وسیع‌الطیف (جنتامایسین و سفازولین) همراه با متوکلوپرامید، ویتامین ب-کمپلکس، نفومایسین و شربت لاکتولوز استفاده گردید. اگرچه هر دو قلابه سگ بهبود یافتند، اما بر واکسیناسیون به‌موقع (بین ۲-۳ ماهگی) و پرهیز از تماس با سگ‌های آلوده، بویژه در چند ماه اول زندگی تاکید می‌گردد.

منابع:

1. CARMICHAEL LE, ATKINSON GF, BARNES FD. (1963) CONDITION INFLUENCING VIRUS-NEUTRALIZATION TESTS FOR INFECTIOUS CANINE HEPATITIS ANTIBOD, Cornell Vet, Jul; Vol: 53: 369-388.
2. Carter, GR and Wise, DJ (2005) A Concise Review of Veterinary Virology, International Veterinary Information Service.
3. Merck & Co (2008) The Merck Veterinary Manual (Eighth Edition) Merial
4. Tilley, L.P. and Smith, F.W.K. (2004) The 5-minute Veterinary Consult (Third edition) Lippincott, Williams & Wilkins.

تثبیت در رفتگی دو طرفه مفصل ساکروایلیاک در یک گربه بالغ نژاد Domestic Short Hair

احمد خواجه*^۱، هادی ایمانی راستابی، فروغ دیده ور

^۱رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.
^۲استادیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.
^۳دانشجوی دکترای عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

ahmad_vet64@yahoo.com

واژگان کلیدی: گربه، مفصل ساکروایلیاک، پیچ، تثبیت داخلی

مقدمه: شکستگی‌های ناحیه لگن نسبتاً معمول می‌باشند و ۲۰ تا ۳۰ درصد کل شکستگی‌ها را به خود اختصاص می‌دهد. طی دررفتگی مفصل ساکروایلیاک، استخوان ایلیم به سمت جلو و پشت جابجا می‌شود. در رفتگی دوطرفه این مفصل بدون شکستگی استخوان پیویس و ایسکیوم کمتر اتفاق می‌افتد.

موادوروش کار: گربه ماده ۵ ساله با وزن تقریبی ۷ کیلوگرم از نژاد بومی به بیمارستان دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شد که از ارتفاع چند متری سقوط کرده بود و قادر به حرکت کردن و وزن‌گیری روی اندام خلفی نبود. علائم حیاتی حیوان در محدوده طبیعی قرار داشت و در لمس عمیق پرده بین انگشتی هر دو پا پاسخ نشان می‌داد. جهت ارزیابی دررفتگی و شکستگی استخوان‌های ناحیه لگن، رادیوگرافی در دو نمای شکمی-پشتی و جانبی گرفته شد. در نمای شکمی-پشتی در رفتگی دوطرفه مفصل ساکروایلیاک مشاهده شد و بدلیل جابجایی و درد حیوان تصمیم به تثبیت داخلی گرفته شد.

نتایج: ابتدا حیوان با داروی آسپرولامین (0.05 mg/kg) آرام بخشی داده شد و بعد از آماده‌سازی آسپتیک دو طرفه مفصل ساکروایلیاک، با داروی کتامین-دیازپام (۱۰ mg/kg و 0.5 mg/kg) القا شد و ادامه بیهوشی با داروی کتامین بود. از رهاییشتی-جانبی در دو طرف مفصل ساکروایلیاک در معرض قرار گرفت و با پیچ سایز ۳/۵ تثبیت شد. جهت محدود شدن فعالیت حیوان و ممانعت از باز شدن پاها، بانداژ هابل تعبیه شد و به مدت سه هفته در باکس استراحت قرار گرفت. داروی سفازولین جهت پیشگیری از عفونت به مدت ۵ روز و ترامادول جهت بی‌دردی به مدت ۳ روز مورد استفاده قرار گرفت. یک روز بعد از عمل حیوان می‌توانست روی پاهای عقب وزن‌گیری کند. طی تماسی که یک ماه بعد از جراحی با صاحب حیوان گرفته شد، گربه در سلامت کامل قرار داشت.

بحث و نتیجه‌گیری: در رفتگی‌های جزئی مفصل ساکروایلیاک که جابجایی اندکی دارد و یا بدون جابجایی است ممکن است بصورت محافظه کارانه و با محدود کردن فعالیت مدیریت شود. تثبیت داخلی در موارد درد و ناپایدار بودن مفصل، انتخابی است.

منابع:

- 1.L. Piermattei, L. Flo and E. Decamp . (2006) Handbook of small animal orthopedics and fracture. Fourth Edition ;15:436-441.
- 2.Bookbinder PF, Flanders JA: (1992) Characteristics of pelvic fractures in the cat: a 10-year retrospective review, Vet Comp Orthop Trauma 5:122-127

تثبیت شکستگی چند تکه ای کف استخوان لگن با وایر در یک قلابه سگ نژاد تریر

احمد خواجه*^۱، هادی نداف^۲

^۱ رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

^۲ دانشیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

ahmad_vet64@yahoo.com

واژگان کلیدی: سگ، لگن، وایر، تثبیت داخلی

مقدمه: ۲۵ درصد از کل شکستگی های ناشی از صدمات متعاقب تصادف با اتوموبیل یا سقوط از ارتفاع در سگ و گربه به شکستگی های لگن اختصاص می یابد. شکستگی استخوان های پیویس و ایسکیوم در اکثر آسیب های کانال لگنی در سگ و گربه دیده می شود (به ترتیب ۳۲ و ۲۳ درصد). قسمت جلویی پیویس ضعیف ترین نقطه لگن طی ارزیابی های بیومکانیکی است. مواردی که دو شکستگی کنار هم، یک قطعه استخوان جداگانه در کف لگن ایجاد کند، کم نیست. در شکستگی ایسکیوم در سگ ها بیشتر بدنه استخوان ایلیم درگیر می شود.

مواد و روش کار: یک قلابه سگ ماده ۱.۵ ساله با وزن تقریبی ۷ کیلوگرم از نژاد تریر به بیمارستان دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شد که شب گذشته با اتومبیلی تصادف کرده و قادر به وزن گیری روی اندام خلفی نبود. در معاینه و لمس ناحیه لگن، صدای کریپیتان حس می شد که دال بر آسیب این ناحیه داشت. حیوان اشتیاقی به خوردن نداشت و دپرس بود. جهت ارزیابی شکستگی استخوان های ناحیه لگن، رادیوگرافی در دو نمای شکمی-پشتی و جانبی گرفته شد. در نمای شکمی-پشتی، ۵ خط شکستگی در کف لگن و بدون در رفتگی مفاصل ساکروایلیاک و hip دیده شد. طی رادیوگراف دو خط شکستگی در قسمت جلویی پیویس (در مرز جلویی سوراخ ابتراور به صورت دوطرفه)، یک خط شکستگی در مرز بین استخوان های پیویس و ایسکیوم و دو خط شکستگی در وسط کمان ایسکیومی دیده می شد که دو قطعه آزاد در جلو و وسط کف لگن ایجاد کرده بود. بدلیل درد و جابجایی و وجود قطعات آزاد تصمیم به جراحی گرفته شد

نتایج: ابتدا حیوان با داروی اسپرومازین (0.05 mg/kg) آرام بخشی داده شد و بعد از آماده سازی آسپتیک پوست ناحیه کف لگن، با داروی کتامین-دیازپام (۱۰ mg/kg و 0.5 mg/kg) القا شد و ادامه بیهوشی با داروی کتامین جریان یافت. حیوان به پشت خوابانده شد و بعد از برش پوست ناحیه کف لگن، قسمت جلویی عضله Pectineus و عضلات Gracilis, Adductor کنار زده شد و ابتدا خط شکستگی بین استخوان پیویس و ایسکیوم با وایر فیکس و بعد دو خط شکستگی قسمت جلویی استخوان پیویس تثبیت شد و خطوط شکستگی کمان ایسکیومی بعلت نداشتن جابجایی در محل رها شد. حیوان به منظور جلوگیری از عفونت و کنترل آلودگی های حین و پس از عمل از آنتی بیوتیک سفتریاکسون با دوز 22mg/kg حین و بعد به مدت ۷ روز دریافت کرد. بعد از عمل، پای حیوان جهت دور نشدن از زیر بدن، بانداز هابل شد. ارزیابی رادیوگرافی روز ۴۰ بعد از جراحی نشان از التیام قابل توجه و حضور کالوس و رادیوگراف روز ۲۷۰ بعد از جراحی، نشان از التیام کامل رادیوگرافیکی با تراز آناتومیکی داشت.

بحث و نتیجه گیری: در شکستگی های چند قطعه ای کف لگن اگر تثبیت انجام نشود عوارضی مثل تنگ شدن کف لگن، یبوست، فتق به همراه خواهد داشت. رهیافت شکمی، رهیافت مناسب جهت جاناندازی و تثبیت استخوان های پیویس و ایسکیوم است.

منابع:

- 1.L. Piermattei, L. Flo and E. Decamp: (2006) Handbook of small animal orthopedics and fracture. Fourth Edition;15:456-459
- 2.Ann L Johnson, John EF Houlton, Rico Vannini: (2005)AO Principles of Fracture Management in the Dog and Cat.; 8:192-199N. M. Kipfer and P. M. Montavon (2001) Fixation of pelvic floor fractures in cats. 1;

گزارش یک مورد اتساع و چرخش معده (GDV) در یک قلابه سگ گله

فرزانه حسینی^{۱*}، مهدی سلیمی^۲

۱- استادیار رادیولوژی دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده‌ی دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۲- دامپزشک بخش خصوصی

Hosseinifm@gmail.com

واژگان کلیدی: سگ گله، GDV

مقدمه: اتساع و چرخش معده یکی از موارد نادر و اورژانسی در طب حیوانات کوچک است. این حالت بیشتر در حیوانات نژادهای خالص و با جثه‌ی بزرگ مانند گریت دین، روت وایلر، بلاد هوند، ستر ایرلندی، کلی و پودل استاندارد دیده می‌شود. هدف از این گزارش، معرفی یک مورد GDV در یک سگ گله است.

مواد و روش کار: در تابستان سال ۱۳۹۳ یک قلابه سگ نر نژاد مخلوط با علائم اتساع شدید محوطه‌ی بطنی و شوک به کلینیک دانشکده‌ی دامپزشکی دانشگاه شهرکرد ارجاع داده شد. معاینات بالینی افزایش ضربان قلب و تنفس را نشان می‌داد. به منظور بررسی وضعیت سلامت قلب و ریه‌ها، حیوان مورد معاینات رادیوگرافی قرار گرفت. پس از تهیه‌ی دو رادیوگراف جانبی از قفسه‌ی سینه و محوطه‌ی بطنی، اتساع شدید معده با حضور میزان زیادی گاز در آن مشاهده شد. اتساع و گاز دار شدن معده کبد را به سمت قدام فشرده و روده‌ها را در خلف محوطه‌ی بطنی جمع کرده بود. پیلور معده به سمت بالا و چپ جا به جا شده بود و دیواره‌ی معده بر روی خود پیچیده و با یک خط رادیوایک مشخص شده بود. در ادامه گاز معده با نیدل گیج ۱۶ تا حدودی خارج و پس از تثبیت شرایط عمومی، حیوان به بخش جراحی ارجاع داده شد.

بحث و نتیجه گیری: تشخیص بین دو فرم GDV، با تهیه‌ی رادیوگراف جانبی امکان پذیر است. در حالت گماری راست هنگامی که تنها گاز، فاندوس معده را پر کرده باشد آن را اتساع ساده می‌نامند. اما هنگامی که پیلور به سمت بالا و چپ رفته باشد و معده تقسیم شده باشد آن را اتساع و چرخش معده می‌گویند. در این حالت فاندوس به شکل کیسه‌ی بزرگ در زیر و پیلور به شکل کیسه‌ای پر از گاز در قسمت بالا مشخص می‌شود. این دو کیسه با دسته‌ای از بافت نرم جدا می‌شوند که در اصطلاح رادیوگرافی "Popeye's arm" sign نامیده می‌شود. همچنین در جاتی از گاز دار شدن روده نیز مشاهده می‌شود.

در سگ مذکور نیز حضور "Popeye's arm" sign در رادیوگراف جانبی نیز بیانگر اتساع و چرخش معده بود. در موارد رخداد این بیماری از بین رفتن کانترست محوطه‌ی بطنی می‌تواند ناشی از پارگی معده و یا خون ریزی در اثر کشیدگی و پاره شدن عروق طحال باشد که در این مورد مشاهده نشد. علل GDV ناشناخته است و عوامل مختلفی از جمله ژنتیک، آناتومی بدن حیوان و محیط زیست مستعد کننده هستند. برخی عوامل به بروز GDV کمک می‌کنند که شامل؛ مصرف بیش از حد آب یا غذا، تخلیه‌ی تاخیری دستگاه گوارش و فعالیت بیش از حد بعد از خوردن غذاست. در برخی موارد سگ‌های مبتلا به اتساع معده، دارای سابقه‌ی مشکلات دستگاه گوارش هستند. لازم به ذکر است که عوامل خطر در گربه عمدتاً به فتق دیافراگماتیک محدود می‌شود. پیشگیری با اجتناب از ورزش پس از خوردن و نوشیدن، کاهش سرعت مصرف مواد غذایی و همچنین تغذیه‌ی مکرر با بخش‌های کوچک به جای بخش‌های بزرگتر مواد غذایی نیز کمک کننده است. بروز موارد GDV در سگ‌های گله لزوم مراقبت بیش از پیش از این حیوانات نسبت به تغذیه و فعالیت ناگهانی را در محیط طبیعی گوشزد می‌کند

منابع:

۱- خوش نگاه جواد (۱۳۹۲) طب داخلی حیوانات کوچک، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۳۸۶-۳۹۰

2- Bhatia, A.S., Tank, P.H., Karle, A.S., Vedpathak, H.S., Dhama M.A. (2010) Gastric Dilatation and Volvulus Syndrome in Dog. *Veterinary World*, 3(12):554-557

3- Eldredge, D.M, Carlson, L.D, Carlson, D.G, Giffin, J.M. (2007) *Dog Owner's Home Veterinary Handbook*, 4th Edition, Wiley Publishing, Inc.

4- Ettinger, S.J, Feldman, E.C. (2010) *Textbook of veterinary Internal Medicine*, Seventh Edition, By Saunders, Inc.

5- Formaggini, L, Schmidt, K, De Lorenzi, D. (2008) Gastric dilatation/volvulus associated with diaphragmatic hernia in three cats: clinical presentation, surgical treatment and presumptive aetiology. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 10: 198-201

6-Fossum, T.W, Duprey, L.P, Huff, T.G, (2013) *Small Animal Surgery*, Fourth Edition, By Mosby Inc.

بررسی تحلیلی ترکیبات مشتق شده از گیاهان دارویی با خاصیت حمایت کننده از مخاط معده

یگانه مهرانی^۱، اعظم ملک محمدی^{۲*}، نغمه فرمانی^۱، حسین مهرانی^۳

۱. دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۲. دامپزشک عمومی

۳. دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

Az_malek_m@yahoo.com

واژگان کلیدی: زخم، مخاط، درمان

زخم معده یک بیماری مزمن چند عاملی و شایع ترین بیماری در میان بیماری های دستگاه گوارش می باشد. عواملی که در ایجاد زخم معده دخالت دارند، می توانند درونزا (به عنوان مثال، اسید هیدروکلریک، پپسین، صفرا و گونه های اکسیژن فعال) و آگزوزن (به عنوان مثال، مصرف الکل، مصرف بیش از حد قهوه و استفاده از داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی) باشند. مصرف خوراکی اتانول برای القاء زخم معده تجربی در قسمت غده ای موثر است و باعث ضایعات نکروتیک در مخاط معده می گردد. اتانول همچنین باعث کاهش ترشح بی کربنات و تولید خلط می شود، در نتیجه منجر به افزایش Na^+ و K^+ ، افزایش ترشح پپسینو از دست دادن H^+ به درون لومن می گردد، که منجر به نکروز سلولی و شکل گیری زخم می شود. ترشح اسید کلریدریک بیشتر نکروز را عمیق تر و آسیب به بافت را افزایش می دهد. این مقاله به بررسی ترکیبات فعال زیستی مشتق شده از گیاهان دارویی با خاصیت حمایت کننده از مخاط معده می پردازد.

منتول (menthol) ترکیبی است که از گیاه گونه پونه (Mentha) بدست می آید و نتایج بررسی نشان می دهد دارای فعالیت حمایتی از مخاط و اثر ضد اسهال در موش دارد. در میان ترکیباتی که در مطالعات اخیر مورد بررسی قرار گرفته terpeneها مانند limonene، carvacrol و suaveolol اثرات حمایتی از مخاط معده دارند.

در مطالعه ای دیگر فعالیت ضد زخم عصاره متانولی (MESf) و (Cant) Canthin-6-one alkaloid در مدل های حیوانی بررسی شده و نتایج نشان می دهد MESf و Cant از طریق افزایش تولید نیتریک اکساید "محافظ درونزا" به عنوان ضد اسید می توانند عمل کنند. نیتریک اسید یکی از مهم ترین عوامل درونزای دفاعی در مخاط معده می باشد.

Lemos و همکاران در سال ۲۰۱۱ فعالیت حمایتی از مخاط معده توسط عصاره هیدروالکلی به دست آمده از برگ براسیکاور (Brassica oleraceavar) (این جنس شامل کلم، خردل و ... می باشد) را مورد بررسی قرار دادند. این مطالعه به منظور بررسی اثر ضد زخم عصاره برگ کلم انجام شد و نشان داد که این عصاره اثر قابل توجهی در مهار شکل گیری زخم در مدل های حیوانی مختلف دارد. همچنین توانایی تحریک معده برای سنتز مخاط، افزایش pH و کاهش یون H^+ را دارد. مطالعات قبلی در رابطه با عصاره برگ کلم فعالیت ضد میکروبی علیه باکتری های گرم مثبت و فعالیت آنتی اکسیدان قوی آن را هم نشان می دهد.

منابع:

- 1) Lemos, Marivane, et al. "Gastroprotective activity of hydroalcoholic extract obtained from the leaves of Brassica oleracea var. acephala DC in different animal models." *Journal of ethnopharmacology* 138.2 (2011): 503-507.
- 2) Rozza, A. L., et al. "Effect of menthol in experimentally induced ulcers: Pathways of gastroprotection." *Chemico-biological interactions* 206.2 (2013): 272-278.
- 3) Santos, Raquel Cássia, et al. "Byrsonima intermedia A. Juss.: gastric and duodenal anti-ulcer, antimicrobial and antidiarrheal effects in experimental rodent models." *Journal of ethnopharmacology* 140.2 (2012): 203-212.

گزارش تومور آدنوکارسینوما در ناحیه پری اسکروتال سگ

پژمان ناظم زمردی^{۱*}، شاهین شعبانی^۲، کیاوش فرحی^۲

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سنندج، ایران

۲. دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی سنندج، سنندج، ایران

pnz_vet@yahoo.com

واژگان کلیدی: آدنوکارسینوما، تومور، پری اسکروتال، سگ

مقدمه: آدنوکارسینوما تومور بدخیم بافت های غده ای است. اما به این بافت ها محدود نشده و در بسیاری از قسمت های دیگر بدن مانند بافت اپیتلیال، ریه ها، دستگاه گوارش، تیروئید و ... مشاهده می شود. این تومور در سگ های ماده بیشتر در غدد پستانی و در نرها بیشتر در ناحیه اسکروتوم، پریپوس، کیسه مقعدی و غدد سباسه گزارش شده است. در سگهای بالای شش سال و جنس نر احتمال درگیری بیشتر است. این تومور سریعاً غدد لنفاوی را درگیر نموده و در سراسر بدن پخش می شود.

مواد و روش کار: در پاییز ۹۳ سگی حدوداً پنج ساله، نر از نژاد ژرمن مخلوط به علت تورم و درد در ناحیه زیر شکم، سختی در هنگام دفع ادرار، عدم تمایل به حرکت و کاهش اشتها به کلینیک دامپزشکی ارجاع داده شد. با توجه مهاجم بودن حیوان ابتدا دارویی آرامبخش به آن تزریق گردید. در معاینات بالینی دو توده کاملاً بزرگ و قرینه در زیر پوست حفاصل انتهای آلت تناسلی تا ابتدای کیسه بیضه (Prescrotal) مشاهده گردید. این توده ها کاملاً سفت و بزرگ بوده و با فشار بر روی یورترا مانع دفع ادرار می شدند. با توجه به اندازه تومور، عدم دفع مناسب ادرار و همچنین درد زیاد ناحیه، برداشت تومورها توصیه گردید. قبل از جراحی رادیوگرافی از ریه ها جهت بررسی احتمال وجود متاستاز تهیه شده که مورد خاصی مشاهده نگردید. سپس حیوان بیهوش شده و پس از نصب سوند ادراری مناسب و آماده سازی حیوان، تومور ها توسط جراح کاملاً برداشت گردید.

بحث و نتیجه گیری: نمونه بافتی به بخش پاتولوژی ارسال شده و تومور آدنوکارسینوما تایید گردید. پس از جراحی و برداشت ضایعه، سگ مذکور تحت درمان با آنتی بیوتیک و داروی ضدالتهاب قرار گرفت. نهایتاً پس از گذشت چند روز درد و تورم بسیار کاهش یافته و دفع ادرار حیوان کاملاً طبیعی گردید.

Reference :

- 1- Akhtardanesh, B., Kheirandish, R., Dabiri, S., Azari, O., Vosoogh, D., Askari, N. (2012) Metastatic apocrine sweat gland adenocarcinoma in a terrier dog, Asian Pacific Journal of Tropical Biomedicine, 670 – 672.
- 2- Bennett, P., DeNicola, D., Bonney, P., Glickman, N. (2002) Canine anal sac adenocarcinomas: Clinical presentation and response to therapy, Journal Veterinary Internal Medicine, Vol:16, 100-104
- 3- Morris, J., Dobson, J. (2005) Small animal oncology, Springer, Vol 2, 135-137.

گزارش وقوع پانیکولوس گرانولوماتوز در سگ نژاد پکینیز

پژمان ناظم زمردی^{۱*}، شاهین شعبانی^۲، کیاوش فرحی^۲

^۱گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سنندج، ایران

^۲دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی سنندج، سنندج، ایران

pnz_vet@yahoo.com

واژگان کلیدی: پانیکولوس - گرانولوماتوز - ندول - سگ

مقدمه: پانیکولایتیس به التهاب چربی های زیر پوست اطلاق شده و به صورت ندول هایی تکی یا چندتایی در سطح پوست ظاهر می شوند. ندول ها نسبتاً سفت بوده و معمولاً بر روی اندام های انتهایی و پهلوها دیده می شوند. گاهی ترشحاتی به رنگ زرد - قهوه ای از ندول ها خارج شده و پاره شدن آن ها التهاب زیادی در بافت ناحیه درگیر ایجاد می نماید. علت این بیماری معمولاً تروما، عفونت ها - نقص ایمنی و گاهی مواقع تزریقات زیرجلدی کورتن یا واکسن ها است. ضمناً نژادهایی چون داشهوند، کولی و پودل مینیاتور به آن حساس تر می باشند.

روش کار: در پاییز ۹۳ سگی از نژاد پکینیز، ماده و ۱۲ ساله به علت وجود تجمعی از ندول های متراکم در ناحیه جلویی رادیوس دست راست به کلینیک ارجاع داده شد. در معاینات بالینی درد و عدم تمایل به حرکت، وجود ترشحات کدر و عفونی و حساسیت شدید حیوان به لمس ناحیه مشاهده گردید. در اخذ تاریخچه مشخص شد که دست حیوان مذکور حدود ۲۵ روز قبل توسط سگی دیگری گاز گرفته شده است. اما با توجه به ارجاع حیوان به دامپزشکی، به علت عدم وجود پارگی و جراحی توجه خاصی به آن نشده است. اما پس از گذشت چند روز در زیر پوست ناحیه مورد نظر برجستگی هایی تکی مشاهده گردیده که با گذشت زمان بر تعداد و تراکم آن ها افزوده شده است. نهایتاً ناحیه مذکور و ندول ها به علت لیس زدن مکرر حیوان بسیار ملتهب و متورم گردیده و پس از پاره شدن ندول ها ترشحاتی قهوه ای و خون آلود از آن خارج شده است. همچنین با گذشت زمان موضع عفونی شده و نهایتاً توده ای متراکم و سفت بر روی دست تشکیل گردیده است. جهت درمان با توجه به نوع ضایعه و درد زیاد آن، توده مذکور به کمک جراحی برداشت شد.

بحث و نتیجه گیری: نمونه بافتی به آزمایشگاه پاتولوژی ارسال شده و وجود پانیکولایتیس تایید گردید. پس از جراحی سگ مذکور به مدت ۶ روز با آنتی بیوتیک و داروی ضد التهاب مناسب درمان شده و نهایتاً پس از گذشت دو ماه از جراحی نشانه هایی از برگشت ضایعه مشاهده نگردید.

Reference :

- 1-Kim, H., Kang, M., Kim, D., Park, H. (2011) sterile panniculitis in dogs: new diagnostic finding and alternative treatments, Veterinary Dermatology, Vol:22,(4):352-359
- 2-O’Kell, A., Inteworn, N., Diaz, S., Saunders, G. (2010) Canine sterile nodular panniculitis : A retrospective study of 14 cases. Journal Veterinary Internal Medicine, Vol:24,(2):278-284
- 3-Soto, S., Fondevila, D., Gonzalez, B., Domingo, M. (2010) Multifocal granulomatous panniculitis with ceroid pigment in two Mediterranean striped dolphins, Journal of Wildlife Disease, Vol:46,(1):320-325

بررسی تغییرات فشار خون، متعاقب مقیدسازی با تزریق همزمان داروی کتامین و زایلازین

مرتضی حسینی نژاد^۱، موسی جاودانی^۱، اکبر حیدری^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد

۲- دانشجوی دکترای دامپزشکی دانشگاه شهرکرد

hosseininejad@gmail.com

واژگان کلیدی: کتامین، زایلازین، فشار خون، سگ

مقدمه: استفاده از داروهای مقید کننده در روند معاینه دام های کوچک، به روش های مختلف صورت می گیرد. با وجود طبع پرخاشگری در برخی از این حیوانات، بدون مقیدسازی شیمیایی انجام معاینه مخصوصا در حیوانات دچار درد، امری مشکل و در برخی موارد غیر ممکن است. روش شیمیایی مقید سازی در طب دام های کوچک معمولا با استفاده از ترکیبی از آگونیست های گیرنده آلفا-۲ (α -2 adrenergic agonists) یا برخی داروهای دیگر همچون بنزودیازپین ها و کتامین انجام می شود.

پتانسیل تاثیر بر سیستم قلبی عروقی این داروها، استفاده از آنها را تا حدی محدود کرده است. استفاده از زایلازین در بیهوشی ها در مقایسه با مواردی که از این دارو استفاده نشده بود، با مرگ و میر بیشتری همراه بوده است. به منظور بررسی تاثیر استفاده از ترکیب دارویی کتامین-زایلازین در مقید سازی سگ، اقدام به بررسی اثرات این دارو بر فشار خون سیستمیک سگ های سالم گردید.

مواد و روش کار: به منظور بررسی تاثیر استفاده همزمان داروی کتامین و زایلازین بر فشار خون سگ در طول یک ساعت اول پس از مقید سازی گردید. به هر کدام از سگ ها در حالت ناشتا، میزان ۱۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن کتامین و ۱/۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن زایلازین تزریق شد. از مدت زمان ۵ دقیقه پس از تزریق، اقدام به ثبت مجدد فشار خون گردید و این کار هر ۵ دقیقه یکبار تا زمان به هوش آمدن سگ ها ادامه یافت.

نتایج: پس از تزریق وریدی و عضلانی کتامین-زایلازین، فشار سیستولیک و دیاستولیک خون به طور معنی داری ($P<0.05$) ابتدا افزایش و سپس کاهش یافت اما در تزریق وریدی و عضلانی کتامین-دiazepam هیچ تغییر معنی داری مشاهده نشد، به جز در دقیقه ۳۵ بعد از تزریق عضلانی که فشار سیستولیک خون به طور معنی داری ($P<0.05$) کاهش یافت.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این بررسی نشان می دهد، مقید سازی در حیواناتی که به دلیل نارسایی مزمن کلیوی یا سایر اختلالاتی که منجر به افزایش یا کاهش فشار خون می شوند، باید با احتیاط صورت گیرد.

منابع:

- 1- Seymour C and Gleed R. (1999) Manual of small animal anesthesia and analgesia. *British Small Animal Veterinary Association*, pp: 71-85.
- 2- Sladky K, Kelly BT, Loomis MR, et al. (2000) Cardiorespiratory effects of four α 2 adrenoceptor agonist-ketamine combinations in captive red wolves. *Journal of the American Veterinary Medical Association*,; 217: 1366-1371.

گزارش یک مورد مسمومیت با ریتالین (متیل فنیدات) در سگ‌های خانگی شهرستان اهواز

بهمن مصلی نژاد^۱، رضا آویزه^۱، فریال طعیمه پور^{۱*}

گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

ftoeimehpour@Gmail.com

واژگان کلیدی: ریتالین، مسمومیت، سگ

مصرف داروهای آرامبخش و مسکن در سال‌های اخیر، به شکل فزاینده‌ای در جوامع انسانی شدت گرفته است. از آنجا که حیوانات خانگی ارتباط تنگاتنگی با انسان دارند، مصرف ناخواسته و خطرات ناشی از تجویز این داروها در حیوانات خانگی جدی است. گزارشات نسبتاً کمی از مصرف ناخواسته ریتالین در سگ‌ها و گربه‌ها مشاهده شده است. در گزارش حاضر، در فاصله سالهای ۹۲-۱۳۹۱ یک قلاده سگماده از نژاد تریر، با سن ۱/۵ سال و وزن ۵/۵ کیلوگرم به بخش داخلی دامهای کوچک ارجاع داده شده بود. در تاریخچه سگ ارجاعی، مصرف ناخواسته ۵ عدد قرص ریتالین (تقریباً با دوز ۱۰ میلی‌گرم/کیلوگرم)، توسط حیوان و از کیف صاحبش صورت گرفته بود. از مهمترین علائم دیده شده (۲ ساعت بعد از تجویز دارو)، افزایش تحریک‌پذیری حیوان، تاکیکاردی، استفراغ، بی‌قراری و افزایش درجه حرارت بدن یا هیپرترمی (۳۹/۸ درجه سانتی‌گراد) بود. در تحقیق حاضر، بر اساس اطلاعات موجود در تاریخچه و علائم بالینی، تشخیص مسمومیت ناشی از خوردن ریتالین در حیوان مزبور داده شد. اگرچه درمان‌های حمایتی و علامتی (مابع درمانی داخل وریدی با سرم رینگر لاکتات همراه با تجویز آسپرومازین با دوز ۰/۳ میلی‌گرم/کیلوگرم داخل وریدی و نیز ویتامین‌های گروه B) منجر به بهبودی حیوان گردید، توجه دامپزشکان و توصیه‌های لازم به صاحبان حیوانات خانگی، جهت پرهیز از تجویز داروهای غیر مجاز و عدم دسترسی آنها ضروری است. ذکر این نکته نیز لازم است که خوردن هر مقدار کم از ریتالین ممکن است منجر به بروز علائم بالینی شدید در سگ‌ها و گربه‌ها گردد. مانیتورینگ و درمان‌های حمایتی صرفنظر از میزان دوز دریافت شده لازم است.

گزارش یک مورد آدنوکارسینوم غدد هیپاتوئید در سگ شیتزو تریر نر ۱۲ ساله

دکتر علی عدالت ایرانی*^۱، دکتر جواد اشرفی هلان^۲، دکتر منیره خرداد مهر^۲، دکتر مهدی محمد علیزاده فخر^۱، دکتر

حمیدرضا علیپور خیرخواه^۱، دکتر ساسان نجاری اصل^۱

۱. کلینیک حیوانات خانگی پرشین تبریز- بخش خصوصی

۲. گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تبریز

Dr_ali_edalat@yahoo.com

واژگان کلیدی: آدنوکارسینوم، غدد هیپاتوئید، سگ

مقدمه: یک قلابه سگ شیتزو تریر نر ۱۲ ساله در فروردین ماه ۹۴ با علائم کم خونی، دپرسیون و توده حجیم در ناحیه کیسه مقعدی سمت راست به کلینیک پرشین مراجعه کرده که بنا به گفته صاحب دام، چندین ماه بود که مشکل در دفع مدفوع داشت. پس از معاینه بالینی، رادیوگرافی قفسه صدری و محوطه بطنی و لگنی انجام شد و توده یاد شده به روش جراحی برداشته شد و بعد از پایدار شدن در محلول فرمالین ده درصد بافر، نمونه های بافتی مناسب از آن اخذ و پس از انجام مراحل آماده سازی بافت، مقاطعی با قطر ۵ میکرون تهیه و به روش هماتوکسیلین و اتوزین (H&E) رنگ آمیزی گردید.

نتایج: از نظر ظاهری، توده ای سفت و توپر، به ابعاد ۳/۶×۴/۲×۸/۵ سانتیمتر، بدون پایه با سطح زخمی و نکروزه و سطح مقطعی نسبتاً ناصاف به رنگ قهوه ای تیره مشخص گردید. در مطالعه ریزینی، سلول های توموری گرد تا چند وجهی با هسته های گرد و وزیکولر در مرکز سلول ها، سیتوپلاسم فراوان اتوزینوفیلیک و حدود سلولی کاملاً مشخص، بسیار شبیه سلول های کبدی مشاهده شدند. در بیشتر قسمت های تومور، آرایش غده ای وجود نداشت و نواحی گسترده ای از تجمع سلول های توموری، با رشد نامنظم و بدون لوبولهای مشخص ایجاد گردیده بود. پلئومورفیسم شدید، اشکال میتوزی فراوان، کانون های وسیع خونریزی و همچنین تهاجم دستجات سلول های توموری به استرومای همبندی تومور جلب توجه میکرد. در رادیوگراف های تهیه شده آثاری از کانون های متاستاز دیده نشد.

بحث و نتیجه گیری: این توده بر اساس محل، مشخصات ظاهری و بویژه یافته های هیستوپاتولوژیک آن به عنوان آدنوکارسینوم غدد هیپاتوئید با درجه تمایز نسبتاً خوب تشخیص داده شد.

منابع:

۱. سهرابی حقدوست، ا. (۱۳۷۰): سرطان زایی و سرطان شناسی دامپزشکی. چاپ اول. انتشارات دانشگاه تهران. شماره ۲۰۷۶. صفحه ۱۵۷-۱۵۳.
۲. محیط مافی، س. (۱۳۷۷): مطالعه بالینی عملکرد کرایوسرجی بر روی ضایعات هیپرپلاستیک و نئوپلاستیک پوست و مخاطات. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. ۵۳ (۴۳). صفحه ۹-۱.

3. Bastianello, S.S. (1983): A survey on neoplasia on domestic species over a 40 year period from 1953 to 1975 in the republic of south Africa. VI. Tumours occurring in dogs. Onderstepoort-j. of vet. Res. 50. 3: 199-220
4. Berrocal, A., Vos, J.H., Ingh, T.S.G.A.M.-van-den. Molenbeek. R.F., sluijs. F.J – van., van-den-Ingh, T.S.G.A.M. and van- Sluijs, F.J. (1989): Canine perineal tumours. J of vet med. Series – A, 36. 10: 739-749.
5. Ettinger, S.J. and Feldman. E.C. (2000): Textbook of Veterinary Internal Medicine, W.B, Saunders Company, 5th ed. Philadelphia, USA, PP: 1267-1268.

گزارش درمان یک قلاده سگ نژاد ژرمن شفرد مبتلا به عارضه فیموزیس

مجتبی بریمانی*^۱، مجید ذاکریان^۲

دستیار داخلی دامهای کوچک، بخش علوم درمانگاهی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، خوزستان، ایران.

دستیار داخلی دامهای کوچک، بخش علوم درمانگاهی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، خوزستان، ایران.

mjzakerian@yahoo.com

واژگان کلیدی: فیموزیس، پرپیوس، پارفیموزیس

مقدمه: فیموزیس نوعی نقص مادرزادی در سگ های جنس نر است که به صورت تنگی در خروجی غلاف پرپیوس خود را نشان می دهد و باعث سختی در خروج ادرار و یادر موارد خفیف تر پس از بلوغ منجر به عدم خروج آلت تناسلی به هنگام نعوز و یا گیر افتادن آلت در بین پرپیوس پس از جفت گیری (پارافیموزیس) می شود.

مواد و روش کار: یک قلاده توله ژرمن شفرد نر ۱.۵ ماهه با شکایت از عدم کنترل دفع ادرار، خیس بودن دائمی بستر و التهاب شدید جلدی محوطه بطنی به بخش داخلی دام های کوچک دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شد. معاینات بالینی حاکی از عارضه فیموزیس همراه مجرای بسیار کوچک پرپیوس بود که مانع از تخلیه کامل ادرار می شد. تخلیه قطره قطره و دائم از غلاف پرپیوس منجر به تماس دائم سطح شکمی با ادرار شده که التهاب شدید ناحیه و خیسی بستر بود. جهت درمان جراحی با هدف گشاد نمودن سر پرپیوس صورت گرفت.

نتایج و بحث: فیموزیس عارضه ای کم خطر بوده که به روش جراحی قابل اصلاح می باشد و حیوان پس از دوران نقاهت قادر به عمل جفت گیری و دفع طبیعی ادرار خواهد بود. با توجه به ماهیت مادرزادی این بیماری توصیه می شود که در معاینات حیوانات تازه متولد شده و کم سن از نبود این نقص اطمینان حاصل نمود در صورت لزوم با درمان به موقع از ناراحتی حیوان جلوگیری به عمل آید.

منابع:

1- Larry P. Tilley & Francis W.K. Smith, jr, (2007), " Blackwell's Five-Minute Veterinary Consult: Canine and Feline", Fourth Edition, Blackwell Publishing, p 1034.

2- Richard W. Nelson, & C. Guillermo Couto, (2014), "Small Animal Internal Medicine", Elsevier Mosby, Fifth Edition, pp: 946-949.

3- Stephen J. Ettinger ET all, (2010), "Text Book of Veterinary Internal Medicine", Saunders, Seventh Edition, pp: 1946, 1947.

یافته های رادیوگرافی تومور پستانی در یک قلاده سگ

حسینی، فرزانه*؛ کوهی فایق، فردین^۲

۱- استادیار رادیولوژی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۲- دانشجوی سال ششم، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

hosseinifm@gmail.com

واژگان کلیدی: تومور پستانی، سگ، رادیوگرافی

تومورهای غدد پستانی (خوش خیم یا بدخیم) از جمله شایع ترین تومورهای سگ هستند و بیش از ۹۰٪ در موارد ابتلا به تومورهای پستانی در جنس ماده دیده شده، از طرفی تقریباً نصف تومورهای پستانی در سگ، یا بدخیم بوده یا عوارضی بدخیم ایجاد می کنند و می توانند به دیگر مناطق بدن (غدد لنفاوی، ریه و ...) متاستاز دهند که در این صورت، جراحی و درمان بسیار سخت خواهد بود و تشخیص زود هنگام این تومورها اهمیت پیدا می کند. در تابستان سال ۱۳۹۲ یک قلاده سگ ماده ی نژاد مخلوط با علامت درمانگاهی حضور یک توده در ناحیه ی یکی از تیت های پستانی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد ارجاع شد، به منظور بررسی ماهیت و وسعت توده ی مد نظر حیوان مورد معاینات رادیوگرافی قرار گرفت. در ابتدا یک رادیوگراف جانبی از توده تهیه شد که نشان می داد توده دارای ماهیت بافت نرم بوده و پس از آن دو رادیوگراف جانبی خوابیده به راست و خوابیده به چپ از ناحیه ی ریه ها تهیه گردید که حضور توده های متاستازی در این ناحیه ماهیت توده ی بافت نرم در ناحیه ی پستان را نیز مشخص می نمود. نهایتاً با توجه به پیشرفته بودن ضایعه و حضور متاستاز در ناحیه ی ریه در رابطه با این کیس درمان جراحی به علت عدم تاثیر در بهبودی صورت نگرفت و حیوان به روش بدون درد یوتانالیز شد.

منابع:

1. Matos, A.J., Baptista, C.S., Gärtner, M.F. and Rutteman, G.R. (2012): Prognostic studies of canine and feline mammary tumours: The need for standardized procedures. *Veterinary Journal*. 193:24-31.
2. Moulton JE: Tumors of the mammary gland, in Moulton JE (ed): *Tumours in Domestic Animals*, ed 3. Berkeley, University of California Press, 1990, pp 518-552.

ترمیم جراحی شکستگی فک پایین در یک قلابه سگ نژاد تریر

ایمانی، هادی^۱؛ زایر زاده، اکرم^۲؛ مرادی الیادرانی، علیرضا^۲؛ مکی پور، مبین^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲- دانشجویان سال آخر دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

h.imani@scu.ac.ir

واژگان کلیدی: شکستگی، فک پایین، سگ، نژاد تریر

یک قلابه سگ ماده تریر شش ساله با تاریخچه ضربه به ناحیه فک به بخش جراحی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز مراجعه نمود. در معاینات بالینی عدم جفت شدن دندان‌ها، درد و لق خوردن فک پایین مشاهده شد. حیوان به بخش رادیولوژی ارجاع و سه نمای رادیوگرافی جانبی، شکمی- پشتی و مایل از قسمت سر و فک حیوان اخذ شد. شکستگی عرضی قسمت میانی بدنه فک پایین در سمت چپ تشخیص داده شد و احتمال جدا شدگی سمفیز قدامی فک پایین نیز داده شد. در نهایت تصمیم به انجام عمل جراحی گرفته شد.

بییهوشی با ترکیب کتامین (۱۰ mg/kg) و دیازپام (۰/۵ mg/kg) القا و با همین ترکیب نگهداری شد. سپس ناحیه گردن و فک پایین حیوان، آماده سازی معمول جراحی گردید. حیوان به پشت خوابانیده شده، عمل تراکتوستومی انجام شده و لوله نابی در محل تراکتوستومی قرار داده شد. به منظور تثبیت شکستگی، قسمت شکمی استخوان فک پایین سمت چپ برش خورده و پس از جدا سازی بافت نرم، محل شکستگی در معرض قرار گرفت. برای تثبیت شکستگی دو سوراخ در دو طرف محل شکستگی با فاصله حدود یک سانتی متر از محل شکستگی ایجاد شد و تثبیت خط شکستگی با عبور دادن سیم ارتوپدی مناسب از محل دو سوراخ و گره زدن آن در قسمت داخل دهانی فک انجام گرفت. از هیچ وسیله دیگری جهت تثبیت شکستگی استفاده نشد. در معاینه حین جراحی، سمفیز قدامی فک پایین نیز ثابت ارزیابی شده و بدون درمان رها شد. در پایان، عضلات با نخ پلی گلایکولات ۱/۰ با الگوی سرتاسری ساده و پوست با نخ ناپلون ۱/۰ با الگوی ساده تکی بخیه شدند. محل تراکتوستومی جهت ترمیم ثانویه بدون زدن بخیه رها شد. جهت مراقبت‌های پس از عمل داروهای سفازولین (۲۲ mg/kg) به مدت ۵ روز و کتوپروفن (۱ mg/kg) به مدت ۳ روز تجویز شد. توصیه شد تا محل تراکتوستومی به صورت روزانه با سرم نرمال سالین شستشو شود. عارضه خاصی مرتبط با جراحی انجام شده در حیوان مشاهده نشد.

منابع:

- 1- Johnson, A., Houlton, J. (2005). AO principles of fracture management in the dog and cat. Thieme.
- 2- Piermattei, D. L., Flo, G. L., DeCamp, C. E. (2006). Brinker, Piermattei, and Flo's Handbook of Small Animal Orthopedics and Fracture Repair, Elsevier Saunders.

Mammary Gland Tumor in a Neutered Female Dog: A Case Report

M. Dehghan¹, Sh. Rafatpanah¹, A. Kheirolahi¹, M. Bangesh¹, A. Bashiri¹, F. Saadinam¹

1 Department of Surgery and Radiology, Small Animal Teaching Hospital, University of Tehran

sh.rafatpanah@ut.ac.ir

Key Words: Mammary tumor, Neutered dog, Spayed dog, Malignant, Female dog

Case Description: A nine-year-old female Pitbull dog was presented to the surgery department of the University of Tehran's Small Animal Teaching Hospital with a large mass involving the right caudal abdominal and inguinal mammary glands. The patient had undergone elective ovariohysterectomy surgery seven years earlier at age two. The mammary mass was first observed one month before referral.

Clinical Findings: Upon physical examination several other smaller masses were found on the skin of the torso and one epulis was detected on the maxillary gingiva. Radiographic examination of the chest showed no sign of metastatic nodular structures in lungs. Complete blood count and chemical profile was normal.

Treatment and Outcome: The patient was prepared for surgical removal of the mammary mass and anesthetized. Left regional mastectomy was performed resecting cranial and caudal abdominal and inguinal mammary glands. A Penrose drain was placed along the suture line accompanied with pressure bandage in order to reduce dead space. Two of the other relatively larger masses on the skin were also removed. The epulis was excised using electrocautery. Samples of the masses and the epulis were sent to pathology laboratory for histopathologic evaluation. The sutures were removed 14 days post operatively and healing was uneventful.

Clinical Relevance: When female dogs are neutered before or just after the first estrus, risk of mammary gland tumor is decreased significantly. Spaying past two years of age is still effective in reducing the occurrence of benign mammary gland tumors. The current patient had been spayed at age of two, and to the author's knowledge, there has not been a report of mammary tumors in previously spayed female dogs at age two. This puts more emphasis on the importance of neutering dogs before or immediately after their first estrus.

Reference:

1. Schneider, Robert, C. Richard Dorn, and D. O. N. Taylor. (1969) "Factors influencing canine mammary cancer development and postsurgical survival." *Journal of the National Cancer Institute* 43.6: 1249-1261.
2. Hampe, J. F., and W. Misdorp. "Tumours and dysplasias of the mammary gland." *Bulletin of the World Health Organization* 50.1-2 (1974): 111.
3. Tobias, Karen M., and Spencer A. Johnston. 2013. *Veterinary Surgery: Small Animal: 2-Volume Set*. Elsevier Health Sciences,

گزارش یک مورد تجمع چربی در اتاقک قدامی چشم (Lipid aqueous) در گربه پرشین

بهمن مصلی نژاد^{۱*}، رضا آویزه^۱، سولماز تراکمه سامانی^۱، سامان سلمانی^۱

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

bmosallanejad@scu.ac.ir*

واژگان کلیدی: *Lipid aqueous* چشم، تجمع چربی، گربه پرشین

مقدمه: هیپرلیپیدمی یک اختلال متابولیسم لیپیدی در گربه‌ها محسوب می‌شود که با افزایش در تری‌گلیسرید و یا کلسترول خون مشخص می‌گردد. از آنجا که شیلومیکرون‌ها و VLDL بخش قابل توجهی از تری‌گلیسریدهای اندوژن و اگزوژن را تشکیل می‌دهند، هیپرتری‌گلیسریدمی ناشی از افزایش یک یا هر دو آنها در گردش خون ایجاد می‌گردد. آنزیم لیپوپروتئین لیپاز (LPL) نقش مهمی در کاهش تری‌گلیسریدهای خون دارد.

مواد و روش کار: بیماری‌های وراثتی نظیر نقص در آنزیم LPL و لیپاز کبدی منجر به ایجاد هیپرلیپیدمی در گونه‌های مختلف می‌گردد. اختلالات اولیه لیپیدی در گربه‌ها کمتر دیده می‌شود اما عوارض ثانویه نظیر لیپیدوز کبدی، دیابت ملیتوس، پانکراتیت، هیپرآدرنوکورتیزسم و تجویز کورتیکواستروئیدها منجر به عوارض لیپیدی در گربه‌ها می‌گردد. از دیگر مشاهدات عوارض لیپیدی در گربه‌ها، عوارض چشمی (تجمع چربی در اتاقک قدامی چشم) است که بیشتر به صورت اسپورادیک مطرح است. در گزارش حاضر یک قلاده گربه پرشین ۶ ماهه، جنسیت ماده که تحت درمان با پردنیزولون قرار داشت (برای مدت ۳ هفته) با عارضه چشمی Lipid aqueous به بخش داخلی دامهای کوچک ارجاع داده شد.

نتایج: خونگیری از حیوان نشان داد که میزان تری‌گلیسرید ناشتا (۱۹۵ mg/dl) و کلسترول تام (۲۲۵ mg/dl) خون از حد نرمال بالاتر است. تشخیص قطعی بر مبنای گرفتن تاریخچه دقیق، معاینات بالینی و آزمایش خون (اندازه‌گیری پروفایل‌های لیپیدی) صورت گرفت.

بحث و نتیجه گیری: اگرچه با اصلاح جیره غذایی (کاهش چربی)، تجویز آتورواستاتین (با دوز ۵ میلی‌گرم/کیلوگرم) و کاهش دوز پردنیزولون و نهایتاً قطع آن، عوارض چشمی حیوان بهبود یافت ولی کلینیسین‌های داخلی دامهای کوچک می‌بایست مراقب تجویز داروها (بویژه کورتیکواستروئیدها در دوره‌های طولانی مدت) و چکاپ منظم حیوانات (آزمایش خون) باشند تا از عوارض مختلف هیپرلیپیدمی جلوگیری به عمل آید. جیره‌های غذایی کمتر از ۱۰ درصد چربی و یا کمتر از ۳۰ گرم چربی به ازای هر ۱۰۰۰ کیلوکالری توصیه می‌گردد. در مواردی استفاده از دیگر داروهای کاهش دهنده چربی خون نظیر جمفیبروزیل، امگا-۳ و نیاسین و یا ترکیب آنها کمک‌کننده می‌باشد. ذکر این نکته نیز لازم است که عوارض چشمی فوق، بیشتر در گربه‌های نژاد برمه از کشور استرالیا و انگلستان گزارش شده است.

References:

- 1-Kluger, EK *et al.* (2010) Preliminary post-prandial studies of Burmese cats with elevated triglyceride concentrations and/or presumed lipid aqueous. *JFMS*, 12:621-630
- 2-Kluger EK *et al.* (2009) Triglyceride response following an oral fat tolerance test in Burmese cats, other pedigree cats and domestic crossbred cats. *JFMS*, 11:82-90
- 3- Mead JR *et al.* (2002) Lipoprotein lipase: structure, function, regulation, and role in disease. *J Mol Med*, 80:753-769

بهبود کلینیکی تثبیت شکستگی سمفیز فک پایین در یک بچه گربه

احمد خواجه^۱، علی بنی آدم^۲، هادی ایمانی راستابی^۳

^۱رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.
^۲دانشیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.
^۳استادیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

ahmad_vet64@yahoo.com

واژگان کلیدی: بچه گربه، سمفیز فک پایین، پین، وایر، تثبیت داخلی

مقدمه: شکستگی های سمفیز فک پایین در گربه بیشترین درصد شکستگی های فک را به میزان ۷۳ درصد به خود اختصاص می دهد. روش تثبیت شکستگی سمفیز به حضور یا عدم حضور دندان های پیش، استحکام قطعات جا اندازی شده، وجود عفونت یا استئوپروز و سایز حیوان بستگی دارد. روش های تثبیت وایر بین دندانی، سرکلاژ وایر، پیچ لگ، پین و پین همراه با وایر به شکل عدد ۸ برای تثبیت سمفیز فک پایین مطرح هستند. در این کیس از پین و وایر در در دومرحله جهت تثبیت استفاده شد.

مواد و روش کار: گربه ماده ۱ ماهه با وزن تقریبی ۳۰۰ گرم از نژاد DSH به بیمارستان دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شد با علامت شکستگی سمفیز فک پایین که تاریخچه دقیقی از نحوه شکستگی فک در دسترس نبود. علائم حیاتی حیوان در محدوده طبیعی قرار داشت و در معاینه مشخص شد که سمفیز فک پایین جدا شده است و دو طرف فک پایین استحکام مناسبی داشتند. به علت شکستگی کامل سمفیز فک پایین و متاثر کردن اشتهای حیوان، تصمیم به تثبیت شکستگی گرفته شد.

نتایج: ابتدا حیوان با داروی کتامین-دیازپام (0.5mg/kg و 15mg/kg) القای بیهوشی داده شد و به صورت شکمی خوابانده شد و پین ۱ میلی متری به صورت عرضی از پشت دندان های نیش و جلوی سوراخ منتال عبور داده شد و جهت استحکام پین در محل دو انتهای پین به سمت عقب برگردانده شد و نهایتاً قسمت اضافه پین قطع گردید. توصیه شده بود که تمام وعده های غذایی به صورت مایع باشد. ۷ روز بعد بعثت رعایت نکردن رژیم غذایی مناسب، پین از محل خود خارج شده و مجدداً جهت تثبیت ارجاع داده شد که این بار با پین به همراه وایر جهت تثبیت استفاده شد. ۲۲ روز بعد از اولین تثبیت، تثبیت ثانوی نیز شل شده بود که از محل بدلیل ملتهب کردن موضع خارج شد ولی تثبیت کافی با قرینه مناسب ایجاد شده بود و در روزهای بعد مشکلی در فک حیوان دیده نشد.

بحث و نتیجه گیری: به طور کلی التیام قسمت قدامی فک پایین چنانچه دچار عفونت یا استئوپروز نشده باشد، سریع و در عرض ۳-۵ هفته اتفاق می افتد و در قسمت های عقبی فک پایین این زمان التیام به ۴ تا ۱۷ هفته می رسد. وقتیکه دیگر روش های تثبیت با وایر ناکافی باشد از ترکیب پین به همراه وایر به شکل عدد ۸ استفاده می شود. مدیریت تغذیه در این دوره تثبیت اهمیت زیادی در حفظ تثبیت ایجاد شده دارد. در بعضی کیس ها لوله معدی را از طریق فارینگوستومی استفاده می کنند و با این وجود گاستروستومی جهت تغذیه حیوان ترجیح دارد.

منابع:

- 1.Piermattei L., Flo L. and Decamp E., Handbook of small animal orthopedics and fracture. Fourth Edition, 2006; ۷۱۷-۷۳۶.
- 2.Boudrieau R. J., Mandibular and Maxillofacial Fractures, in: Tobias K. M. and Johnston S.A., Veterinary surgery small animal, 2012; 67: 1054-1076.

مروری بر جایگزین های بافت استخوانی در طب اورتوپدی

هایده جلالی پور

رزیدنت جراحی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

hayede.jalalipour@gmail.com

واژگان کلیدی: استخوان، ترمیم، پیوند استخوان، مهندسی بافت

بافت استخوانی برخلاف اغلب بافتها توانایی بازسازی کامل خود را داراست، به نحوی که گاهی پس از ترمیم کامل هیچ اثری از ضایعه قابل مشاهده نخواهد بود. با این وجود ترمیم با سرعت بیشتر مطلوب بوده و در موارد نقیصه های بزرگ استخوانیو یا هنگام نیاز به تقویت فرایند ترمیم، اعمال کمک به فرایند طبیعی ترمیم ضرورت می یابد. مشخصات بیولوژیک مطلوب یک ماده جهت جایگزینی استخوان شامل توانایی تولید استخوان (osteogenesis)، توانایی القای ساخت استخوان (osteinduction)، توانایی هدایت بافت استخوانی (osteococonduction) و امکان ادغام با بافت زمینه (osteointegration) است. از روش های کلاسیک جایگزین سازی بافت استخوانی پیوندهای استخوانی شامل انواع اتوگرفت، الوگرفت و زنوگرفت می باشند. اتوگرفت ها بهترین گزینه جایگزین هستند و تنها موردی می باشند که هر ۴ ویژگی مطلوب را دارند اما به علت محدودیت تهیه و نیز عوارض نامطلوب متخصصین به سمت یافتن گزینه های دیگر جلب شده اند. اتوگرفت بافت اسفنجی به عنوان "استاندارد طلایی" و تنها موردی است که مجاز به استفاده در بافت آلوده می باشد. جهت آماده سازی الوگرفت و زنوگرفت از انواع روش های بی سلول سازی با هدف کاهش تحریک ایمنی استفاده می گردد. الوگرفت منبع اصلی تهیه بانک استخوان بوده و دنده معمول ترین مکان تهیه بافت است. منابع موجود زنوگرفت مرجان، گاو و خوک هستند و به علت نگرانی انتقال بیماری بین گونه ها، این دسته جهت پیوند کاربردی نداشته و از سوی دیگر بهترین منبع داربست های زیستی محسوب می گردند. مهندسی بافت از روش های نوین تهیه جایگزین های استخوانی است و محصولات آن شامل انواع داربست های بافتی (دارای انواع طبیعی و سنتزی)، فاکتورهای تقویت کننده مانند (BMP2 و BMP7)، سلول های بنیادی (با منشا مزانشیم، چربی و بند ناف) و روش نوبنیاد پرینت سه بعدی است. علاوه بر مشخصات بیولوژیک ذکر شده، سایر مشخصات مطلوب یک جایگزین مناسب استخوان شامل سازگاری زیستی، تخریب پذیری زیستی، شباهت ساختاری با بافت استخوانی، استفاده آسان و هزینه مقرون به صرفه است. در این مقاله به بررسی انواع مواد جایگزین بافت استخوانی و توضیح مزایا و نیز محدودیت های آنها پرداخته شده است.

1. Gracia,P,Franz,D,Raschke,M.(2014) Bone substitutes - basic principles and clinical applications,Z Orthop Unfall,Vol:152(2):152-60
- 2.Oryan,A,Alidadi,S,Moshiri,A,Maffulli,N.(2014) Bone regenerative medicine: classic options, novel strategies, and future directions,J of Orthopedic Surgery& Research,Vol:9 :18
3. Bojrab,M,J,Waldron,D,R,Toombs,J,P.(2014) Current Techniques In Small Animal Surgery,Teton New Media publications,5th edition,pp:858-870
- 4.Giannoudis,P,V,Dinopoulos,H,Tsiridis,E.(2005) Bone substitutes: An update,J Injury, Vol:36(3):S20-S27

بررسی میزان غلظت شاخص التهابی S100A12 در مخاط روده سگ

حنیفه، محسن*؛ هایلمن، رمی^۲؛ سانکاری، ساتو^۳؛ رایامکی، مینا^۳؛ ماکیتالو، لورا^۴؛ پرنیلا، سوریبا^۲؛ کیلیپین، سوسانه^۳؛

سوکودولسکی، جان^۲، استاینر، یورگ^۲ و اسپیلمن، توماس^۲

۱- دانشگاه تبریز، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی

۲- دانشگاه تگزاس، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی

۳- دانشگاه هلسینکی، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی

۴- دانشگاه هلسینکی، دانشکده پزشکی، بیمارستان مرکزی

hanifeh@tabrizu.ac.ir

واژگان کلیدی: S100A12، الایزا، مخاط روده، سگ

در حال حاضر تنها تعداد اندکی شاخص التهابی برای تشخیص التهاب و یا مانیتور کردن بیماری التهابی روده (IBD) در سگها وجود دارد. پروتئین S100A12 متعلق به خانواده S100 کارگرانولین بوده و عمدتاً در گرانولوسیتها (نوتروفیلها و ماکروفاژها) یافت می شود. S100A12 نقش مهمی در پاسخ های ایمنی ذاتی و اکتسابی ایفا می کند. این پروتئین در سرم خون، مدفوع و مخاط روده بیماران مبتلا به IBD در انسان افزایش می یابد. پروتئین S100A12 تنها در مدفوع سگهای مبتلا به IBD اندازه گیری شده و نتایج حاصل از آن نشان داد که غلظت این پروتئین به طور معنی داری در مدفوع سگهای مبتلا نسبت به سگهای سالم بالا می باشد. با این حال، تا کنون در هیچ مطالعه ای میزان غلظت پروتئین S100A12 در مخاط روده سگهای سالم و یا سگهای مبتلا به بیماری IBD بررسی نشده است. در این مطالعه برای اولین بار غلظت مخاطی S100A12، به عنوان نشانگر التهابی، در روده کوچک و بزرگ سگهای سالم با استفاده از روش الایزا اندازه گیری شد.

در مطالعه حاضر از مخاط دوازدهه، ژژنوم، ایلئوم و کولون ۱۲ قلاده سگ نژاد بیگل سالم نمونه گیری به عمل آمد و بعد از هموژنیزاسیون مخاط روده، غلظت مخاطی پروتئین S100A12 با استفاده از روش الایزا در آزمایشگاه گوارش دانشکده دامپزشکی دانشگاه تگزاس کشور آمریکا اندازه گیری گردید.

نتایج حاصل از بررسی هیستولوژی نمونه ها نشان داد که همه نمونه ها از نظر هیستولوژی نرمال هستند. در بین بخشهای مختلف روده، مخاط ایلئوم به طور معنی داری دارای بیشترین غلظت پروتئین S100A12 ($71/5 \mu\text{g/L}$) بود ($P < 0.05$) و بعد از آن بترتیب کولون ($23/2 \mu\text{g/L}$)، دوازدهه ($11/4 \mu\text{g/L}$) و ژژنوم ($8/5 \mu\text{g/L}$) دارای بیشترین سطح S100A12 بودند. همچنین غلظت مخاطی پروتئین S100A12 در کولون به طور معنی داری بیشتر از ژژنوم بود ($P < 0.05$).

این مطالعه نشان داد که با استفاده از روش الایزا می توان میزان غلظت پروتئین S100A12 را در مخاط روده سگهای سالم اندازه گیری نمود. این مطالعه نشان داد که میزان غلظت مخاطی پروتئین S100A12 در روده بزرگ و کوچک در سگهای سالم متفاوت است. به نظر می رسد روش الایزا، می تواند روش مفیدی برای ارزیابی نقش پروتئین S100A12 در پاتوژنز بیماری IBD باشد.

1-de Jong, N. S., Leach, S. T., Day, A. S. (2006) "Fecal S100A12: a novel noninvasive marker in children with Crohn's disease," *Inflamm. Bowel Dis*, vol. 12, no. 7, pp. 566-572.

2-Leach, S. T., Yang, Z., Messina, I. et al., (2007) "Serum and mucosal S100 proteins, calprotectin (S100A8/S100A9) and S100A12, are elevated at diagnosis in children with inflammatory bowel disease," *Scand. J. Gastroenterol.*, vol. 42, no. 11, pp. 1321-1331.

[3] Heilmann, R. M., Grellet, A., Allenspach, K. et al. (2014) "Association between fecal S100A12 concentration and histologic, endoscopic, and clinical disease severity in dogs with idiopathic inflammatory bowel disease," *Vet. Immunol. Immunopathol.* vol. 158, no. 3-4, pp. 156-166.

ابتلاء یک قلاده سگ نژاد پیکینیز به بیماری خود ایمن پمفیگوس فولیاسئوس

شیخ اکبری زاده، عرفان* آل منصور حسین خلیج زاده علیرضا

کلینیک دامپزشکی آبتین، جهان شهر، کرج

erfanvetpet@yahoo.com

واژگان کلیدی: پمفیگوس فولیاسئوس، آکانتولیتیک، خود ایمن.

مقدمه: پمفیگوس دارای چهار تیپ نوع درگیری میباشد که به شرح زیر است: پمفیگوس فولیاسئوس، پمفیگوس اریتماتوس پمفیگوس وولگاریس و پمفیگوس وجتنز.

پمفیگوس فولیاسئوس یکی از رایج ترین بیماری های خود ایمن در بین سگها می باشد که در این بیماری آنتی بادی های ضد سلولهای کراتینی بدن به اجزای پوست حمله ور شده و باعث جدایی سلولهای لایه ی بالایی استراتوم کورنئوم شده که به آن آکانتولیز نیز گفته میشود. عامل اصلی این بیماری هنوز ناشناخته است اما در معرض قرار گرفتن بیش از حد حیوان در برابر نور آفتاب و بعضی از خانواده های دارویی از قبیل آنتی بیوتیک های: (سفالوسپورین، سولفانامید ها و پنی سیلینها) فنوباربیتال ها و متافلومیزون ها و گاه آلرژی های مزمن در بروز این بیماری بی تاثیر نیستند و نژادهای مستعد شامل: کولی، آکیتا دو برمن پینچر، نیوفوندلند، جرمن شپرد و نژادهای مخلوط آن.

مواد و روش کار: در سگ ارجاعی به کلینیک زخم روی پوزه بالای بینی که به درمان جواب داده اما بطور قطعی درمان نگردیده است و دارای ضایعاتی شامل: پوستول های سطحی در برخی نقاط آروزیون و کراست و گاه وزیکولهای پاره شده متعدد که این ضایعات حتی در بعضی نقاط مثل اطراف چشم و پینای گوش نیز مشاهده میشد.

نتایج: بعد از مظنون شدن به بیماری پمفیگوس و تشخیص افتراقی بین انگل های خارجی، آلودگی های قارچی و باکتریال، از ضایعات خصوصا پوستول های سالم نمونه گیری گردید و سایتولوژی آن بررسی شد بعد از رنگ آمیزی سلولهای نوترفیل به تعداد زیاد، سلولهای آکانتولیتیک و گاه ائوزینوفیل یافت گردید که در بعضی از سلولها بعلت آلودگی ثانویه باکتریال تعدادی باکتری نیز دیده میشد. در آزمایش شمارش سلول های خونی یافته غیر نرمال خاصی دیده نشد. یک نمونه بافتی از ضایعه نیز به آزمایشگاه هیستوپاتولوژی برای رنگ آمیزی هماتوکسیلین و ائوزین فرستاده شد که در آن سلولهای از هم گسیخته آکانتولیتیک و همچنین کراتینوسیت های جدا شده از هم کاملا مشهود بود.

بحث و نتیجه گیری: طبق شواهد درمان بصورت سیستمیک بر روی سگ با استفاده از گلوکوکورتیکوئید های خوراکی مثل پردنیزون با دوز ۱ تا ۲ میلیگرم بر کیلوگرم و همچنین دارو های سرکوب کننده ایمنی مثل: آزاتیوپرین با دوز ۱ تا ۲ میلیگرم بر کیلوگرم تا ده روز انجام گرفت، و آلودگی باکتریال و التهاب موضع نیز با پماد تریامسینولون، آن کنترل گردید. بعد از ده روز پنجاه درصد ضایعه رو بهبود گذاشت و پس از هفته سوم با کاهش دادن دوزها و بهبود موضع ضایعه درمان گردید اما دوز کورتون برای جلوگیری از عود بیماری بطور یکنواخت ادامه پیدا کرد و حیوان ماهیانه تحت تعقیب بیماری قرار گرفت تا بهبودی کامل حاصل گردد. همچنین از در معرض قرار گرفتن حیوان در برابر نور آفتاب کاسته و به حد اقل رسانیده شد تا از فاکتورهای مستعد کننده نیز جلوگیری بعمل آید. تمام حیوانات مبتلا به بیماری های خود ایمن باید بطور منظم تحت مراقبت دامپزشک باشند تا از عود دوباره بیماری جلوگیری و حتی الامکان قدمی بسوی بهبود کامل برداشته شود.

منابع:

1-Scott,D.W.,Miller,W.H.,Griffin,C.E(1995).Immunologic skin disease.In Miller and Kirk Small Animal Dermatology.P.500-518.

بررسی شیوع چاقی و عوامل موثر بر آن در سگ ها و گربه های خانگی شهر تهران

پندی، ایمان^۱؛ اکبرین، حسام الدین^۲؛ خاکسار، احسان^۳ *

۱- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد گرمسار

۲- دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد گرمسار و سازمان دامپزشکی استان تهران

۳- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

ehsan_khaksar@yahoo.com

واژگان کلیدی: سگ، گربه، چاقی

چاقی در حیوانات بدلیل عدم تطابق بین انرژی ورودی و انرژی مصرفی ایجاد می شود. نتایج مطالعات صورت گرفته در نقاط مختلف جهان نشان داده است که به طور میانگین از هر ۴ سگ و از هر ۳ گربه یک حیوان مبتلا به چاقی می باشد. همچنین طی بررسی هایی مشخص شده است کههوقوع چاقی در جمعیت سگ ها و گربه ها سال به سال افزایش می یابد. به نظر می رسد در کشور ما به دلیل شرایط خاص و نیز کم تحرکی حیوانات خانگی، چاقی شیوع نسبتا بالایی داشته باشد.

با هماهنگی های به عمل آمده در قالب یک مطالعه مقطعی ظرف مدت ۶ ماه، مراجعه کنندگان سگو گربه خانگی به دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران و چند کلینیک خصوصی مورد بررسی قرار گرفتند. بدین منظور طی معاینه بالینی شرایط بدنی حیوان تعیین گردیده و در مورد هر حیوان اطلاعاتیبر مبنای جنس، سن، نژاد، وضعیت تناسلی، نوع جیره و تعداد وعده های غذایی، میزان تحرک، علت مراجعه، سابقه استفاده از داروها و ... در پرسشنامه ای که بدین منظور تهیه شده بود، تحت تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. در این مطالعه 496 حیوان مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج مطالعه نشان داد که از ۳۷۰ قلابه سگ مورد بررسی ۱۵۹ مورد (۴۲ درصد) و از ۱۲۶ گربه مورد بررسی ۶۵ مورد آن (۵۱ درصد) چاق بودند. در این تحقیق مشخص شد که در گربه های ماده به صورت معنی داری شیوع چاقی بیشتر است همچنین عقیمی در هر دو جنس یکی از مهمترین فاکتورها در بروز چاقی بود. نقش نژاد در بروز چاقی فقط در سگ ها مشاهده شد. شیوع چاقی در گروه سنی ۵ تا ۱۰ سال به صورت معناداری در سگ و گربه بالاتر بود. همچنین بر خلاف انتظار در سگ هایی که با غذای خانه گی تغذیه می شدند به صورت معناداری شیوع چاقی بالاتر بود. در این بررسی سعی شد تا اطلاعاتی نظیر بیماری های همزمان در هنگام معاینه ها نیز جمع آوری گردد اما به دلیل مشکلاتی نظیر ناقص بودن تاریخچه و پرونده ها اطلاعات قابل استنادی بدست نیامد و پیشنهاد می شود که در مطالعات بعدی به طور جامع تر انجام گیرد

1. Burkholder WJ, Toll PW. Obesity. In: Hand MS, Thatcher CD, Reimillard RL, Roudebush P, Morris ML, Novotny BJ, editors. Small animal clinical nutrition, 4th edition. Topeka, KS: Mark Morris Institute. 2000; p. 401-30.
2. Burkholder WJ, Toll PW. Obesity. In: Hand MS, Thatcher CD, Reimillard RL, Roudebush P, Morris ML, Novotny BJ, editors. Small animal clinical nutrition, 4th edition. Topeka, KS: Mark Morris Institute. 2000; p. 401-30.
3. Armstrong PJ, Lund EM. Changes in body composition and energy balance with aging. Vet Clin Nutr. 1996;3:83-7. 1944SSUPPLEMENT by guest on September 14, 2014 jn.nutrition.org
4. Kopelman PG. Obesity as a medical problem. Nature. 2000;404:635-43.
5. Flegal KM, Carroll MD, Ogden CL, Johnson CL. Prevalence and trends in obesity among US adults, 1999-2000. J Am Med Assoc. 2002;288:1723-1727.

گزارش تشخیص کارسینوم سلول‌های سنگفرشی دم یک سگ ژرمن شپرد با استفاده از تکنیک

Fine needle aspiration

نیکوصفت، زهرا^{۱*}؛ کرمان، علی^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه رازی کرمانشاه

۳- دانشجوی سال ششم، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه رازی کرمانشاه

nikousefastz@razi.ac.ir

واژگان کلیدی: کارسینوم سلول سنگفرشی، اسپیراسیون با سوزن ظریف، سیتولوژی، سگ، ژرمن شپرد

کارسینوم سلول سنگفرشی (SCC) تومور بدخیم اپیدرم است که در آن سلول‌ها تمایز به سلول‌های سنگفرشی (کراتیونسیت) را نشان می‌دهند. سیتولوژی نمونه اسپیراسیون شده با سوزن ظریف (FNA) روش تشخیصی کاربردی و قابل اعتمادی در ضایعات جلدی و زیرجلدی قابل ملامسه در طب حیوانات کوچک است.

یک سگ ژرمن شپرد ماده عقیم نشده ۱/۵ ساله با تاریخچه ضایعه پوستی در ناحیه دم به مدت یک ماه، به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه رازی ارجاع داده شد. در معاینه، ضایعه‌ای با زخم و ترشح اندک به وسعت ۱/۷ در ۱/۳ سانتیمتر همراه آلپوشی و هایپرکراتوز وجود داشت. زخم‌ها احتمالاً به علت خاراندن و گاز گرفتن محل توسط حیوان به وجود آمده بود. علائم حیاتی طبیعی و حال عمومی حیوان خوب بود. در تاریخچه، کشت قارچ منفی و استفاده از انواع داروها (پماد فایتو، پماد آلفا، پماد زینک اکساید، پماد پنستروزن mc، محلول سیلوسپت (نانو نقره)، ژل کیتوهیل، ب کمپلکس، دگزامتازون، آیورمکتین و مک تومیل) وجود داشت. ۴ سگ دیگر که همراه با این سگ نگهداری می‌شده هیچکدام این مشکل را نداشته‌اند. در محل ضایعه اسپیراسیون با سوزن ظریف (گیج ۲۲) انجام شد و نمونه استحصالی به روی لام منتقل و با اسپری فیکساتیو سیتولوژی تثبیت گردید و توسط روش MGG رنگ آمیزی شد. در سیتولوژی سلول‌های سنگفرشی مجتمع همراه با بوردرهای نامشخص، درجات تقسیم میتوز افزایش یافته، افزایش نسبت هسته به سیتوپلاسم، هستک‌های مشخص و برجسته، دیده شد که که بیانگر نئوپلازی سلول‌های سنگفرشی بودند. همچنین حضور ماریچ‌های کراتین به طور اختصاصی موید تشخیص SCC می‌باشد.

در بسیاری از موارد با سیتولوژی تنها می‌توان بدخیمی یا التهاب را از یکدیگر تشخیص داد. مثلاً در تومورهای مزانشیال، سیتولوژی در بیش از ۶۷ درصد از موارد نمی‌تواند نوع سلول‌ها را از هم تفریق دهد و فقط به تشخیص سارکوم محدود می‌شود. یا در تومور سلول‌های گرد که در ۲۰ درصد موارد نمی‌توان نوع سلول را تشخیص داد یا از بدخیمی اطمینان حاصل کرد. ولی در اکثر تومورهای بافت اپیتلیال اینطور نیست. مخصوصاً در SCC، که دیدن ماریچ‌های کراتینی تشخیص را قطعی می‌کند. بنابراین از این روش می‌توان به عنوان روشی سریع، آسان و با اطمینانی در حد ۱۰۰ درصد در موارد مشکوک به SCC استفاده کرد.

منابع

1-Hauck,M.L.(2013) Tumors of the Skin andSubcutaneous Tissues. In:Withrow,S.J., Vail,D.M, Page,R.L.(Eds)Withrow and MacEwen's Small Animal Clinical Oncology 5th Edition, St. Louis, Missouri, Elsevier. (pp. 305-320).

2- Ghisleni,G., Roccabianca,P., Ceruti,R., Stefanello,D., Bertazzolo,W., Bonfanti,U., Caniatti,M. (2006) Correlation between fine-needle aspiration cytology and histopathology in the evaluation of cutaneous and subcutaneous masses from dogs and cats, Veterinary Clinical Pathology, Vol:35,(1):24-30.

3-Fisher,D.J.(2014) Cutaneous and Subcutaneous Lesions. In: (Valenciano,A.C., Cowell,R.L. (Eds) Cowell and Tyler's Diagnostic Cytology and Hematology of the Dog and Cat, 4th Edition., St. Louis, Missouri, Mosby, Elsevier. (pp. 80-109).

اصلاح جراحی پرولاپس عنبیه در یک بچه گربه نژاد پرشین

نرگس کاووسی^۱، علی بنی آدم^۲، احمد خواجه^۱، فرشته علی پور^۳، سپیده آصفی نژاد^۳

^۱رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

^۲دانشیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

^۳دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

n_kavosi64@yahoo.com

واژگان کلیدی: بچه گربه، پارگی قرنیه، پرولاپس عنبیه، اصلاح جراحی

مقدمه: بیرون زدگی یا پرولاپس عنبیه از طریق سوراخ ایجاد شده در قرنیه به تناوب درسگ و گربه دیده می شود. این حالت می تواند بدنبال توسعه زخم های قرنیه و یا در موارد پارگی تمام ضخامت قرنیه بر اثر صدمات مکانیکی ایجاد شود. عنبیه پرولاپس شده باید به صورت اورژانسی جهت پیش آگهی بهتر با مداخله جراحی اصلاح شود. اصلاح جراحی شامل برگرداندن عنبیه سالم و حذف نقاط نکروتیک و بستن زخم قرنیه است. تکنیک های باندازی مختلف شامل لنزهای تماسی، مواد زیستی با پایه کلاژن، چسب های بافتی سیانو آکرلیت، گرفت قرنیه ای، فلپ ملتحمه، فلپ پلک سوم و تارسورافی موقت برای اصلاح کامل ضخامت قرنیه مطرح شده اند.

مواد و روش کار: یک بچه گربه دو ماهه نژاد پرشین که در ابتدا بعلت نامشخصی دچار زخم قرنیه در چشم راست شده و با خارش ناحیه توسط حیوان و مصرف کورتون زخم توسعه یافته و تبدیل به پارگی تمام ضخامت قرنیه و متعاقب آن پرولاپس عنبیه گردیده بود، به بخش جراحی بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شد. در معاینات انجام شده، ریزش اشک فراوان، بلغارو اسپاسم و ترس از نور مشاهده شد. به دلیل پرولاپس عنبیه و پارگی کامل قرنیه تصمیم به جراحی گرفته شد. پس از ایجاد آرامبخشی و موزنی ناحیه اطراف چشم و القا بیهوشی عمومی حیوان آماده جراحی گردید. قطره چشمی آتروپین ۱٪ جهت ایجاد میدریاز و آمپول آتروپین سولفات (با دوز ۰/۰۴۵ میلی گرم/کیلوگرم، عضلانی) در رژیم پیش بیهوشی مورد استفاده قرار گرفت. از قطره چشمی تتراکایین نیز جهت بیحسی سطح کره چشم استفاده شد. پس از شستشوی چشم با نرمال سالین، ابتدا لبه های نکروزه عنبیه پرولاپس شده برداشته شد و پس از برطرف کردن چسبندگی های ایجاد شده بین عنبیه و قرنیه اقدام به جا اندازی پرولاپس گردید. جهت تسهیل در امر جا اندازی و ایجاد فضای بیشتر، در اتافک قدامی چشم ژل هیدروکسی متیل سلولز تزریق شد. پس از جاندازی عنبیه، پارگی قرنیه با نخ نایلون ۰/۷ با الگوی ساده تکی بخیه گردید. پس از انجام تارسورافی، چشم پانسمان گردید. بعد از عمل، جهت کاهش التهاب و پیشگیری از عفونت عنبیه به ترتیب قطره چشمی دیکلوفناک و کلرامفنیکل تجویز شد.

بحث و نتیجه گیری: پنج روز پس از جراحی، بخیه های تارسورافی و قرنیه باز شده بود و دوباره عنبیه بیرون زده بود که مجددا اصلاح شد. بخیه های قرنیه بعد ده روز کشیده شد و چشم مورد معاینه قرار گرفت. مقداری عروق زایی و کدورت بصورت منتشر در قرنیه مشاهده گردید. درمان پرولاپس عنبیه یک فوریت اورژانسی به شمار می رود و عدم درمان آن باعث درد شدید و از دست رفتن بینایی خواهد شد. هر چند ناحیه بیرون زده سوراخ موجود در قرنیه را مسدود می کند ولی خود ناحیه پرولاپس شده همانند مجرای جهت ورود عفونت به چشم عمل خواهد کرد. به همین دلیل می بایست در مراحل اولیه تشخیص اقدام به درمان نمود. در نمونه حاضر با وجود گذشت ۴ روز از بروز پرولاپس بعلت مصرف آنتی بیوتیک قبل از عمل عفونت قابل توجهی وجود نداشت. در مورد کیفیت بینایی در بچه گربه حاضر تردید وجود دارد ولی در نهایت گلوب حفظ شده و درد و خارش برطرف گردید و از بروز عفونت جلوگیری شد.

گزارش مسمومیت با متامفتامین در چند قلاده سگ در شهرستان شهریار

گل محمدی، علیرضا*؛ معصومی، سید امیر^۲؛ فرنی، آتوسا^۳

- ۱- کلینیسین بخش خصوصی، کلینیک دامپزشکی زاوه
- ۲- کلینیسین بخش خصوصی، کلینیک دامپزشکی پرند
- ۳- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

Alireza.golmohammadi@gmail.com

واژگان کلیدی: متامفتامین، Methamphetamine، شیشه، سگ

مقدمه: متامفتامین موجب تحریک سیستم اعصاب به صورت مرکزی و محیطی می شوند، این ترکیبات جذب خوراکی خوب و حجم توزیع وسیع دارند، عمدتاً توسط کبد متابولیزه شده و در حضور ادرار اسیدی دفع آنها افزایش می یابد.

مواد و روش کار: به دلیل آنکه مصرف یا حتی نگهداری از موادی نظیر متامفتامین (شیشه) ممنوع بوده، در موارد مسمومیت صاحب حیوان معمولاً حاضر به دادن تاریخچه نمی شود، به نحوی که عمداً یا سهواً اظهار بی اطلاعی می کند و با توجه به بروز سریع علائم تنها به ناگهانی بودن بیماری اشاره می کند.

بیماران در خلال سال ۹۳ شامل موارد ذیل بودند: ژرمن شپرد ۲ساله/ تریر ماده ۴ساله/ ژرمن شپرد ۴ ماهه/ چهار توله هاسکی ۲ماهه/ سگ نژاد مخلوط ۶ساله

تشخیص مسمومیت از طریق مشاهده علائم بالینی و تشخیص قطعی توسط کیت های تشخیص سریع متامفتامین در ادرار صورت گرفت. علائم شامل: میدریاز، هیپرترمی، علائم عصبی، اختلال در حرکت، واکنش شدید به محرک های محیطی، تاکی کاردی، آریتمی، و در مراحل انتهایی کما، و در یک مورد استفراغ بود. درمان صورت گرفته برای بیماران: پایین آوردن دمای بدن، سرم تراپی، تجویز داروهای ضد تشنج، اسیدی کننده های ادرار، داروهای مدر بوده است. در مجموع ۵ سگ بهبود یافته و ۴ سگ تلف شدند.

بحث و نتیجه گیری: تعداد زیاد موارد مسمومیت با متامفتامین در سگهای منطقه را می توان به علل ذیل وابسته دانست:

- ۱- شناسایی شهریار و حومه به عنوان یکی از کانون های توزیع مواد مخدر ۲۰- افزایش میزان گرایش به متامفتامین به ویژه در جوانان ۳- تعدد کمپ های ترک اعتیاد به ویژه کمپ های غیر مجاز که گاه خود کانونی برای گردهمایی معتادان می باشد (سه مورد از مسمومیت های فوق در همسایگی کمپ بود).
- ۴- جاسازی و مخفی کردن دارو در مناطقی که ممکن است سگ به راحتی آنرا پیدا کند (علت یک مورد ۵- بی اختیاری فرد پس از مصرف متامفتامین به نحوی که گاهی به طور غیر ارادی به سگ خود نیز دارو داده سبب مسمومیت سگ خود می شود) (علت یکی از موارد مسمومیت ۶- تدابیر سارقین در استفاده از این شگرد جهت از کار انداختن سگهای نگهبان، به نحوی که استفاده از متامفتامین به علت سهل الوصول بودن، قیمت ارزان، بدون بو و مزه بودن، مسمومیت سریع و مسمومیت با حجم بسیار کم دارو به عنوان جایگزین مناسبی برای سایر سموم تبدیل شده است. (علت یکی از موارد فوق مسمومیت توسط سارق بوده است)

حل معضلات اجتماعی نظیر اعتیاد و سوء مصرف مواد تنها راه کنترل میزان بروز این نوع مسمومیت هاست.

بررسی Fine needle aspiration سیتولوژی ضایعه پوستی و ارزیابی فاکتورهای هماتولوژیک در

گره مبتلا به نقص ایمنی

نیکوسف، زهرا^{۱*}؛ بهمنی کیومرث^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه رازی کرمانشاه

۲- دانشجوی سال پنجم، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه رازی کرمانشاه

nikousefastz@razi.ac.ir

واژگان کلیدی: FIV، ضایعات پوستی، سلولهای سنسیشیال، پن سیتوپنی

مقدمه: Feline immune deficiency virus از خانواده لنتی ویروسها (ویروسهای اهسته رشد) و عامل یک بیماری مهم در گربه هاست. این بیماری در سال ۱۹۸۶ میلادی شناخته شد و در تمام جهان از جمله ایران وجود دارد. این بیماری تظاهرات بالینی گسترده ای دارد، عفونت های پوستی عود کننده و مزمن به خاطر ضعف سیستم ایمنی در این بیماران بسیار شایع است و در صورت ایجاد زخم استعداد ابتلا به عفونت های ثانویه بالا است.

مواد و روش کار: یک فواده گربه خانگی دوساله با سابقه عدم واکنش آنتیبادی، به گفته صاحب حیوان پس از خروج از منزل زخمی بر روی پوزه ایجاد شده که با درمانهای موجود بهبودی حاصل نیافته و از اینرو به دانشکده دامپزشکی ارجاع گردیده بود. در معاینه بالینی یک ضایعه شبیه به ضایعات تروماتیک عفونی بر روی ناحیه پوزه مشاهده گردید. در محل ضایعه آسپیراسیون با سوزن ظریف (گیج ۲۲) انجام شد و نمونه آسپیره به روی لام منتقل و با اسپری فیکساتیو سیتولوژی تثبیت گردید و توسط روش MGG رنگ آمیزی شد. همچنین فاکتورهای هماتولوژیک بر روی نمونه خون جمع آوری شده از رگ سفالیک نیز اندازه گیری گردید. هم چنین پس از مشاهده نتایج جهت تایید تشخیص تست الیزای تشخیص FIV انجام گردید.

نتایج: در نتایج حاصله از بررسی های FNA سیتولوژی، دیسپلازی سلولهای اپیتلیال پوستی همراه با حضور سلولهای سنسیشیال و ژبانت، و انفیلتراسیون سلولهای التهابی مشاهده گردید. در یافته های هماتولوژی نیز کم خونی پان سیتوپنی بدست آمد. هم چنین نتیجه تست آلودگی به ویروس FIV، مثبت گزارش گردید.

بحث و نتیجه گیری: در بسیاری از بیماران مبتلا به عفونت های پوستی و زخم های عفونی شده که به درمان های روتین پاسخ نمی دهند باید احتمال بیماری های نقص ایمنی را در نظر گرفت حتی اگر واکنش آنتیبادی نیز انجام شده باشد زیرا گاهی اوقات واکنش ها به دلایل مختلف در تولید و نگهداری ممکن است دچار نقص شده و در نتیجه سطح ایمنی کافی را ایجاد نمی کنند شکل ضایعات پوستی FIV شباهت زیادی به ضایعات ناشی از سایر بیماری ها دارد و سیتولوژی ابزار تشخیصی مناسبی جهت تفریق آن از بدخیمی ها و بیماری های اتوایمیون است.

منابع:

1. Pedersen, N.C., Yamamoto, J.K., Ishida, T. and Hansen, H., 1989. Feline immunodeficiency virus infection. Vet. Immunol. Immunopathol., 21: 111-129
2. Chalmer S, Schick RO, Jeffers J: Demodicosis in two cats seropositive for feline immunodeficiency virus. JAm Vet Med Assoc 194:256-257, 1989
3. Hopper CD, Sparkes AH, Gruffydd-Jones TJ, et al!: Clinical and laboratory findings in cats infected with feline immunodeficiency virus. Vet Rec 125:341-346, 1989
4. Ishida T, Washizu T, Toriyabe K, et al!: Feline immunodeficiency virus infection in cats of Japan. JAm Vet Med Assoc 194:221-225, 1989

**مقایسه نتایج تیتراژ آزمایش SAT با ELISA در سگ های مبتلا به فرم حاد بروسلوز
زهرا نیکوسفات^{۱*}، موسی جاودانی^۲، میلاد اکبرزاده^۳**

* استادیار کلینیکال پاتولوژی، دانشگاه رازی، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی

^۲ استادیار بخش جراحی و رادیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد

^۳ دانشجوی دکترای حرفه‌ای، دانشگاه رازی

nikousefatz@razi.ac.ir

واژگان کلیدی: سگ، بروسلوز، آزمایش SAT، آزمایش ELISA

تشخیص سریع و دقیق بروسلوز در سگ‌سانان با روش‌های پاراکلینیکی از جمله آگلوتیناسیون لوله‌ای استاندارد (SAT)، رز بنگال (RBPT)، ۲-مرکاپتواتانول (2ME) و الیزا (ELISA) امکان‌پذیر است. طراحی یک تست مطمئن، سریع و ارزان، یکی از چالش‌های همیشگی متخصصان بیماری‌های عفونی بوده است. با توجه به گزارش مواردی از سقط در سگ‌های منطقه کرمانشاه، ارزیابی دقیق‌تر و استفاده از تست‌های تکمیلی در تفکیک فرم حاد از مزمن این بیماری ضرورت می‌یابد. نمونه‌گیری از ورید و داج/سافن/اسفالیک سگ‌های با سابقه عدم آبستنی به گفته صاحب دام و سقط‌های زودرس، انجام پذیرفت ($n=50$). با جداسازی سرم و انجام آزمایش رز بنگال و به دنبال کسب نتیجه مثبت در ۱۲ مورد، آزمون SAT، 2ME و الیزای IgM و IgG انجام شد. میانگین نتایج تیتراژ IgM و IgG به ترتیب $236/1 \pm 23 u/ml$ و $9/7 \pm 0/6$ بدست آمد. علیرغم مثبت شدن تست RBPT در دو مورد، میانگین تست SAT تیتراژ $1/40$ و 2ME منفی گردید. مثبت نشدن تست سرولوژی SAT در بیماران با علائم بالینی قویاً مشکوک به بروسلوز و تست RBPT مثبت یا مشکوک، ممکن است به علت انجام زود هنگام تست‌ها، وجود آنتی‌بادی‌های بلوک‌کننده (غیر آگلوتینه شده، ناقص) یا پدیده‌ی پروزون باشد. در کشورهای در حال توسعه تیتراژ SAT بیشتر از $1/160$ در بیماران با علائم بالینی مشخص از مهمترین روش‌های تشخیص بروسلوز است، در حالی که با توجه به مشکلات بوجود آمده و آنتی‌سرم‌های تجاری موجود بر علیه آنتی-ژن بروسلا کانیس، بهتر است سرم‌هایی با تیتراژ $1/40$ نیز مشکوک محسوب شوند. به دلیل اینکه ELISA آنتی‌بادی‌های مختلف را به تفکیک از هم شناسایی و اندازه‌گیری می‌کند، قادر به مشخص نمودن مرحله‌ی بیماری و تفسیر بهتر شرایط بالینی و رفع موارد مثبت و منفی کاذب آزمون SAT می‌باشد. با این حال هنوز در مورد نقطه بحرانی ELISA در تشخیص بروسلوز حاد و همخوانی با نتایج تیتراژ SAT اتفاق نظر وجود ندارد. بنابراین نیاز به ارزیابی و استاندارد کردن این تست بر اساس مناطق مختلف جغرافیایی و جمعیتی احساس می‌شود.

1. Moreno E. Retrospective and prospective perspectives on zoonotic brucellosis. *Front Microbiol.* 2014; 5: 213.
2. Zolzaya B, Selenge T, Narangarav T, Gantsetseg D, Erdenechimeg D, Zinsstag J, Schelling E. Representative Seroprevalences of Human and Livestock Brucellosis in Two Mongolian Provinces. *Ecohealth.* 2014; 11(3): 356–371.
3. Flores-Castro R, Suarez F, Ramirez-Pfeiffer C, Carmichael LE. Canine brucellosis: bacteriological and serological investigation of naturally infected dogs in Mexico City. *J Clin Microbiol.* 1977; 6(6): 591–597.
4. Godfroid J, Nielsen K, Saegerman C. Diagnosis of Brucellosis in Livestock and Wildlife. *Croat Med J.* 2010; 51(4): 296–305.
5. Brennan SJ, Ngeleka M, Philibert HM, Forbes LB, Allen AL. Canine brucellosis in a Saskatchewan kennel. *Can Vet J.* 2008; 49(7): 703–708.

تثبیت و بهبود بالینی شکستگی سالتر هریس تیپ ۱ در رادیوس و اولنا با روش پین های متقاطع در یک قلابه سگ نژاد اسپیتز

نرگس کاووسی^۱، علی بنی آدم^۲، احمد خواجه^۱

^۱ رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

^۲ دانشیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

n_kavosi64@yahoo.com

واژگان کلیدی: سگ، پین های متقاطع، رادیوس، اولنا، بهبود بالینی

مقدمه: شکستگی ساده انتهای رادیوس و اولنا در سگ های نژاد کوچک و عروسی متعاقب پریدن و افتادن از ارتفاع معمول است. شکستگی های سالتر هریس تیپ I در انتهای دیستال رادیوس و اولنا به خوبی با پین های متقاطع تثبیت شده و در صورت تثبیت مناسب التیام سریعی بدنبال خواهد داشت.

مواد و روش کار: یک قلابه سگ ماده نژاد اسپیتز با سن کمتر از یک سال با تاریخچه تصادف با اتومبیل به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شد. در معاینات حیوان قادر به وزن گیری بر روی اندام قدامی سمت راست خود نبوده و قسمت انتهای ساعد طی مشاهده و ملامسه تورم و قرمزی و درد را نشان می داد. جهت ارزیابی آسیب وارد شده به ناحیه مذکور، در دو نمای جانبی و جلویی- عقبی رادیوگراف تهیه شد. با بررسی رادیوگراف ها شکستگی کامل و جابجایی دیستال رادیوس و اولنا تشخیص داده شد. جهت تثبیت داخلی رادیوس و اولنا، تصمیم به جراحی گرفته شد. بعد از ایجاد آرام بخشی، بیهوشی با ترکیب کتامین-دیازپام (10 mg/kg و 0.5 mg/kg) القا شد. حیوان در موقعیت شکمی خوابانده شد و از رهیافت قدامی دو استخوان رادیوس و اولنا در معرض قرار گرفتند. هر دو استخوان شکسته، جا اندازی شده و با دو پین بصورت متقاطع در محل تثبیت شدند. ابتدا یک پین از زائده استایلوئید رادیوس وارد شده و بعد از عبور از خط شکستگی به کورتکس جانبی رادیوس تثبیت گردید. پین دوم از زائده استایلوئید اولنا وارد شده و با عبور از خط شکستگی، در محل کورتکس میانی رادیوس تثبیت شد. بعد از عمل جهت تسکین درد داروی ترامادول با دوز 3 mg/kg تجویز گردید و ناحیه به مدت یک هفته بانداژ شد.

نتایج: دو هفته بعد از جراحی یکی از پین ها بعلت تحریک ناحیه خارج شد درحالیکه تصاویر رادیوگرافی، حضور کالوس در ناحیه را نشان می داد. دو هفته بعد نیز پین دوم خارج گردید. در معاینات حیوان قادر به وزن گیری مناسب بر روی اندام قدامی سمت راست بود.

بحث و نتیجه گیری: التیام شکستگی در ناحیه دیستال رادیوس و اولنا در سگ های در حال رشد، سریع اتفاق می افتد و ایمپلنت باید طی ۴ تا ۶ هفته پس از جراحی از محل خارج شود. در حیوانات نابالغ، باید به صاحب دام این هشدار داده شود که احتمال زود بسته شدن صفحه رشد و متعاقب آن کوتاه شدن رادیوس و مشکلات زاویه ای وجود دارد که به نوبه خود جراحی های اصلاحی را می طلبد.

منابع:

1. Piermattei L., Flo L. and Decamp E., Handbook of small animal orthopedics and fracture. Fourth Edition, 2006; 13:359-381.
2. Fox D. B., Radius and Ulna, in: Tobias K. M. and Johnston S.A., Veterinary surgery small animal, 2012; 55: 760-784.

گزارش لیپوسارکوم پلئومورفیک در زیر جلد ناحیه سینه‌ای یک قلابه سگ

نورانی حسین*^۱، نادر عقیف مصطفی^۲، علوی محسن^۳

۱- گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دستیار تخصصی پاتولوژی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳- دامپزشک بخش خصوصی

nourani@um.ac.ir

کلمات کلیدی: لیپوسارکوم، هیستوپاتولوژی، زیر جلد ناحیه سینه‌ای، سگ

لیپوسارکوم تومور بدخیم و نادر سلول‌های چربی در حیوانات اهلی می باشد. در سگ لیپوسارکوم بیشتر نواحی زیر پوستی دست و پا و تنه حیوان را درگیر می نماید، اگرچه ممکن است سایر نواحی آناتومیکی شامل طحال، استخوان، مهره ها، قلب و مغزاستخوان را نیز درگیر نماید. این تومور معمولاً " بصورت موضعی مهاجم بوده و میزان متاستاز پائینی دارد و ریه، کبد، طحال و عقده‌های لنفاوی معمول‌ترین محل برای متاستاز این تومور می باشند.

یک قلابه سگ نژاد شیتزو ۱/۵ ساله و با وزن ۵ کیلوگرم با علائم بی اشتها، بی حالی، لاغری، تب و تهوع متناوب و عطش زیاد به دلیل حضور توده ای کروی شکل در زیر پوست ناحیه سینه‌ای با قطر ۵ سانتیمتر و با حاشیه نامشخص، به یکی از کلینیک های دامپزشکی خصوصی مشهد ارجاع داده شد. بعد از انجام عمل جراحی، توده مذکور دارای رنگ زرد و قوام نرم بود و جهت مطالعه هیستوپاتولوژی، به بخش آسیب شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ارسال گردید. پس از پایدار شدن نمونه در فرمالین بافر ۱۰٪، آماده‌سازی بافت و تهیه قالب‌های پarafینی، برش هایی به ضخامت ۵ میکرومتر گرفته شد و به روش متداول هماتوکسیلین - ائوزین رنگ آمیزی شد.

در مطالعه میکروسکوپی، برخی سلول‌های توموری به سلول‌های چربی که در بین آنها، میزان زیادی سلول‌های توموری پلئومورف وجود داشت، تمایز یافته بودند. سلول‌های توموری پلئومورف هسته‌هایی به اشکال و اندازه‌های مختلف و با درجه رنگ پذیری متفاوت کروماتین و هستک‌های مشخص و سیتوپلاسم واکوئله داشتند. در بین این سلول‌ها، سلول های غول پیکر توموری با چندین هسته هیپرکروم و سلول های توموری در حال تقسیم میتوز مشاهده شد.

با توجه به مشخصات ماکروسکوپی و نتایج میکروسکوپی، توده مذکور، لیپوسارکوم پلئومورفیک تشخیص داده شد که بر اساس دانش نویسندگان این مقاله، گزارشی در مورد وقوع این شکل هیستوپاتولوژیک این تومور در ایران وجود ندارد.

منابع :

۱- معاذی، نادى، اشرفى، هلان جواد، مسعودى فرد، مجید، ملامسى، عبدالعلى، انصارى، دامون، (۱۳۸۶) گزارش درمانگاهی و آسیب شناسی یک مورد لیپوسارکوم میکسوئید محوطه بطنی در یک قلابه سگ (اولین گزارش از ایران)، پنجمین گردهمایی دامپزشکان علوم بالینی، ۲۵-۲۳ بهمن، اهواز، ۲۴۷

2- Baez, J. L., Hendrick, M. J., Shofer, F. S., Goldkamp, C., Sorenmo, K. U. (2004). Liposarcomas in Dogs: 56 Cases (1989-2000), Journal of the American Veterinary Medical Association, Vol: 224,(6): 887-891

3- Piseddu, E., De Lorenzi, D., Freeman, K., Masserdotti, C. (2011). Cytologic, Histologic, and Immunohistochemical Features of Lingual Liposarcoma in a Dog. Veterinary Clinical Pathology, Vol: 40,(3): 393-397.

استفاده از تکنیک پردازش تصاویر در تشخیص تخم انگل ها ، اووسیست ایمریا و برخی از تک یاخته ها
مانند پلاسمودیوم ، تیلریا ، بازیا و مایکوپلاسماهای گوشتخواران

دکتر رضا حسینی^{۱*} ، آرش سلطانی بزچلوئی^۲

^۱استاد دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

^۲دانشجوی علوم آزمایشگاه دامپزشکی ، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

a_veterinary@yahoo.com

واژگان کلیدی: پردازش تصاویر ، آلودگی انگلی ، تک یاخته ها ، MATLAB

این مقاله در مورد استفاده از تکنیک پردازش تصاویر است که به کمک آن می توان نوع گونه های انگلی اعم از کرم ها و تک یاخته ها را شناسایی کرد . برای مثال از کرم هایی که تا به امروز توسط این روش شناسایی شده اند می توان به آسکاریس لیمبرکویس و تریشوریس تریشورا اشاره کرد و در تک یاخته ها به پلاسمودیوم . برای این روش می توان از نرم افزار MATLAB یا از روش MCSVM و یا F-SDTS استفاده کرد . مراحل پردازش تصویر شامل :

۱- پیدا کردن عکس ۲- پردازش ۳- طبقه بندی ۴- امتحان کردن آن می باشد . شناسایی انگل بر پایه شکل تخم است که گرد یا صاف است صورت می گیرد .

از این روش می توان برای شناسایی دقیق نوع آلودگی انگلی زئونوز استفاده کرد .

1-Suradka, P.T. , (2013),Detection of Malarial Parasite in Blood Using Image Processing, International Journal of Engineering and Innovative Technology (IJEIT) Volume 2, Issue 10, P : 124- 126

2-. Ghazali, K.H.,Hadi, R.S., Mohamed, Z. , (2013) , Automated System for Diagnosis Intestinal Parasites by Computerized Image Analysis, Modern Applied Science; Vol. 7, No. 5; P: 98-114

3- Jobi, N. , Augustin, S., (2014) , Automatic Segmentation and Classification of Human Intestinal Parasites using Image Processing, International Journal of Engineering Research & Technology (IJERT) , Vol. 3 Issue 7, P: 210- 214

گزارش اولین مورد سیستمیت قارچی در اثرکاندیدا آلبیکنس در گربه پرشین

ماهان بیترف^۱، سیدجاوید آل داود^{۲*}، محمدرضا فردوس^۱، وحید فتحی پور^۲، وریا توحیدی^۴، سیما نیکخواه^۱

۱- بیمارستان دامپزشکی پایتخت

۲- گروه بیماری های داخلی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳- گروه کلینیکال پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۴- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

Mahan.bitaraf@gmail.com

واژگان کلیدی: سیستمیت، کاندیدا آلبیکنس، گربه پرشین

یک قلاده گربه پرشین نر ۳ ساله با سابقه FIC مزمن و مقاوم به درمان آنتی بیوتیکی به بیمارستان دامپزشکی پایتخت ارجاع داده شد. علائم بالینی شامل سختی در ادرار و احتباس مثانه بود. یافته های رادیولوژی و سونوگرافی نشان دهنده افزایش ضخامت دیواره مثانه همراه با ناصافی آن بود که حیوان مشکوک به سیستمیت تشخیص داده شد. آزمایش خون و نمونه ادرار با سیستمسنتز تهیه گردید و به منظور بررسی مستقیم و کشت و آنتی بیوگرام به آزمایشگاه ارسال گردید. در بررسی مستقیم توسط میکروسکوپ هایف های کاذب و سلول های مخمری جوانه دار به وفور در میان تجمع سلول های پوششی مشاهده گردید. نمونه به منظور تعیین شدت آلودگی و تعیین جنس و گونه قارچ کشت داده شد. پس از ۲۴ ساعت رشد شدید خالص در محیط کشت دارای سیکلوهاگزامین و کلرآمفنیکل مشاهده گردید که با ویژگی های ماکروسکوپی محیط کاندیدا مشابهت داشت. هایف های رشد کرده در محیط کشت پس از رنگ آمیزی در زیر میکروسکوپ بررسی گردید و کاندیدا آلبیکنس به صورت هایف های کاذب و مخمرهای جوانه زده مشاهده گردید.

این اولین مورد سیستمیت قارچی در اثر کاندیدا آلبیکنس در گربه پرشین می باشد که احتمالاً در اثر تضعیف سیستم ایمنی بیمار ایجاد شده است.

۱- خسروی، علیرضا (۱۳۸۴) قارچ شناسی دامپزشکی، انتشارات جهاد دانشگاهی، چاپ اول، صفحات ۱۴۶-۱۴۷

2- Stephen J, Ettinger(2005), Text Book of Veterinary Internal Medicine, Sixth edition, Vol:1
1715-1879

بهبود کلینیکی تثبیت دررفتگی مفصل لگنی-رانی با روش تاگل پین در دو قلابه سگ نژاد ژرمن شفرد

نرگس کاووسی^۱، هادی نداف^۲، امیررضا ایمانی^۱، احمد خواجه^۱، سروش سابیژا^۱

^۱ رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

^۲ دانشیار جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

n_kavosi64@yahoo.com

واژگان کلیدی: سگ، مفصل لگنی-رانی، تاگل پین، تثبیت داخلی، ژرمن شفرد

مقدمه: دررفتگی های مفصل لگنی-رانی عمدتاً بوسیله ترومای خارجی ایجاد می شود و به میزان ۵۹ و ۸۳ درصد به ترتیب در سگ و گربه، طی برخورد با وسایل نقلیه بروز می کنند. عمدتاً یک طرفه هستند و دررفتگی جلویی-پشتی معمولترین نوع دررفتگی مفصل لگنی-رانی را به میزان ۷۸ و ۷۳ درصد به ترتیب در سگ و گربه به خود اختصاص می دهند. مواردی که دررفتگی مزمن دارند و مواردی که آسیب های چندگانه را به همراه دارند به صورت باز جاناندازی می شوند. چند روش جهت جا اندازی مفصل لگنی-رانی وجود دارد که این گزارش در رفتگی مزمن مفصل لگنی-رانی در ۲ قلابه سگ نژاد ژرمن شفرد که به صورت باز جا اندازی و با روش تاگل پین تثبیت شده است را تشریح می کند.

مواد و روش کار: دو قلابه سگ بالغ نژاد ژرمن شفرد با سابقه ترومای بیش از یک هفته با وسایل نقلیه و همراه با لنگش به بیمارستان دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز مراجعه داشتند. در هر دو حیوان اندام خلفی سمت چپ، تورم را در محل مفصل لگنی-رانی نشان می داد. یکی از سگ ها اندام درگیر را بالا نگه می داشت و دیگری بعد از چند گام راه رفتن اندام درگیر را بالا می برد. طی معاینه فیزیکی فقط کریپیتوس و تورم قابل لمس بود و تورم مزمن ناحیه اجازه ارزیابی دقیق و لوکالیزه کردن آسیب را نمی داد. ارزیابی رادیوگرافی دو نمای جانبی و شکمی-پشتی نشان از دررفتگی پشتی-جانبی مفصل لگنی-رانی داشت. تورم ناحیه و حجم عضلات اجازه جا اندازی بسته را نمی داد و تصمیم بر جا اندازی باز و تثبیت با روش تاگل پین گرفته شد.

نتایج: ابتدا حیوان با داروی اسپرومازین (0.05 mg/kg) آرام بخشی داده شد و بعد از آماده سازی آسپتیک ناحیه جراحی، با داروی کتامین-دیازپام (۱۰ mg/kg و 0.5 mg/kg) القا شد و ادامه بیهوشی با داروی کتامین بود. با رهیافت پشتی و استئوتومی برجستگی بزرگتر استخوان ران، مفصل لگنی-رانی در معرض قرار گرفت و سر استخوان ران با تاگل پین تعبیه شده در سطح میانی استابولوم در محل جاناندازی و تثبیت شد. کپسول پاره شده بخیه و برجستگی استئوتومی شده استخوان در محل خود با وایر تثبیت شد و نهایتاً عضلات و پوست ناحیه به روش معمول بسته شدند. به مدت دو هفته بعد از جراحی، اندام درگیر با آتل اهرم حمایت شد و حدود ۴۵-۳۵ روز بعد از عمل حیوان می توانست فعالیت قبلی خود را داشته باشد.

بحث و نتیجه گیری: دو نکته مهم در تکنیک های جراحی برای ترمیم دررفتگی مفصل لگنی-رانی اول حفظ جا اندازی و دومی بازیابی حرکت معمول مفصل در طولانی مدت است. تاگل پین نوعی رباط گرد سنتزی است که در موارد دررفتگی های مزمن (بیش از ۶-۵ روز)، آسیب های چندگانه، دیسپلازی ملایم مفصل لگنی-رانی و مواردی که استفاده زود هنگام از عضو در رفته مدنظر است، از این روش استفاده می شود. روش تاگل پین یک روش عملی با تجهیزات ساده جهت تثبیت دررفتگی مفصل لگنی-رانی است که بخوبی دو هدف مذکور در ترمیم دررفتگی این مفصل را تامین می کند.

منابع:

1. L. Piermattei, L. Flo and E. Decamp. Handbook of small animal orthopedics and fracture. Fourth Edition, 2006; ۱۴:4۶۰-۵۱۰.
2. Hõim R, Andrianov V, Lenzner A. Use of the modified toggle pin technique for management of coxofemoral luxation in dogs: a review of literature and a report of two cases. Agraarteadus: journal of agricultural science: Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi väljaanne 2003; 4: 203-208.

بررسی میزان وقوع بیماری کلیه ی پلی سیستیک با اولتراسونوگرافی در گربه های نژاد پرشین و دیگر نژادهای موبلند ارجاعی به بیمارستان دانشکده ی دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

پری ناز توسلیان^۱، مسعود رجیبیون*^۲، حمیده سالاری صدیق^۲، محمد عزیززاده^۲

۱- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

rajabioun@um.ac.ir

واژگان کلیدی: گربه پرشین، کلیه پلی سیستیک، اولتراسونوگرافی

بیماری کلیه ی پلی سیستیک یک بیماری اتوزومال غالب توارثی بوده که در گربه های پرشین و وابسته به پرشین شناسایی شده است. در این مطالعه، شیوع PKD توسط اولتراسونوگرافی تخمین زده شده است. از مجموع ۸۳ قلاده گربه ی مورد مطالعه، ۶۸ قلاده گربه ی پرشین و ۱۵ قلاده سایر گربه های موبلند (وابسته به پرشین) بود. سن گربه ها در محدوده ای بین ۳ تا ۷۲ ماه بود (که در سه گروه کمتر از ۱ سال، ۱-۲ سال و بیش تر از ۲ سال تقسیم شد). اولتراسونوگرافی با استفاده از دستگاه اولتراسونوگرافی Mindray DP 6600 vet با ترنس دیوسر خطی ۷/۵ و ۱۰ مگاهرتز انجام شد. گربه هایی که حداقل یک کیست در کلیه ی آن ها شناسایی شد به عنوان PKD مثبت در نظر گرفته شدند.

شیوع PKD در گربه های پرشین ۳۳/۸٪ و در کل جمعیت ۳۱/۳٪ بود. PKD در تمامی موارد دوطرفه گزارش شد. به طور قابل توجهی گربه های نر بیش تر از گربه های ماده درگیر بودند (P=0.045, OR=2.68). رخداد PKD در گربه هایی با رژیم غذایی تجاری به طور قابل توجهی بیش تر از گربه هایی بود که از غذای خانگی استفاده می کردند (P=0.036, OR=14.05). بین وقوع PKD و سن، رنگ مو، رنگ چشم، علائم بالینی مرتبط و سایر یافته های اولتراسونوگرافی (medullary rim sign، سنگ سنگ، سنگ متانه و سدیمان ادرار) ارتباط معنی داری یافت نشد.

شیوع PKD در این مطالعه نسبتا بالا بوده اما نسبت به مطالعات مشابه انجام گرفته در سایر کشورها پایین تر بود. تشخیص به موقع بیماری توسط اولتراسونوگرافی به عنوان یک روش دقیق و قابل دسترس جهت برنامه های غربالگری به منظور حذف بیماری یا اعمال برنامه های مدیریتی درمانی ضروری می باشد.

1. Nyland, T.G. and Mattoon J.S., (2002) Small Animal Diagnostic Ultrasound. 2nd ed. Philadelphia ; London: W.B. Saunders
2. Ravine, D., Sheffield, L.J., Danks, D.M., Gibson, R.N., Walker, R.J., Kincaid-Smith, P. (1994) Evaluation of ultrasonographic diagnostic criteria for autosomal dominant polycystic kidney diseases. The Lancet, Vol:343(8901):824-827.
3. Feldhahn, J. (1995) Polycystic kidney disease in a Persian cat. Australian Veterinary Practitioner, Vol:25(4): 176-178.

نگرش کنونی و کنکاش پیرامون تشخیص و درمان سندرم Wobbler

غریبی، افسانه^۱؛ غزاله، نوشین^{۲*}؛ ملازم، محمد^۳

۱. دانشجوی سال ششم، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

۲ و ۳ گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

nooshinghazaleh@gmail.com

واژگان کلیدی: *wobbler syndrome, spinal cord, CSM, Assis, ventral slot*

مقدمه: سرویکال اسپاندیلومیلوپاتی یا سندرم وابلر یک نوع بیماری در ستون فقرات ناحیه گردنی یا اسپاینال کورد، به خصوص در سگ های نژاد بزرگ مانند دوبرمن و گریت دن و مستیفز است. این بیماری هم چنین با نام های مختلفی مانند اسپاندیلومیلوپاتی بخش تحتانی، در رفتگی مهره های گردنی یا ناپایداری مهره های ستون فقرات و سندرم وابلر شناخته می شود.

مواد و روش کار: مایلوگرافی، یک روش خوب برای تشخیص است. هر چند، تصویر برداری تشدید شده با کمک مغناطیس و آهن ربا، جزئیاتی را درباره تراکم و به هم فشردگی ستون فقرات و نوع آن که ضایعات حرکتی یا ایستا است، را مشخص می کند و هم چنین به توسعه روش ها و تکنیک های جراحی جدید کمک می کند. ایجاد برش و شکاف برای کاهش فشار در ناحیه شکمی یا (تکنیک Ventral slot decompression) برای ضایعات تحت فشار یا کشش که به درمان پاسخ نمیدهند، مناسب است ولی هم چنان میزان موفقیت آن مورد بحث است. Facetectomy روش های درمانی انتخاب شده ای هستند؛ اما گزارش هایی درباره راه های جدیدی برای کاهش فشار وجود دارد مانند: ASSIS، درمان های نگهدارنده و حتی مصنوعی.

نتایج: روند آسیب شناسی CSM، کاملاً شناخته شده نیست و انتخاب بهترین راه درمان، سخت است و دلیل اصلی نگارش این مقاله هم همین موضوع است. در این مقاله، ما، سه نمونه که در آنها سندرم وابلر را که به وسیله روش MRI در ایران تشخیص داده شده است معرفی می کنیم و سپس یکی از آنها درمان جراحی جدید انجام میگیرد و با درمان غیر جراحی مقایسه و به دنیا عرضه میگردد.

سندرم وابلر در سه قلابه سگ با نژاد بزرگ و نر، تشخیص داده شد. دو قلابه از سگ ها به علت به هم فشردگی و فشار ناشی از مهره های ستون فقرات خود، درد در ناحیه گردنی داشتند. سگ ها علائم متفاوتی از یک ناهماهنگی ملایم در ناحیه لگنی و اندام حرکتی تحتانی تا تتراپلگیا و قدم های شناور با درگیری اندام حرکتی قدامی و لنگش و لرزیدن اندام حرکتی خلفی از خود نشان میدادند.

Ventral slot decompression یا ایجاد شکاف در ناحیه شکمی به منظور کاهش فشار در یک قلابه سگ انجام شد و سایر سگ ها، درمان نگهدارنده دریافت کردند؛ یک سگ، ملوکسیکام و سگ دیگر قرص های پردنیزولون دریافت کرد.

References:

1. Ronaldo C. da Costa, Joane M. Parent, et al. (2008) Outcome of medical and surgical treatment in dogs with cervical spondylomyelopathy. AVMA. Vol. 233, (8), 1284-1290
2. da Costa RC. (2010). Cervical spondylomyelopathy (wobbler syndrome) in dogs. 40(5):881-913
3. Assis Animal Health web site. Pulsed Electromagnetic Field therapy treats Wobblers syndrome available at: <http://www.assisianimalhealth.com/news/2012/07/19/wobblers>.

گزارش بالینی وقوع مادرزادی همزمان یک مورد همی ملیا انتهایی در استخوان درشت نی و آژنزیس دوطرفه انگشتان در یک قلابه بچه گربه

حمید محی الدین^۱

گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد گرمسار، ایران

واژگان کلیدی: همی ملیا انتهایی درشت نی، آژنزیس انگشتان، رادیوگرافی، گربه

مواد و روش کار: یک قلابه گربه چهارماهه، نژاد مو کوتاه اهلی با علائم بدشکلی اندام خلفی چپ، عدم وزن گیری و درد در انتهای اندام بدون سابقه تصادف

نتایج: نشانه های رادیوگرافیک شامل، نقص در تشکیل استخوان درشت نی واجد اپی فیز بالای (درشت نی هیپوپلاستیک)، ضخیم شدن استخوان نازک نی و انحراف به داخل، بلند تر بودن استخوان پاشنه، غیر طبیعی بودن مفاصل، بین مچی و مچ پای - قلم پای، عدم تشکیل قلم و بند اول و دوم انگشت چهارم، بد شکل شدن مفصل زانو و در حالت گماری جانبی علاوه بر نشانه های مذکور تنها باقی ماندن اپی فیز بالای درشت نی مشاهده می شود.

بحث و نتیجه گیری: عدم تشکیل کامل یا ناقص استخوان های بلند (همی ملیا) و یا هیپوپلازی آنها، عارضه ای مادرزادی است و استخوان های زند زبرین، درشت نی و زند زیرین بیشترین میزان رخداد این عارضه را دارا می باشند. در بیمار حاضر شکل همی ملیا از نوع ترمینال می باشد و عدم تشکیل کامل استخوان درشت نی به همراه قلم ها و بند های انگشتان و در اندام خلفی مقابل هم تنها در ناحیه قلم و بندهای انگشت مشاهده می شود. در درمان همی ملیا استخوان زند بالای، چون امکان تشخیص زود هنگام وجود دارد، ممکن است بتوان از انقباض دائمی عضلات، بدشکلی های استخوان و انحراف به داخل اندام جلوگیری کرد اما در مورد بیمار ذکر شده به دلیل بد شکلی استخوان، چرخش اندام و عدم امکان تثبیت مفصل عمل قطع عضو انتخاب گردید. برای این حیوانات جراحی های عقیم سازی برای جلوگیری از انتقال به نسل بعدی همچنین، رادیوگرافی از نواحی دیگر بدن هم به دلیل امکان همزمانی وقوع عوارض مادرزادی توصیه می شود.

گزارش یک مورد دیسپلازی باکسیپیتال در یک قلاده سگ شیتزو

دکتر پریسا کیانی امین*^۱، دکتر محمد ملازم^۲

۱. کلینیک دامپزشکی پروشات، تهران

۲. استاد یار گروه رادیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

proshat.pet.clinic@gmail.com

واژگان کلیدی: دیسپلازی باکسیپیتال، شیتزو، سوراخ مگنوم، سگ

مقدمه: دیسپلازی استخوان اکسیپیتال از آنومالی هایی است که به دلیل نقص در استخوان سازی در قسمت و نترومدیال استخوان پس سری و در نتیجه توسعه یافتن سوراخ مگنوم ایجاد می گردد. این بیماری عارضه ای نادر در میان سگها می باشد و غالباً در سگهای نژاد کوچک یا متوسط و نژادهای عروسکی که غالباً براکیسفال هستند (مانند یورکشایر تریر، پامرانین، مالتیز تریر، شیتزو و...) شایعتر است و می تواند در هنگام تولد و یا در خلال ۴ سال ابتدای تولد رخ دهد. سگهای مبتلاممکن است فاقد هرگونه علائم بالینی باشند اما در برخی از مبتلایان علائمی مانند عدم تعادل، درد در نواحی استخوان پس سری و گردن، بروز تغییرات در خلق و خوی حیوان و تشنج مشاهده می گردد.

مواد و روش کار: یک قلاده سگ شیتزو ۶ ماهه با علائم بالینی چرخش به دور خود همراه با جیغ زدن، درد در ناحیه گردن در هنگام ملامسه، فشار دادن سر به زمین، تغییرات رفتاری قابل ملاحظه، خاراندن گوش و هیجان شدید به کلینیک مراجعه کرد و پس از انجام معاینات بالینی، تحت مطالعه ی رادیوگرافی باحالت گماری جانبی مورب مایل و جلویی خلفی از ناحیه ی جمجمه و گردن قرار گرفت. در رادیوگراف تهیه شده، هیچ گونه یافته غیرعادی مشاهده نشد. با توجه به تداوم علائم بالینی برای بررسی بیشتر تحت CT_Scan انجام گرفت و وسعت یافتن غیرعادی سوراخ مگنوم و انبوه شدگی فضای پشتی مشاهده و دیسپلازی اکسیپیتال تایید شد.

نتایج: دیسپلازی اکسیپیتال در این سگ با انجام CT_Scan تشخیص داده شد و سگ مذکور به مدت ۲۱ روز با پردنیزولون ۵ میلی گرم، ویتامین ب ۱ و آمپول نوروبیون تحت درمان قرار گرفت و بهبودی حاصل شد.

بحث و نتیجه گیری: در گزارشات دیگر، علائم بالینی تقریباً مشابه بوده و معمولاً همراه با هیدروسفالی و سیرینگومیلیا بوده است. علائم مربوط به این عارضه به علت کشیده شدن قسمت خلفی-شکمی مخچه به داخل سوراخ مگنوم و قطع ارتباط مایع مغزی نخاعی با فضای ساب آراکنوئید و عوارض ایجاد شده متعاقب آن میباشد. در صورت عود مجدد عارضه، MRI و جراحی پیشنهاد می شود.

منابع:

1. Molazem M. & et al. (2014) Occipital Dysplasia in a Pomeranian dog ,J. of Veterinary Sugery ;(9)1 ; No.:20: 2. Vite Ch. ,(2004) Developmental disorders. In :Braund's Clinical Neurology in Small Animals: Localizatin, Diagnosis and Treatments. IVIS, Ithaca, New York, USA
3. Watson A.G., De Lahunta A. , Evanus H.E. (1989) Dorsal notch of foramen magnum due to incomplete ossification of supraoccipital bone in dogs. J Smakk Anim Prac 30:666-673
4. Janeczek M., Chroszcz A., Pospieszny N. (2010) The OCCYPITAL DYSPLASIA IN THE PAPPILLON DOG, EJPAU 13(1), 06

بررسی اپیدمیولوژی و روش های تشخیص توکسوپلاسموزیس در گربه های مناطق مختلف ایران

سید رضا حسینی^{۱*}، حمید حسینی^۲، صمد تبریز^۲، آرش سلطانی برچلویی^۲

۱ هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۲ دانشجوی علوم آزمایشگاه دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

Dphamid5@gmail.com

واژگان کلیدی: توکسوپلاسم، زئونوز، اپیدمیولوژی

توکسوپلاسموز یک بیماری زئونوز می باشد که عامل این بیماری، تک یاخته ای بنام توکسوپلاسمای گوندی می باشد. این تک یاخته، کوکسیدیای اجباری درون سلولی می باشد که یکی از شایع ترین علل عفونت های پنهان انسان در سراسر جهان محسوب می شود. گربه ها به عنوان میزبان قطعی بشمار می روند. در حالیکه میزبان واسط این انگل طیف وسیعی از جانوران از جمله انسان، پرندگان، جوندگان و بندپایان را شامل می شود. انتقال به میزبان واسط از راه های گوناگونی صورت می گیرد، از جمله این روش ها، خوردن گوشت خام، خوردن اووسیست گربه و انتقال از طریق جفت است. در ایران آلودگی در شمال کشور به علت هوای معتدل و مرطوب، تماس نزدیک کودکان با خاک آلوده به مدفوع گربه، مصرف سبزیجات، گوشت و آب آلوده، نسبت به نواحی دیگر بیشتر است. میزان آلودگی به توکسوپلاسم در ساکنان استان های ایران در چندین پژوهش، متفاوت به این صورت که در خوزستان ۵۰٪، بوشهر ۴۵٪، هرمزگان ۴۳٪، کازرون ۴۰٪، شهر ری ۶۸٪، تهران ۲۹٪ و لرستان ۵۱٪ گزارش شده است.

در پژوهش های انجام شده بر روی گربه نتایج به دست آمده به این شرح است؛ در استان تهران میزان آلودگی در ۱۰۰ گربه به ترتیب ۹۰٪ (خیابانی) و ۳۶٪ (خانگی) بوده، در گربه های خیابانی استان کرمان ۱۶٪، در کاشان میزان آلودگی در ۵۰ گربه خیابانی ۸۶٪ و در ۱۰۰ گربه خیابانی شهر اهواز ۵۴٪ به این انگل آلوده بودند.

باتوجه به شیوع قابل ملاحظه و بروز این بیماری و عوامل خطر مرتبط به آن در مناطق مختلف جهان، بررسی اپیدمیولوژی و روش های تشخیص آن می تواند مهم باشد. از این رو لازم است اطلاعات جامعی از وضعیت ابتلای گروه های مختلف جمعیتی در نقاط مختلف کشور و میزان آلودگی میزبانان اصلی و واسط این انگل در ایران جهت تشخیص و کنترل بیماری داشته باشیم.

همچنین در این مقاله به روش های تشخیصی ELISA، MAT، PCR، ایمونوفلوروسنت و آزمایش مدفوع در این بیماری پرداخته شده است

۱- صائبی، اسماعیل، (۱۳۸۹)، بیماری های انگلی در ایران تک یاختگان، انتشارات آبیژ، صفحات ۳۵۴-۳۰۱

۲- غروی، محمد جواد، (۱۳۹۰)، کتاب جامع تک یاخته شناسی پزشکی اقتباس از مرجع Beaver، انتشارات میرماه، صفحات ۱۳۰-۱۱۳

۳- مصلحی نژاد، ب.، ملماسی، ع.، محبعلی، م.، حسنی طباطبایی، ع.، (۱۳۸۶)، بررسی تاثیر مهارت مصرف مقادیر پیشگیرانه مونزین بر دفع اووسیست توکسوپلاسمای گوندی (سویه تهران)، مجله دامپزشکی ایران، دوره سوم، شماره ۱، صفحات ۸۸-

بررسی جایگاه مهارت های شخصیتی و ارتباط آن در انتخاب خلاق دستیاران جراح دامپزشک در ایران

مهدي مرجاني*

گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

mzmarjani@gmail.com

واژگان کلیدی: مهارت های شخصیتی، انتخاب خلاق، دستیار جراح دامپزشک، ایران

مقدمه: در حال حاضر در ایران ملاک و معیار انتخاب دستیاران جراحی در رشته دامپزشکی بر مبنای کسب رتبه در آزمون های کتبی و مصاحبه شفاهی علمی می باشد. در حالی که در دنیای امروز فقط بر علم یک جراح نمی توان تکیه نمود، ارزیابی جراح بر اساس مهارت های شناختی، ویژگی های رفتاری و شخصیتی و مهارت های تکنیکی انجام می شود آنچه که در کشور ما مغفول مانده و مورد توجه قرار نگرفته است و لازم است در مورد آن تجدید نظر به عمل آید. در این بررسی نقش و جایگاه مهارت های شخصیتی در انتخاب دستیاران جراح دامپزشک در ایران مورد ارزیابی قرار می گیرد.

روش کار: روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی می باشد. گروه نمونه شامل ۱۵۰ نفر از اساتید، دانشجویان، تکنسین ها و جراحان دامپزشکی در بیمارستان ها و دانشگاه های دامپزشکی، مطب ها و کلینیک های تخصصی در استان تهران می باشند که از طریق نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار اصلی پژوهش پرسشنامه هایی محقق ساخت بودند که روایی آن ها توسط متخصصین جراح و پایایی آن ها با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ (۰/۸) تأیید شدند. تحلیل داده ها با آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، آزمون نسبت و آزمون فریدمن انجام شد.

نتایج: یافته های پژوهش نشان داد که از میان ۱۸ شاخص مهارت های شخصیتی، شاخص "صبر و حوصله" و "دقت عمل و جزء نگری" مهم ترین شاخص های اثر گذار در انتخاب رزیدنت جراح دامپزشک و "پیروی جراح از الگوهای سنتی و مدرن" کمترین تأثیر را داشته است.

نتیجه گیری: پیشنهاد می شود با بهره گیری از این پژوهش، در ارزیابی رزیدنت های جراحی علاوه بر قابلیت های علمی و نمرات آزمون از استعداد های فردی و شخصیتی ایشان نیز مطمئن و مطلع شد تا با برنامه ریزی صحیح، افرادی را که قابلیت های بالقوه ای در خصوص مهارت های شخصیتی جراحی دارند جذب نموده و به فعلیت بخشی مهارت هایشان کوشید لذا یافته های پژوهش می توانند در سیاست گذاری و برنامه ریزی نظام آموزشی کشور در سنجش و انتخاب رزیدنت های جراح دامپزشک در کشور مورد استفاده قرار گیرند.

منابع:

- 1-Gilbart MK, Cusimano MD, Regehr G. Evaluating surgical resident selection procedures. Am J Surg. 2001 Mar;181(3):221-5.
- 2-Horne D, Hueston JT. The personality of hand surgeons. J Hand Surg [Br] 1985;10:5 – 7.
- 3- Linn BS, Zeppa Z. Does surgery attract students who are more resistant to stress. Ann Surg 1984;200:638 – 43.
- 4- Schwartz Gf, Horne D, Hueston JT et al. measurement of clinical competence in the surgical clerkship. J Med Educ 1973 ;48:762 – 3.
- 5- Tarico V, Smith W, Altmaier E, Franken E. Critical incident interviewing in evaluation of resident performance. Radiology. 1984;152:327–329.

بررسی هیستوپاتولوژیک میزان شیوع هپاتیت مزمن در سگ های ولگرد اطراف مشهد

فرنوش ارفعی*، هانیه فرهی^۱، فرناز ضیائی^۱

۱-بخش علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد علوم و تحقیقات

farfaee@yahoo.com

واژگان کلیدی: شیوع، هپاتیت مزمن، سگ ولگرد، مشهد

هپاتیت مزمن در سگ‌ها شامل یک روند پاتولوژیک کبدی می‌باشد. از آن جایی که علائم بالینی در هپاتیت مزمن اختصاصی نمی‌باشد و با توجه به این که با استفاده از یافته‌های آزمایشگاهی، نمی‌توان در این مورد به قطعیت رسید، نمونه‌برداری از کبد و بررسی هیستوپاتولوژی آن به منظور تشخیص قطعی هپاتیت مزمن، از اهمیت بالاتری برخوردار می‌شود. با توجه به مشکلات استفاده از needle biopsy در سگ‌های ولگرد و همچنین عدم واکنش‌ناسیون و درمان‌های ضدانگلی، سختی در مقیدسازی این سگ‌ها و با توجه به برنامه معدوم‌سازی سگ‌های ولگرد توسط شهرداری مشهد، به نمونه‌گیری به روش نکروپسی از کبد سگ‌های ولگرد اقدام شد. در این مطالعه، از کبد ۷۰ سگ ولگرد در اطراف مشهد، نمونه‌برداری صورت پذیرفت. ۷۰ سگ ولگرد در ۳ گروه سنی زیر یک سال، یک تا پنج سال و بالای پنج سال جای داشتند. ۳۹ قلابه از آن‌ها نر و ۳۱ قلابه ماده بودند. پس از بررسی ماکروسکوپی کبد این سگ‌ها، نمونه‌برداری تصادفی از لوب‌های مختلف کبد انجام پذیرفت. پس از رنگ‌آمیزی با هماتوکسیلین-انوزین و تری کروم، بررسی لام‌ها توسط میکروسکوپ نوری صورت پذیرفت. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که ۲۲ سگ به هپاتیت مزمن مبتلا بودند. ۴۵/۵٪ از این موارد مبتلا به هپاتیت مزمن با درجه‌ی متوسط بودند. ۱ مورد هم به سیروز مبتلا بود. ضایعات دیگری که در نمونه‌های کبد مشاهده شد، شامل تلائزکتازی، لیپیدوز، احتقان کبدی و واسکولیت می‌باشند.

مطالعات مختلفی در خصوص میزان شیوع هپاتیت مزمن در سگ‌ها در خارج از ایران صورت گرفته است. در طی این مطالعات درصد شیوع هپاتیت مزمن در بین انواع هپاتیت ۷۲٪ گزارش شده‌است ولی با توجه به مشکلات موجود در تشخیص بیماری کبدی و هزینه‌ی بالای بیوپسی کبد، مطالعه‌ی هیستوپاتولوژیکی در این خصوص در ایران صورت نگرفته است.

در این تحقیق، جمعیت سگ‌های ولگرد مورد بررسی قرار گرفت. در نتیجه هنوز گزارشی از میزان درگیری سگ‌های خانگی به هپاتیت مزمن در ایران وجود ندارد. از آن جایی که درصد بالایی از سگ‌های خانگی در ایران، در برابر عوامل عفونی مولد هپاتیت مزمن مثل لپتوسپیروز واکسینه می‌شوند، به نظر می‌رسد که احتمال درگیری این سگ‌ها در مقایسه با سگ‌های ولگرد در اثر این عامل عفونی کمتر خواهد بود. این در حالی است که به نظر می‌رسد، مسمومیت سگ‌های ولگرد با برخی توکسین‌ها از جمله آفلاتوکسین در نواحی اطراف مشهد بیشتر از نواحی شهری و در نتیجه در سگ‌های خانگی ممکن است، به وقوع بپیوندد.

منابع:

- 1- Fuentealba, C., 1997. Chronic hepatitis: a retrospective study in 34 dogs. Can Vet J., vol, 38(6): p. 365-73.
- 2- Poldervaart, J.H. 2009. Primary hepatitis in dogs: A retrospective review (2002-2006). Journal of veterinary internal medicine, vol, 23. p. 72-80.
- 3- Sterczar, A., Gaal, T., Perge, H., Rothuizen, J., 2001. Chronic Hepatitis In The Dog- A Review. The Veterinary Quartely, vol, 23. p. 148-152.
- 4- Poldervaart, J.H. 2009. Primary hepatitis in dogs: A retrospective review (2002-2006). Journal of veterinary internal medicine, vol, 23. p. 72-80.
- 5- Kamal G. Ishak, 2000. Pathologic features of chronic hepatitis. Am J Clin Pathology, vol, 113. p. 51.

**بررسی اثرات آمیودارون خوراکی بر روی کارکرد قلبی گربه
فرزاد گویا^{۱*} - سید علی شبستری اصل^۲**

۱- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تبریز

۳- دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تبریز

drfgouya@gmail.com

واژگان کلیدی: آمیودارون، گربه، الکتروکاردیوگرام

آمیودارون یکی از داروهای ضدآریتمی با کاربرد وسیع در طب انسانی و دامپزشکی میباشد که میتوان جهت درمان آریتمی های بطنی و دهلیزی در سگ استفاده کرد اما نقش دقیق این دارو بر روی کارکرد قلبی گربه ها و عوارض جانبی هنوز مشخص نشده است. هدف اصلی این مطالعه بررسی اثرات دزهای مختلف بر روی کارکرد قلبی گربه هاست. جهت بررسی اثرات آمیودارون روی الکتروکاردیوگرام قلب از ۸ قلابه گربه سالم ولگرد استفاده شد. قبل از شروع بررسی از هر گربه، نمونه الکتروکاردیوگرام اخذ شد که به عنوان الکتروکاردیوگرام شاهد تلقی شده و در زمان وجود اختلال قلبی، گربه ها حذف می شدند. در این تحقیق از دزهای افزایشی با قرص های خوراکی استفاده شده است. دزهای استفاده شده همان دزهای توصیه شده برای سگ ها هستند. قرصهای آمیودارون دو نوبت در روز با دزهای ۱۰ و ۲۵ میلی گرم به ازای هر گیلوگرم وزن بدن بصورت جداگانه بر روی هر گربه تنظیم و تجویز شدند. برای هر گربه دزهای مورد نظر بصورت متوالی حداقل هفت روز، دو بار در روز تجویز گردیده و پس از تجویز دارو، گربه ها مورد بررسی بالینی و الکتروکاردیوگرافی قرار گرفتند. در نوارهای اخذ شده P amp، مدت زمان موج P، مدت زمان موج QRS، QT inter.R amp، PR inter و تغییرات ضربان قلب مورد ارزیابی قرار گرفتند. تمامی اطلاعات بدست آمده از بررسی الکتروکاردیوگرام دزهای مختلف با گروه شاهد مورد مقایسه قرار داده شد که با توجه به نتایج حاصل از این بررسی، مشخص گردید این دارو در تمامی دزها باعث تغییر در میزان PR int، QT و تعداد ضربان قلب می شود این در حالی است که تغییرات در P duration فقط در دز ۲۵ mg/kg مشاهده گردید. نتایج حاصل از این مطالعه نشان میدهد که دز ۱۰ mg/kg تغییرات معنی داری در گربه ها ایجاد نمی کند ولی دز ۲۵ mg/kg و حتی دز ۱۵ mg/kg تغییرات معنی داری را ایجاد میکنند در نهایت تحقیقات زیادی جهت پیدا کردن دز مناسب در گربه ها باید انجام گیرد.

1. Ettinger, S.J. (2010) Therapy of arrhythmias, In: Ettinger, S.J., Feldman, E.C., Eds. Textbook of Veterinary Internal Medicine. 7th edn, W.B. Saunders Co., St. Louis, Vol:1, 1234-1235

2- Ware, W.A. (2003) Cardiac arrhythmias and antiarrhythmic drugs. In: Nelson, R.W., Couto, C.G., Eds. Small Animal Internal Medicine. 3rd edn., Mosby, St. Louis. 78-81.

3- Da Silva, V.J.D., Gnecci-Ruscone, T., Lavelli, B., Bellina, V., Manzella, D., Porta, A., Malliani, A., Montano, N. (2000) Opposite effects of IV amiodarone on cardiovascular vagal and sympathetic efferent activities in rats, Am. J. Physiol, Regul. Integr. Comp. Physiol, 283: 543-548.

4- Ramsey, I. (2008) Amiodarone. In: Ramsey, I., Ed. BSAVA Small Animal Formulary, 6th edn., British Small Animal Veterinary Association, Rhondda, 15-16.

گزارش وجود آدنوکارسینوما در ژژنوم سگ نر بولداج

محزونی، منصور^۱؛ سنگ تراش، فرزانه^{۲*}

کلینیسین دام های کوچک، کلینیک دامپزشکی ابرش، تهران

mansourmahzouni@gmail.com

واژگان کلیدی: سگ، ژژنوم، آدنوکارسینوما

مقدمه: آدنوکارسینوما یک نوع تومور بدخیم بوده که منشا آن بافت گرانولار یا اپی تلیال می باشد. این نوع تومور می تواند در دستگاه گوارش سگ ها شروع به رشد کند و به معده، روده کوچک و بزرگ و رکتوم گسترش یابد. هنوز مشخص نشده که کدام نژاد به این نوع تومور حساس تر بوده است. با این حال مشخص شده که نرها بیشتر از ماده ها درگیر شده اند و سن مبتلایان معمولاً بالای شش سال بوده است.

مواد و روش کار: یک سگ نر نژاد بولداج با علائم استفراغ و اسهال شدید و مداوم و بیاشتهایی در طی دو روز به کلینیک ارجاع داده شد. در تاریخچه بیمار ذکر شده بود که در ماه های گذشته، سگ استفراغ تک گیر (چند روز یک بار) داشته است. در طی معاینه فیزیکی وجود یک توده در داخل شکم به خوبی محسوس بود. برای بررسی بیشتر عکس برداری از ناحیه روده انجام گردید.

نتایج: بررسی رادیوگرافی از ناحیه شکم وجود توده را در این ناحیه تایید کرد. در طی عمل جراحی اجسام خارجی در ناحیه ژژنوم تجمع پیدا کرده بودند که با روش انتروتومی برداشته شدند. اما آنچه باعث این تجمع گشته بود وجود یک توده در داخل روده بود. کل قسمت روده در محل وجود توده برداشته و روده ها با روش آناستوموز هم دهانی به هم متصل گشتند. بررسی پاتولوژیک توده مذکور نشان داد که دیواره روده مبتلا به آدنوکارسینوما بوده است.

بحث و نتیجه گیری: علت ابتلای سگ ها به آدنوکارسینوما هنوز مشخص نشده است. معمولترین علائم این بیماری شامل استفراغ، کاهش وزن، درد شکمی، استفراغ خونی و ملنا می باشد. گرفتن تاریخچه دقیق بیمار، معاینه فیزیکی و عکس های رادیوگرافی به تشخیص بیماری کمک می کند. اگر بیماری در مراحل اولیه باشد میتوان با برداشتن تومور از طریق جراحی به زنده ماندن بیمار کمک کرد. سگ بیمار ارجاعی ما بعد از عمل کاملاً بهبود یافت و تا ۳ ماه بعد از عمل علائم متاستاز نشان نداد.

منابع :

1. Phillips BS. (2001) Gastrointestinal tumors. Small Animal Clinical Oncology, 3rd edition. Eds Withrow and MacEwen. WB Saunders, Philadelphia; pp335-346.
2. Brodey, RS. Cohek. D. (1964). An epizootiologic and clinicopathologic study of 95 cases of gastrointestinal neoplasms in the dog. Sci. Proc. 101st Annu. Meet., Am Vet Med ASSOC, pp. 167-179.
3. Howard, D.R. Schirmer, G. Mostosky, U.V. (1973). Michel, R.L. Adenocarcinoma of the ileum of a young dog. J Am Vet Med Assoc 162:956-958.

**گزارش وقوع همزمان آدنوکارسینومای غدد پستانی، هایپر تروفی دهلیز راست و همانژیوسارکوما طحال
در یک قلاده سگ نژاد تریر**

گلچین راد، کامران^۱، مصطفوی، علی^۱، پدرام، نسترن^۱ آیدین شجاعی تبریزی^{۲*}

۱. دانشجو دستیاری تخصصی بیماری های داخلی دام های کوچک، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، شیراز،
ایران

۲. استادیار بیماری های داخلی دام های کوچک، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

a3shojaee@yahoo.com

واژگان کلیدی: غدد پستانی، آدنوکارسینوما، طحال، همانژیوما، متاستاز

حدود ۷۰ درصد از تومورهایی که در سگ ماده دیده می شود تومورهای پستانی می باشد که وقوع بیشتری در غدد پستانی خلفی دارند. برداشت رحم و تخمدان باعث کاهش شدید این نوع تومور می شود که اگر قبل از اولین فحلی انجام شود به حدود ۰/۵ درصد، بعد از اولین فحلی به ۸ درصد، بعد از دومین فحلی به ۲۶ درصد وقوع تومور کاهش می یابد و بعد از سومین فحلی هیچ اثر مفیدی ندارد. در موارد بدخیم متاستاز از غدد پستانی به سایر ارگان ها شایع می باشد که دستگاه تنفس به علت خون رسانی بالا دارای بیشترین حساسیت به متاستاز است. طحال نیز از نقاط حساس به متاستاز به شمار می رود. متاستاز شدید به ریه باعث افزایش فشار ریوی شده که متعاقباً می تواند بروز بزرگ شدگی اطاقک های قلب را ایجاد کند. همانژیومای طحال از شایعترین تومور های طحال در سگ سانان می باشد که در سگ های مسن و متوسط ۹ سال دیده می شود. یک قلاده سگ تریر ماده یک و نیم ساله عقیم نشده با شکایت حضور یک توده قابل لمس در ناحیه غدد پستانی مراجعه می کند که بعد از معاینات اولیه و پاراکلینیک حیوان هیچگونه علائم بالینی غیر طبیعی نداشته و توده با جراحی برداشت شد. هشت ماه بعد حیوان بار دیگر با علائم عود مجدد توده در غدد پستانی و بی حالی و افت شدید وزن مراجعه می کند، که در معاینات بالینی تعداد زیادی توده در محوطه شکمی لمس و در سمع ریه صدای ویز شنیده شد. در معاینات پاراکلینیک شمارش سلول های خونی طبیعی بود و تعداد زیادی توده در رادیوگرافی ریه همراه با بزرگی قلب مشاهده شد و با استفاده از دستگاه الکتروکاردیوگرام و دستگاه اکوکاردیوگرام هایپر تروفی دهلیز راست تایید شد. به علت وخامت حال عمومی، حیوان آرام کشی شد. با اطلاعاتی که از نمونه های پاتولوژی گرفته شده از توده پستانی و طحال گرفته شد حضور آدنوکارسینوما غدد پستانی و همانژیوسارکوما طحال تایید شد.

1. Stephen J Ettinger (2010), TEXTBOOK OF VETERINARY INTERNAL MEDICINE. 7th edition, Vol2:2211-2213, 1138-1141

گزارش یک مورد *incisional hernia* (فتق برشی) در گربه پرشین ماده عقیم شده

عباس رئیسی*^۱، امیر حسین بیرقی^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه لرستان

۳- دانشجوی دکترای حرفه ای دانشکده دامپزشکی دانشگاه لرستان

amirhoseinbeiraghi@yahoo.com

واژگان کلیدی: *incisional hernia* جراحی آسپتیک، گربه ماده عقیم شده، فتق برشی گربه

فتق هایی که مادرزادی نیستند بیشتر در اثر ضربه ایجاد می شوند. اما دلایل دیگر مانند سستی عضلات و یا عدم ترمیم در اثر جراحی ایجاد می شوند. عدم جوش خوردگی لبه های زخم می تواند در اثر عفونت یا تکنیک جراحی نادرست ایجاد شود. یک قلاده گربه دو ساله ماده نژاد پرشین با وزن ۲/۵ کیلوگرم به کلینیک دانشگاه لرستان ارجاع داده شد. گربه مزبور یک توده نرم بین ناف و عانه داشت. بر اساس گفته های صاحب حیوان ۶ ماه پیش حیوان سابقه جراحی به منظور عقیم سازی داشت. در معاینه بالینی علائم حیاتی حیوان نرمال بودند و توده، فتق تشخیص داده شد. به طوری که با خواباندن حیوان به پشت محتویات به داخل شکم فرو می رفت و حیوان هیچ دردی را نداشت. بنابراین به درخواست صاحب حیوان تصمیم به جراحی گرفته شد. پیش بیهوشی با استفاده از تزریق زیرجلدی آتروپین (۰/۰۲ mg/kg)، تزریق داخل عضلانی اسپرومازین مالئات (۰/۰۱ mg/kg) اعمال گردید. بیهوشی با تزریق کتامین هیدروکلراید (۲ mg/kg) و اسپرومازین (۰/۰۰۵ mg/kg) به صورت داخل عضلانی القاء گردید. محل خط سفید در ناحیه شکم جهت جراحی آسپتیک آماده شد. بابرش پوست رویکیسه فتق و پس از کند کاری، حلقه فتقی با قطر تقریبی ۲ سانتیمتر مشخص گردید. محتویات فتق چادرینه و بافت چربی بود که بعد از بررسی داخل زده شد و عضلات حلقه فتق با نخ بخیه ویکریلدو صفر با الگوی تکی ساده بسته شد. بافت زیر جلد و پوست حیوان هم به روش معمول بسته شد. وبه مدت ۳ روز سفازولین (۲۰ mg/kg) به صورت عضلانی تجویز گردید. با توجه به اینکه این حیوان سابقه جراحی داشته می توان گفت که این فتق شکمی در اثر جوش نخوردن لبه های خط سفید در این ناحیه ایجاد شده هرچند که دیدن این توده توسط صاحب حیوان به صورت اتفاقی بوده است.

گزارش یک مورد اکتروداکتیلی و سین داکتیلی در گربه پرشین

مختاری، روشنک^۱، عاشقیان، ایمان^۲

ارزیدنت رادیولوژی، گروه جراحی و رادیولوژی، بیمارستان دام های کوچک، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

R.mokhtari@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: گربه، رادیوگرافی، سین داکتیلی، اکتروداکتیلی، ریدیوس

گربه پرشین دو ساله با سابقه ضایعه مادرزادی در اندام قدامی چپ به بیمارستان دامپزشکی دام های کوچک دانشگاه تهران ارجاع شد. پس از معاینه جراحی بیمار به رادیولوژی برای تهیه رادیوگراف از اندام قدامی ارجاع داده شد. رادیوگراف از ناحیه ساعد و مچ دست چپ تهیه شد. بررسی رادیوگراف ها نشان داد که استخوان ریدیوس دچار هیپوپلازی بوده و به همین جهت به طور ثانویه به در رفتگی کرنیولترالی در مفصل آرنج مبتلا شده است که از این ضایعه تحت عنوان اکتروداکتیلی میتوان نام برده شود. دو عدد از استخوان های متاکارپ آرنز هستند و از سه استخوان متاکارپ باقی مانده دو استخوان به یکدیگر در قسمت پایینی متصل شده اند که این ضایعه سینداکتیلی نامیده می شود.

منابع:

1. Kealy, K.J., McAllister, H., Graham, J.P.(2010)Diagnostic radiology and ultrasonography of the dog and cat, Elsevier, Fifth edition.

بررسی تاثیر پلاسمای خودی خرگوش بر التیام زخم قرنیه تجربی در خرگوش

صفورا قدیریان حسین ابادی، حامد قاسمی

فارغ التحصیل دانشگاه شیراز، متخصص جراحی دامپزشکی، دامپزشک بخش خصوصی

دانشجوی سال چهارم، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

Safoora_ghadirian2000@yahoo.com

واژگان کلیدی: زخم قرنیه، پلاسمای خودی، استیل سیستئین

مقدمه: علت زخم می تواند ناشی از مواد شیمیایی، دود یا گرما، جسم خارجی، عفونت با ویروس و باکتری های خاص و یا کاهش تولید اشک باشد. هدف از این مطالعه بررسی مقایسه ایی در التیام زخم قرنیه تجربی خرگوش بین ۳ گروه درمان شده با نرمال سالین، استیل سیستئین ۰.۲٪ و پلاسمای خودی خرگوش می باشد.

روش کار: به منظور این مطالعه ۳ گروه ۶ تایی از خرگوش مورد آزمایش قرار گرفت بعد از ایجاد زخم قرنیه توسط ترفن شماره ۴ توسط فرد ثابت گروه کنترل با نرمال سالین و گروه های تحت درمان با استیل سیستئین ۰.۲٪ و پلاسمای خودی به مدت ۲۵ روز تحت درمان قرار گرفتند. بهبودی زخم قرنیه توسط نوار فلورسئین اندازه گیری می شد.

نتیجه: سرعت التیام زخم در هر دو گروه تحت درمان به شکل معنی داری نسبت به گروه کنترل کاهش نشان داد اگرچه به نظر می رسید گروه تحت درمان با پلاسمای خودی روند بهبودی سریعتری دارد اما از لحاظ آماری تفاوت قابل مشاهده ایی نشان ندادند.

بحث: انجام مطالعات بیشتر با استفاده از گروه های بزرگتر برای مشخص کردن تاثیر پلاسمای خودی بر روی زخم های تجربی قرنیه می تواند مفید باشد، انجام این مطالعه بر روی مدل آزمایشگاهی سگ توصیه می شود.

منابع :

- 1) Lia Ion, Iuliana Ionascu, Adina L. Badicu, Andreea E. Georgescu, Ion A. Birtoiu (2015). EDTA collyre use in corneal ulcers in dogs. Journal of Biotechnology. Volume 208, Supplement, Pages S26.
- 2) Sonal S. Tuli, MDa, Gregory S. Schultz, PhDa, b, Donald M. Downer, MDa (2007). Science and Strategy for Preventing and Managing Corneal Ulceration. The Ocular Surface. Volume 5, Issue 1, Pages 23–39.
- 3) Ali Asghar Sarchahi, A. Meimandi Parizi, M. Eghtedari, S. Keshavarz (2011). Effect of different treatment regimen with dexamethasone and acetylcysteine on corneal wound healing in rabbits, EN, Iranian Journal of Medical Science, Volume (36), Pages 188-195.
- 4) M.A. Gholipour, Ali Asghar Sarchahi, A. Meimandi Parizi, M. Eghtedari (2010). Effect of dexamethasone in combination with acetylcysteine at different times on corneal wound healing in dogs, EN, Iranian Journal of Veterinary Research, Volume (11), Pages 10-17.

بررسی تاثیر ملاتونین به همراه اسید هیالورونیک طی روند ترمیم نقیصه استخوان درشت نی در موش صحرائی دیابتی

احمد اصغری^{۱*}، رحیم علیزاده^۱، سعید حصارکی^۲، سید اشکان فیروزآبادی^۳، نگین جمشیدی^۴

۱. گروه علوم درمانگاهی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲. گروه پاتوبیولوژی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳. گروه علوم پایه دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۴. دکترای عمومی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

dr.ahmad.asghari@gmail.com

واژگان کلیدی: ملاتونین، استخوان درشت نی، موش صحرائی

مقدمه: ملاتونین هورمونی است که از غده اپی فیز ترشح می شود. نقش های فیزیولوژیک متعددی از قبیل گرایش به خواب، کنترل ریتم خواب یا بیداری، تنظیم ریتم شبانه روزی، نقش در سیستم ایمنی، خنثی کننده رادیکال های آزاد، ضد تومور، محافظت استخوان و تنظیم ترشح بیکربنات در دستگاه گوارش برای این هورمون در نظر گرفته شده است.

مواد و روش کار: در این تحقیق نقش ملاتونین به همراه اسید هیالورونیک را طی روند ترمیم استخوان درشت نی در موش رت مورد بررسی قرار گرفته است. در این مطالعه از ۴۵ سر موش رت نر بالغ با محدوده وزنی ۳۰۰-۲۵۰ گرم انتخاب شده و به طور تصادفی در سه گروه ملاتونین، اسید هیالورونیک و کنترل قرار داده شد. بعد از ایجاد بیهوشی عمومی یک نقیصه تمام ضخامت به قطر ۲ میلی متر در ناحیه فوقانی دیافیز استخوان درشت نی اندام حرکتی خلفی سمت راست در تمامی گروه ها ایجاد کرده و در گروه اسید هیالورونیک و ملاتونین محل نقیصه با پودر اسید هیالورونیک پر شده و در گروه کنترل محل نقیصه خالی ماند. به گروه ملاتونین به مدت ۱۴ روز بعد از جراحی ملاتونین (10mg/kg) به صورت درون صفاقی تزریق و در پایان روزهای ۱۵، ۳۰ و ۴۵ بعد از جراحی روند التیام در حیوانات هر سه گروه مورد ارزیابی هیستوپاتولوژی قرار گرفت.

بحث و نتیجه گیری: نتایج بدست آمده از بررسی های هیستوپاتولوژی حاکی از آن است که روند ترمیم استخوان درشت نی در گروه ملاتونین در هر سه بازه زمانی (۱۵، ۳۰ و ۴۵ روز) بعد از جراحی از دو گروه دیگر (گروه اسید هیالورونیک و گروه کنترل) بیشتر بوده است.

گزارش دو مورد ژيگانتيسم در گربه

وريا توحيدى*، علی تقی پور^۱، شایان حبيب ساوجبلاغی^۲

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۲- دامپزشک بخش خصوص، بیمارستان دامپزشکی پایتخت

varya.touhidi@gmail.com

واژگان کلیدی: ژيگانتيسم، راديولوژی، گربه

ژيگانتيسم تا کنون بطور قابل اطمینانی در گربه گزارش نگردیده است. این عارضه در انسان و در بعضی پستانداران از جمله گربه عظیم الجسه هیبرید گزارش شده است.

انواع مختلفی از ژيگانتيسم که شامل شامل گربه های با جثه های طبیعی تا گربه های غول آسا یافت می شود که در گربه های غول آسا زمینه ارثی باعث افزایش رشد غیر طبیعی شده است. ژيگانتيسم با نژادهای بزرگ حیوانات که در اثر جفتگیری اندازه های بزرگ پدر و مادر می باشد تفاوت دارد. ایجاد نژادهای بزرگ جثه برای قرنهاست که در نژادهای سگ انجام می گیرد و نژادهای بزرگی نظیر گریت دین و ماستیف را ایجاد کرده است. ژيگانتيسم معمولاً در اثر فعالیت بخش پیشین غده هیپوفیز ایجاد می گردد و به این خاطر به آن ژيگانتيسم هیپوفیزی گویند که کاملاً متفاوت از گربه های چاق در اثر عواملی مانند عقیم کردن و یا آمیزش نژادهای بزرگ گربه برای بدست آوردن نژادهای بزرگ جثه می باشد.

دو قلاده گربه نر با سن ۳۶ و ۱۸ ماهه جهت رادیوگرافی به کلینیک دامپزشکی تخصصی ونک ارجاع شده بودند اندازه گربه ها بزرگ ولی عظیم الجثه نبودند در رادیوگرافی از اندامهای حرکتی و ستون مهره ها باز بودن صفحات رشد بازو و ستون مهره ها جلب توجه می نمود که این صفحات رشد بایستی به ترتیب در سنین ۱۲ و ۵ ماهگی بسته شده باشند. با توجه به بزرگ بودن جثه و باز بودن صفحات رشد در سنین بالا و عدم آمیزش والدین این گربه ها جهت ایجاد نژادهای بزرگ تر تشخیص ژيگانتيسم هیپوفیزی داده شد. این عارضه مشکل خاص بالینی در گربه ایجاد ننموده بود.

گزارش آلودگی محوطه دهانی یک قلاده سگ بومی به زالو در ورامین

بهزاد شفیعی^{۱*}، مریم پاکنام^۲، محمد محمودی فرد^۳

۱. عضو علوم درمانگاهی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناس دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، کرج، ایران

۳. عضو علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

behzadshafiee@gmail.com

واژگان کلیدی: زالو، سگ، ورامین، محوطه دهانی

مقدمه: زالوها در شاخه آنلیدا و در رده هیرودینه آ دسته بندی میشوند. زالوها انگل خارجی طیف وسیعی از مهره داران میباشند و از خون تغذیه میکنند. اندازه آن از ۵ الی ۴۵ سانتیمتر میباشد. دارای دوبادکش خلفی (اندام چسبنده به میزبان) و قدامی (کوچک و برجسته = کاذب) که اطراف لب و حفره دهانی است میباشد. مواد هیستامین ماندنی در بزاق زالو وجود دارد که مانع از انعقاد خون میشود (هیرودین)- زالوها تا حجم ۹۰٪ وزن خود خونخواری میکنند. زالو یعد از یک تغذیه کامل، بین ۱ تا ۳ سال بدون تغذیه زنده میماند.

زالوها هرمافرودیت هستند و باروری متقاطع هم دارند. زالو های مردابی در فصل بهار در بدن پرندگان تخم (پبله) میگذارند که متناسب با گونه زالو تعداد پبله ها بین ۱ تا ۷ متغییر است.

در فصل های تابستان و زمستان در آب یا بدن میزبان بالغ میگردند. زالو بین ۱۸ تا ۲۷ سال عمر میکنند.

زالو های خشکی زی را نباید از روی زخم کند چون ممکن است فک آنها در بافت باعث عفونت شدید در ناحیه زخم شود. بهترین راه جداسازی زالو، دادن حرارت، ریختن آب نمک غلیظ یا سرکه قوی در اطراف دهان کرم میباشد.

Dinobdella و *Limnatis* از جمله شایعترین و مهمترین زالوهای دامپزشکی هستند.

ادامه این خونریزی پس از خونخواری، بدلیل فعالیت مواد ضد انعقاد موجود در بزاق زالو است.

مواد و روش کار: در یک بازدید عمومی از پناهگاه حیوانات ورامین سگی دارای علائم بی اشتهایی، استفراغ، ترشح بزاق و خونریزی شدید در محوطه دهانی بود. با بررسی ناحیه دهانی یک زالوی زنده در حفره دهانی سگ آلوده مشاهده گردید. با استفاده از ترکیب دارویی کتامین- دیازپام ابتدا حیوان را آرام کرده و مشاهده شد موقعیت زالو در ناحیه ترمز زبانی بود. سپس با ریختن کمی سرکه در اطراف بادکش قدامی زالو (موجب رها سازی فک زالو از بافت میزبان میشود) توسط پنس آن را جدا نمودیم. نمونه بدست آمده را در فرمالین ۱۰٪ فیکس نموده و برای تشخیص گونه به آزمایشگاه ارسال شد.

نتایج: با انجام آزمایش از کیس الوده؛ کم خونی هایپرکرومیک ماکروسیتیک و کمی لوکوسیتوزیس مشاهده گردید؛ گونه زالو *Limnatis nilotica* شناسایی شد.

بحث و نتیجه گیری: پس از بررسی مشخص شد که این عفونت بخاطر در دسترس نبودن آب اشامیدنی سالم و بهداشتی برای حیوان بوده است. که توصیه میشود برای جلوگیری از عفونت های اینچنینی به بهداشت آب و غذای مصرفی در پناهگاه ها نظارت شود.

سنجش صحت اولتراسونوگرافی مثانه در گربه های دارای بیماری دستگاه ادراری

فاطمه آرامش^۱، محمد ملازم^{۱*}، سولماز چگینی^۲

^۱دانشجوی دکترای عمومی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

^۱استادیار بخش رادیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

^۲متخصص کلینیکال پاتولوژی، بخش خصوصی

mmolazem@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: اولتراسونوگرافی، آنالیز ادراری، دستگاه ادراری گربه ها

مقدمه: سنجش میزان صحت اولتراسونوگرافی محوطه شکمی (دستگاه ادراری) با هدف تشخیص علت اصلی علائم بالینی قسمت تحتانی دستگاه ادراری در گربه ها، به منظور جلوگیری از درمان های غیر ضروری، و محافظت آنها از کاتتریزاسیون صورت گرفته است.

مواد و روش کار: این بررسی، یک مطالعه ی مقایسه ای آینده نگر، از ۳۰ گربه ی دارای علائم بالینی دستگاه ادراری (هماچوری، عدم دفع ادرار، افزایش تعداد دفعات دفع ادرار، کم ادراری و پر ادراری) می باشد، که به دو مرکز درمانی دامپزشکی در فاصله ی زمانی ماه جون سال ۲۰۱۱ تا سپتامبر ۲۰۱۵ ارجاع داده شده اند. متعاقب سونوگرافی کامل محوطه ی شکمی با تمایل بیشتر به دستگاه ادراری تناسلی، و نمونه های ادراری که در شرایط آسپتیک با هدایت سونوگرافی اخذ شده بود، تاریخچه ی دقیق این بیماران گرفته شد. سپس نمونه های ادراری توسط دو کلینیکال پاتولوژیست، از نظر سیتولوژی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: میانگین سنی بیماران ۳/۲ سال بوده است. مقایسه بین محتوای پیش بینی شده با اولتراسونوگرافی و بررسی های سیتولوژی، نشان دهنده ی این بوده است، که اولتراسونوگرافی برای تشخیص کریستال و باکتری ها قابل اعتماد بوده است.

بحث: با توجه به نتایج بالا، اولتراسونوگرافی محوطه ی شکمی روش قابل اطمینانی برای بررسی کریستال و باکتری در محتویات ادراری گربه ها، با علائم بالینی در دستگاه ادراری تحتانی، در نظر گرفته شد. این یافته ها با مطالعات قبلی، با وجود برخی مباحث، در تضاد بوده است. (Sislak, 2014)

منابع:

Sislak, M. D., Spaulding, K. A., Zoran, D. L., Bauer, J. E. and Thompson, J. A. (2014),
ULTRASONOGRAPHIC CHARACTERISTICS OF LIPIDURIA IN CLINICALLY NORMAL CATS.
Veterinary Radiology & Ultrasound, 55: 195–201. doi: 10.1111/vru.12100

**گزارش شیوع عفونت کیسه‌ی زرده ناشی از کلبسیلا پنومونیه در جوجه قناری؛ مطالعه بیوشیمیایی،
مولکولی و مقاومت آنتی بیوتیکی**

زمانی شاندیز، امیرحسین^۱؛ رزم یار، جمشید^۲*

۱-دانشجوی سال ششم، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

jrazmyar@gmail.com

واژگان کلیدی: کلبسیلا پنومونیه، حساسیت آنتی‌بیوتیکی، قناری اهلی (سرینوس کاناریا)، عفونت کیسه‌ی زرده

مقدمه: عفونت کیسه‌ی زرده و مرگ و میر جنینی در داخل تخمدر پرندگان، ایجاد شده به واسطه‌ی خانواده‌ی *انتروباکتریاسه*، پدیده‌ی نادر نیست. اما گزارش‌های اندکی از وقوع این شرایط در جوجه‌های قناری (*سرینوس کاناریا*) توسط گونه‌های کلبسیلا موجود است. در یک گله‌ی قناری خانگی، مرگ و میر بالا در جوجه‌های ۱-۳ روزه و جنین‌های داخل تخم گزارش شد.

مواد و روش کار: به منظور مطالعه‌ی عوامل مسبب، نمونه‌هایی از کیسه‌ی زرده جوجه‌های قناری یک روزه و مرده در داخل تخم، کشت داده شدند. کلونی‌های باکتریایی کشت شده روی محیط‌های جامد جهت‌شناسایی بیشتر خالص سازی شدند. بر روی جدایه‌های اخذ شده، تست‌های بیوشیمیایی استاندارد انجام شد. همچنین با استفاده از PCR چندگانه‌ی اختصاصی گونه، تشخیص قطعی انجام گرفت؛ سپس جهت بررسی حساسیت جدایه‌ها، تست حساسیت آنتی بیوتیکی در برابر ۱۵ عامل آنتی میکروبیال انجام شد.

نتایج: جدایه‌های مورد مطالعه توسط تست‌های بیوشیمیایی و همچنین PCR چندگانه، کلبسیلا پنومونیه تشخیص داده شدند. جدایه‌های تست شده حساسیت بالاتری به جنتامایسین، کلرامفنیکل و استرپتومایسین نشان دادند.

بحث و نتیجه‌گیری: آنتی بیوتیک‌های حساس علیه جدایه‌های مورد مطالعه، همان آنتی بیوتیک‌هایی بودند که جهت درمان عفونت کیسه‌ی زرده (YSI) در مطالعات مشابه پیشنهاد شده‌اند. در نتیجه، پرهیز از درمان آنتی بیوتیکی وسیع الطیف و شناسایی عامل ایجاد کننده و توجه به نتایج تست حساسیت آنتی بیوتیکی برای طرح ریزی پروتکل درمانی مناسب علیه عفونت کیسه زرده در پرندگان خانگی ضروری است.

منابع:

1. Ryan. KJ; Ray. CG e. (2004) Sherris Medical Microbiology. 4th ed; McGraw Hill;
2. Bagley ST. (1985) Habitat association of *Klebsiella* species. Infection control ; 6(2):52-3. Podschun R, Ullmann U. (1998) *Klebsiella* spp. as nosocomial pathogens: epidemiology, taxonomy, typing methods, and pathogenicity factors. Clinical microbiology reviews. .11(4):589-603.
4. Braman SK, Eberhart RJ, Asbury MA, Hermann GJ. Capsular types of *Klebsiella pneumoniae* associated with bovine mastitis. Journal of the American Veterinary Medical Association. 1973;162(2):109-11.
5. Brown JE, Corstvet RE, Stratton LG. A study of *Klebsiella pneumoniae* infection in the uterus of the mare. American journal of veterinary research. 1979;40(11):1523-30.

یافته‌های آسیب شناسی مایکوباکتریوز در لاک پشت برکه ای خزری (*Mauremyscaspica*)

نورانی، حسین^{۱*}؛ عادل، میلاد؛ عباسی دهکردی، حسین؛ سلیمی، مهدی^۲

۱- گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دانشجوی دکترای تخصصی بهداشت و بیماری‌های آبزیان، پژوهشکده اکولوژی دریای خزر

۳- دانشجوی دکترای حرفه‌ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

nourani@um.ac.ir

واژگان کلیدی: مایکوباکتریوز، کبد، هیستوپاتولوژی، لاک پشت خزری

مقدمه: مایکوباکتریوز قدیمی‌ترین بیماری شناخته شده در خزندگان بوده که توسط باکتری‌های جنس مایکوباکتریوم ایجاد می‌شود. این جنس بیش از ۱۰۰ گونه باکتری دارد که شامل مایکوباکتریوم‌های پاتوژن، بالقوه پاتوژن و مایکوباکتریوم‌های ساپروفیت محیطی می‌باشند. چندین گزارش در مورد وقوع عفونت‌های مایکوباکتریومی در انواع مختلف لاک پشت در جهان وجود دارد. در ایران تنها دو مطالعه در مورد آلودگی‌های مایکوباکتریومی در برخی ماهیان زینتی انجام گرفته است. بر اساس دانش نویسندگان این مقاله، در مورد مایکوباکتریوز لاک پشت خزری در ایران مطالعه‌ای وجود ندارد و هدف این مقاله توصیف ضایعات ماکروسکوپی و میکروسکوپی این بیماری برای نخستین بار در کشور می‌باشد.

مواد و روش کار: کبد دو عدد لاک پشت خزری صید شده در استان مازندران به دلیل وجود کانون‌های سفید رنگ به بخش پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ارجاع داده شد. بعد از ثبت خصوصیات ماکروسکوپی، جهت مطالعه هیستوپاتولوژی از ضایعات کبدی نمونه برداری شد و در فرمالین بافر ۱۰٪ قرار داده شد. پس از پایدار شدن نمونه‌ها، آماده‌سازی بافت و تهیه قالب‌های پارافینی، برش‌هایی به ضخامت ۵ میکرومتر گرفته شد و به روش متداول هماتوکسیلین-آئوزین و زیل نلسون رنگ‌آمیزی گردید. **نتایج:** در بررسی ماکروسکوپی در کبدهای درگیر، تعداد زیادی کانون‌های سفید رنگ با اندازه‌های مختلف مشاهده شد. در مطالعه میکروسکوپی کانون‌های متعدد آماس گرانولوماتوز در بافت کبد در هر دو لاک پشت دیده شد که سلول‌های ماکروفاژ در نواحی مرکزی و لنفوسیت‌ها و پلازما سل‌ها در نواحی محیطی این کانون‌ها تجمع یافته بودند. در برخی مقاطع هیستوپاتولوژی، نواحی مرکزی این کانون‌ها دچار نکروز کازئوز شده بودند و توسط تعداد زیادی سلول‌های غول پیکر احاطه شده بودند. در رنگ‌آمیزی اختصاصی زیل نلسون، تعداد زیادی باسیل‌های ارغوانی رنگ مایکوباکتریوم در برخی کانون‌های واجد نکروز کازئوز مشاهده شد.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که عفونت‌های مایکوباکتریومی می‌تواند باعث ایجاد بیماری و پیدایش ضایعات کبدی در لاک پشت خزری گردند و بایستی به مایکوباکتریوز به عنوان یک بیماری با اهمیت در این گونه حیوانی، توجه ویژه‌ای مبذول گردد.

منابع:

۱. حیدری، بختیار، پیغان، رحیم، صیفی آباد شاپوری، مسعودرضا، رشنو، محمد (۱۳۹۱) بررسی آلودگی مایکوباکتریوم‌های ماهی در برخی ماهیان آکواریومی شهرستان اهواز با استفاده از روش PCR، هفدهمین کنگره دامپزشکی ایران، ۱۱-۹ اردیبهشت، تهران، ۵۶۹

2. Nardini, G., Florio, D., Di Girolamo, N., Gustinelli, A., Quaglio, F., Fiorentini, L., Leopardi, S., Fioravanti, M.L. (2014) Disseminated Mycobacteriosis in a Stranded Loggerhead Sea Turtle (*Caretta caretta*), Journal of Zoo and Wildlife Medicine, Vol: 45, (2): 358-361
3. Nofouzi, K., Seyfahmadi, M., Sheikhzadeh, N., Moaddab, S.R. (2013) Detection of Mycobacteria in Ornamental Fish in Iran by Culture and Ziehl-Neelsen Staining Methods, Acta Scientiae Veterinariae, Vol: 41, 1163

اپیدمی عفونت سالمونلایی در قناری های تهران و البرز

دکتر نریمان شیخی^{۱*}

^{۱*} - گروه علوم درمانگاهی ، دانشکده دامپزشکی ، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات

واژگان کلیدی: قناری، سالمونلا، تهران، البرز

در طی ماه های بهمن ۱۳۹۳ تا خرداد ۱۳۹۴ ، ۹ مورد مراجعه پرورش دهنده قناری به کلینیک و آزمایشگاه دامپزشکی پاستور ثبت گردید که دارای عفونت با باکتری سالمونلا بودند. در طی بررسی های اولیه انجام شده در کالبد گشایی عوارض باکتری می به وضوح دیده شد. در طی فرآیند کشت باکتریایی سالمونلا جدا شد و با روش های سرولوژیک و PCR اصالت آن تایید گردید. در ادامه تحقیق علت عفونت آلودگی دانه های مخلوط با باکتری یاد شده به اثبات رسید و با حذف آن و درمان بر اساس آنتی بیوگرام با داروهای انروفلوکساسین و کلرتتراسایکین به خوبی انجام شد.

منابع :

Harison H(1989) Avian medicine and surgery 234

گزارش دو مورد سنگ مثانه بزرگ در ایگوانای سبز

وریا توحیدی*^۱، علی تقی پورا^۱، شایان حبیب ساوجبلاغی^۲

^۱ - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

^۲ - دامپزشک بخش خصوص، بیمارستان دامپزشکی پایتخت، تهران

varya.touhidi@gmail.com

واژگان کلیدی: ایگوانا، سنگ مثانه، رادیوگرافی.

تشخیص دقیق سنگ مثانه در ایگوانا با معاینه مشکل است، در سگ و گربه چندین نشانی بالینی برای مشکوک شدن به سنگ مثانه وجود دارد، مانند خون در ادرار و بی حالی ولی در خزندگان علائم بیماری مشخص نیست و در خیلی از موارد تشخیص سنگ مثانه به صورت یافته تصادفی خواهد بود. ایگوانا نیز مانند لاک پشت می تواند سنگ مثانه بسیار بزرگی داشته باشد.

مهم ترین نشانی بالینی سنگ مثانه در ایگوانا بی حالی و کاهش اشتها می باشد.

در این گزارش نیز دو ایگوانا یکی سه ساله و یکی نوزده ماهه با نشانی بی اشتها و کاهش وزن و عدم دفع مدفوع به بیمارستان مراجعه کردند که هنگام تهیه رادیوگراف سنگ بزرگ مثانه مشاهده گردید، که در یکی از آنها نسبت به برداشت سنگ مثانه اقدامات لازم انجام شد و پس از چند روز نشانی های بهبودی در حیوان مشاهده گردید ولی از آنجا که در مورد کیس بعدی کاهش دانسیته شدید استخوانی و تغییر شکل استخوانی وجود داشت صاحب دام تمایلی جهت برداشت سنگ نداشت.

گزارش یک مورد فتق غده وزیکول سمینال به داخل اسکروتوم در خوکچه هندی

رستمی، امیر*؛ پدرام، میرسپهر^۲؛ سروری، سارنگ^۲؛ داودی، مولود^۱؛ اسماعیل نژاد، محمدرضا^۲؛
رفعت پناه، شقایق^۲

۱- گروه آموزشی بیماری های داخلی دام کوچک، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۲- گروه آموزشی رادیولوژی و جراحی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

arostami@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: خوکچه هندی، وزیکول سمینال، فتق

دستگاه تناسلی خوکچه نر شامل بیضه‌ها و غدد ضمیمه جنسی است. اسکروتوم بیضه‌ها، اپی دیدیم و طناب خلفی بیضه را در بر می‌گیرد. غدد ضمیمه جنسی در حیوان نر شامل غدد coagulating، وزیکول سمینال، پروستات و غدد پیازی-میزراهی است. وزیکول سمینال یک جفت غده کیسه‌ای بزرگ و کرمی شکل به رنگ سفید-زرد است که در قسمت خلفی فضای صفاقی و جلوی مثانه قرار دارند و به اندازه ۱۰ سانتی متر به سمت محوطه بطنی پیش می‌روند. این غدد حاوی ترشحات نیمه جامد می‌باشند. غدد coagulating و پروستات چسبیده به قاعده وزیکول سمینال هستند. غدد پیازی-میزراهی، بیضی شکل بوده و در نزدیکی میزراه در قوس ایسکیوم جای گرفته‌اند.

یک سر خوکچه نر ۹ ماهه و عقیم نشده با شکایت اصلی از وجود یک توده صورتی رنگ بیرون زده از قسمت خلفی نزدیک مقعد به بیمارستان تخصصی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارجاع شد. توده مذکور طی مدت دو هفته به صورت پیشرونده بزرگتر شده بود. در معاینه بالینی توده ای نرم از بافت زنده لمس می‌شد که با فشار انگشت حرکت مایعات در آن قابل مشاهده بود و هیچ گونه انقباضی به آلت تناسلی نداشت.

به منظور بررسی ماهیت توده، رادیوگرافی و سونوگرافی ناحیه انجام شد. در رادیوگرافی محوطه بطنی توده‌ای با دانسیته بافت نرم در خلف محوطه بطنی در محل آناتومیکی آلت تناسلی دیده شد که مشخصاً هیچ گونه ظاهر کلسیفیکاسیون نداشت. برای بررسی بیشتر ماهیت و ساختار توده نیز خونرسانی به آن، سونوگرافی از محوطه شکمی و توده مذکور انجام شد. در سونوگرافی، هر دو بیضه با اندازه و اکوژنیسیته نرمال در محل آناتومیکی طبیعی خود قرار داشتند. سونوگرافی به عمل آمده از توده، حاکی از وجود یک ساختار یکدست با اکوژنیسیته بالا و دارای الگوی خونرسانی طبیعی بود. هم چنین یک نقیصه با اندازه بین ۹-۸ میلی متر در عضلات ناحیه خلفی شکم مشاهده گردید که در معاینه بالینی به صورت یک حلقه فتقی قابل لمس بود.

بر اساس موقعیت آناتومیکتوده و اطلاعات حاصل از رادیوگرافی و سونوگرافی از جمله عدم وجود یکی از شاخه‌های وزیکول سمینال در محوطه بطنی، عارضه فتق یکی از شاخه‌های وزیکول سمینال از محل نقیصه عضلانی به داخل اسکروتوم تشخیص داده شد. به منظور تشخیص قطعی و نیز درمان همزمان، لاپاروتومی اکتشافی انجام شد. بر اساس مشاهدات لاپاروتومی، فتق شاخه چپ غده وزیکول سمینال در ناحیه خلفی شکم به تایید رسید که ضمن اصلاح فتق، عقیم سازی حیوان نیز انجام شد.

منابع :

- 1- Helmer, P., Whiteside, D.P., Lewington, J.H., (2005) Clinical anatomy and physiology of exotic species, Saunders, First edition, P 194-195.

گزارش جراحات پوشش خارجی طاووس به دنبال ابتلا به شپش مونوپون مینوتا

فروغ طلازاده^{۱*}؛ اکرم زایرزاده^۲؛ علیرضا مرادی الیادرائی^۲؛ پدرام حداد مولایان^۴

- ۱- استادیار بهداشت و بیماری‌های طیور دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز
- ۲- دانشجوی دکترای حرفه‌ای دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز
- ۳- دانشجوی دکترای حرفه‌ای دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز
- ۴- دانشجوی دکترای تخصصی انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

ftalazade@gmail.com

واژگان کلیدی: طاووس، شپش، مونوپون مینوتا

مقدمه: یک عدد طاووس با علائم ریزش پر در ناحیه گردن، خارش شدید و بی‌قراری به درمانگاه طیور دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شده بود که در معاینات اولیه وجود انگل‌های خارجی متعدد بر روی بدن پرنده مشهود بود. نمونه‌گیری از تراشه‌های پوستی و انگل انجام گرفته و جهت بررسی به بخش انگل‌شناسی بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارسال گردید.

نتایج: پس از مشاهده با استفاده از لوپ این انگل، شپش تشخیص داده شده و بعد از تهیه مقطع و مشاهده در زیر میکروسکوپ نوع شپش، مونوپون مینوتا گزارش گشت. درمان با تجویز ۵۰ میکرولیتر آیورمکتین زیر هر بال و ماساژ آن به پوست و پودر پروپوکسور(طبق دستور روی جلد) انجام گرفته و توصیه به تمیز و ضدعفونی نمودن محل نگهداری حیوان گردید.

بحث و نتیجه‌گیری: یک طاووس با علائم ریزش پر در ناحیه گردن، خارش شدید و بی‌قراری با حضور انگل‌های خارجی متعدد بر روی بدن، مورد نمونه‌گیری و درمان قرار گرفت. نمونه‌گیری از تراشه‌های پوستی و انگل حاکی از وجود شپش مونوپون مینوتا بود. این مطالعه نشان داد علائم بالینی مشاهده شده در طاووس با تجویز ۵۰ میکرولیتر آیورمکتین و پودر پروپوکسور کاملاً از بین رفت و پرنده بهبود یافت.

منابع:

۱. توسلی موسی (۱۳۸۰). حشره‌شناسی دامپزشکی، انتشارات دانشگاه ارومیه، چاپ اول، صفحات ۳۷۰-۴۰۰.
۲. حدادزاده حمیدرضا و خضرائی نیا پروانه (۱۳۷۷). اصول تشخیصی و اهمیت بهداشتی بندپایان، انتشارات دانشگاه تهران، صفحات ۱۹۰-۱۶۰.

یافته‌های رادیوگرافی استئوئومیلیت در یک بهله عقاب دشتی (Aquila Rapax)

فرزانه حسینی^{۱*}، مهدی سلیمی^۲

۱- /استادیار رادیولوژی دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده‌ی دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۲- دامپزشک بخش خصوصی

Hosseinifm@gmail.com

واژگان کلیدی: عقاب خاکی، استئومیلیت

مقدمه: هدف از این مقاله گزارش یافته‌های رادیوگرافی استئوئومیلیت در پای چپ یک بهله عقاب دشتی است.

مواد و روش کار: در بهار سال ۹۴ یک بهله عقاب دشتی با علائم زخم عمیق و مزمن در پای چپ به کلینیک دامپزشکی دانشگاه شهرکرد ارجاء داده شد. در ابتدای امر عکس رادیوگرافی در نمای جانبی و dorsopalmar از آن تهیه شد. در رادیوگراف جانبی جدا شدن انگشت اول (Hallux) همراه با تورم بافت نرم در اطراف مفصل قلمی بند انگشتی (Tarsometatarsal-phalangeal joint) به خوبی قابل رویت بود. همچنین علائمی از حضور بافت‌های ترمیمی و تشکیل استخوان جدید یا لیز استخوانی در این نما دیده نشد. در رادیوگراف dorsopalmar واکنش‌های پریوستی به صورت پرچین مانند (palisaide like periosteum reaction) در اطراف ناحیه‌ی پایینی استخوان Tarsometatarsal و با شدت بیشتری در سمت داخلی این استخوان دیده شد.

نتیجه گیری: استئومیلیت به التهاب مغز استخوان و استخوان اطراف آن گفته می‌شود. استئومیلیت در پرندگان می‌تواند ناشی از عواملی چون لیستریاها، استافیلوکوکوس اورئوس، ایکولای، اورنیتوباکتر و غیر باشد اما شکلی از بیماری که ناشی از کوکسیدیومیماکوز، بلاستومیماکوز و هیستوپلاسموز باشد را استئومیلیت غیر چرکی می‌نامند. این شکل از بیماری در متالوز نیز دیده می‌شود. استئومیلیت به دو شکل حاد یا مزمن مشاهده می‌شود. در موارد مزمن وجود سینوس‌های چرکی و نشت آن به سطح، جدا شدن ناحیه‌ی استئولیز از بافت سالم توسط یک بافت اسکروتیک، در صورت گذشت زمانی بیشتر از ۲ هفته تشکیل استخوان جدید و تشکیل استخوان مرده (Sequestrum) مشهود است (۱). در عقاب مذکور از عوارض ذکر شده در بالا تنها در رادیوگراف dorsopalmar واکنش‌های پریوستی به صورت پرچین مانند (palisaide like periosteum reaction) در اطراف ناحیه‌ی پایینی استخوان Tarsometatarsal و با شدت بیشتری در سمت داخلی این استخوان دیده شد (تصویر شماره‌ی ۲). با توجه به تاریخچه‌ی پرنده و حضور بریدگی عمیق و مزمن در ناحیه‌ی کف پا که باعث قطع انگشت شده بود و با توجه به شکل و شدت علائم رادیوگرافی، عارضه استئومیلیت (Osteomyelitis) فعال تشخیص داده شد.

منابع

۱- بهار مست جانگیر، راد محمدعلی و وشکینی عباس (۱۳۷۸). رادیولوژی دامپزشکی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، ویرایش دوم، ۵۱۴-۵۱۵

- 2- Blair, J. (2013). Bumblefoot; A Comparison of Clinical Presentation and Treatment of Pododermatitis in Rabbits, Rodents, and Birds. *Vet. Clin. Exot. Anim*, 16: 715-735.
- 3- Keymer, I.F. (1972). Diseases of Birds of Prey. *Vet. Rec*, 90: 579-594.
- 4- Remple, D.J. (2006). A Multifaceted Approach to the Treatment of Bumblefoot in Raptors. *Journal of Exotic Pet Medicine*, 15(1): 49-55.
- 5- Rodriguez-Lainz, A.J., Hird, D.W., Kass, P.H., Brooks, D.L. (1997). Incidence and risk factors for bumblefoot (pododermatitis) in rehabilitated raptors. *Preventive Veterinary Medicine* 31: 175-184.
- 6- Swayne, D.E., Glisson, J.R., McDougald, L.R. (2013). *Diseases of Poultry*, 13th Edition, Blackwell Publishing, Inc.

گزارش تومور لیپوما در ناحیه بالای منقار کاسکو

پژمان ناظم زمردی^{۱*}، کیاوش فرحی^۲، شاهین شعبانی^۲

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سنندج، ایران

۲. دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی سنندج، سنندج، ایران

pnz_vet@yahoo.com

واژگان کلیدی: لیپوما - کاسکو - توده - منقار

مقدمه: لیپوما تومور خوش خیم بافت چربی بوده که در پرندگانی چون مرغ عشق، عروس هلندی، طوطی آمازون و رزیلا بیشتر دیده می شود. این توده ها معمولا به صورت تکی و یا چندتایی در زیر پوست نواحی چون جناغ سینه، گردن، بال ها و زیرشکم دیده می شوند. این توده های یکنواخت عموما نرم و به رنگ زرد کم است. علت این عارضه بیشتر تغذیه نادرست و جیره های حاوی چربی بالا، چاقی و کم تحرکی، ژنتیک و کم کاری تیروئید می باشد.

مواد و روش کار: در تابستان ۹۳ کاسکو خاکستری حدودا ۱۰ ساله به علت وجود توده ای بزرگ در بالای منقار (حفاصل بین دو سوراخ بینی) به کلینیک دامپزشکی ارجاع داده شد. در معاینه بالینی مشخص گردید که این توده بزرگ سبب ایجاد فشار زیاد به سوراخ های بینی و انسداد آن ها شده است. به همین سبب پرنده دچار اختلال تنفسی شده و همواره از راه دهان تنفس می نماید. لازم به ذکر است که پرنده مذکور تقریبا تمایلی به حرکت نداشته و اشتهای آن نسبت به آب و غذا کاهش یافته بود. در تاریخچه نیز مشخص گردید که این توده تقریبا از هفت ماه پیش شروع به رشد نموده و همچنین جیره غذایی این پرنده نیز فقط منحصر به تخمه آفتاب گردان، دانه و میوه های روغنی و ندرتا سیب بوده است.

با توجه به اندازه بزرگ ضایعه و مشکل شدید تنفسی حیوان، تصمیم به جراحی گرفته شده و توده مذکور پس از بی هوشی پرنده (آسپرومازین + کتامین) به طور کامل برداشته شد.

بحث و نتیجه گیری: نمونه بافتی به آزمایشگاه پاتولوژی ارسال شده و تومور لیپوما تایید گردید. پس از گذشت چند روز و کاهش تورم بافتی، سوراخ های بینی کاملا باز شده و نهایتا تنفس حیوان طبیعی گردید. ضمنا جهت پیشگیری از عود مجدد بیماری، توصیه به تغییر جیره غذایی و استفاده بیشتر از سبزیجات و میوه ها و همچنین افزایش تحرک حیوان به منظور جلوگیری از چاقی گردید.

منابع :

۱- رزم یار، ج، دزفولیان، الف، وجهی، ع، پیغمبری، م. (۱۳۸۴) گزارش یک مورد لیپوما در یک قطعه طوطی استرالیایی ، مجله دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، دوره ۶، شماره ۳، ۲۹۷-۲۹۸

2- Harrison, G., Lightfoot, T. (2005) Clinical avian medicine Vol2, Spix publishing, 560-572

3- Bartels, T., Krautwals, M.E., Portman, S., Gille, U. (2002) Ataxia and disequilibrium in domestic ducks with intracranial lipomas, Veterinary pathology, 39:396-399

مروری بر بیماری تریکومونیاژیس در کبوتر و تشخیص آن

اعظم ملک محمدی*^۱، یگانه مهران^۲، نغمه فرمانی^۲، حسین مهران^۳

۱. دامپزشک عمومی

۲. دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

۳. دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

Az_malek_m@yahoo.com

واژگان کلیدی: تریکومونیاژیس، انگل، تشخیص، کبوتر

مقدمه: بیماری تریکومونیاژیس در پرندگان در اثر انگل تک یاخته‌ای به نام تریکوموناس گالینه ایجاد می‌شود، که شیوع آن در کبوترهای اهلی و وحشی بیشتر است. از راه‌های مهم انتقال بیماری، تغذیه جوجه کبوتر توسط والدین با شیره چینه‌دان است. بیماری بیشتر قسمت‌های فوقانی دستگاه گوارش، حلق، حنجره و مری را مبتلا می‌کند. در این بیماری، پرند دپرس، بیحال، ژولیده و دچار حالت عدم تعادل است. همچنین خروج ترشحات زرد مایل به سبز بدبو از دهان، اسهال، لاغری و مرگ در این بیماری دیده می‌شود.

مواد و روش کار: جهت تشخیص بیماری: تشخیص بیماری با عنایت به تاریخچه، علایم کلینیکی و کالبدگشایی، تشخیص آزمایشگاهی صورت می‌گیرد. علایم کلینیکی هرچند چندان اختصاصی نیستند اما در تشخیص به کار می‌روند. بیماری به شکل خفیف تا کشنده دیده می‌شود. غشاهای دیفتریایی پنیری از کانونی تا منتشر و عموماً در بخش فوقانی دستگاه گوارش دیده می‌شود. گاهی دهان از شدت ضایعات باز می‌ماند و مایعات در دهان تجمع می‌یابند، برخی پرندگان آلوده ترشحات آبکی چشم داشته و در مراحل شدیدتر تجمع آگزودا در چشم وجود دارد که می‌تواند سبب کوری شود. وزن پرند مبتلا به سرعت کاهش یافته و در شکل حاد بیماری، پرند ۸ تا ۱۰ روز بعد از آلودگی می‌میرد. در کالبدگشایی مری و چینه‌دان، ضایعات به صورت زرد، پنیری، گرد و برآمده با مرکز مخروطی دیده می‌شوند. به منظور تشخیص آزمایشگاهی از ناحیه دهان، حلق و حنجره هر پرند توسط سوآپ آغشته به سرم فیزیولوژی نمونه‌برداری به عمل آمده و به سرعت سوآپ درون لوله آزمایش قرار داده می‌شود و لوله‌ها به آزمایشگاه انگل‌شناسی منتقل می‌شوند. سپس در محل آزمایشگاه سوآپ را از لوله آزمایش خارج کرده و با فشار به انتهای آن، قطرات سرم را بر روی لام قرار داده و یک عدد لامل بر روی آن گذاشته و در زیر میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی ۱۰ و ۴۰ مورد بررسی قرار داده می‌شود. در نهایت گسترش‌ها با رنگ گیمسا رنگ‌آمیزی شده و اسلایدهای رنگ‌آمیزی شده از نظر آلودگی به تریکوموناس بررسی می‌شوند.

بحث و نتیجه گیری: در مجموع در مناطقی که میزان شیوع ترکومونیاژیس بالا می‌باشد، می‌توان با ارائه راهکارهایی در جهت کاهش شیوع بیماری عمل کرد. جداسازی کبوترهای سالم از بیمار، استفاده از غذاهای با کیفیت و مناسب، انجام درمان‌های پیشگیری‌کننده، ضدعفونی و شستشوی مرتب روزانه سطوح محل زندگی، آبخوری‌ها و دانخوری‌ها، جلوگیری از ورود پرندگان مختلف به محل نگهداری کبوترها و درمان‌های دوره‌ای کنترلی می‌توانند در کاهش میزان شیوع این بیماری تأثیرگذار باشند.

منابع:

۱. علیایی الف، حبیبی غ، هادی پور م. (۱۳۸۹) بررسی شیوع تریکومونیاژیس در کبوتران شهر کازرون. مجله دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، سال چهارم، شماره ده، صفحات ۳۶-۳۱.
۲. بزرگمهر م، شجاع دوست ب، اکبری ع، کلیدری غ، شیخی ن. (۱۳۷۵) راهنمای بیماری‌های طیور. چاپ اول، ناشر واحد آموزش و پژوهش معاونت کشاورزی سازمان اقتصادی کوثر، تهران، صفحات ۲۶۸-۲۶۵.
۳. میاحی م، نبوی ل، زیردست م. (۱۳۸۴) بررسی شیوع به ترکومونیاژیس در کبوتر و مرغان خانگی شهر اهواز. مجله دامپزشکی ایران، دوره سوم، شماره دوم، صفحات ۵۱-۴۷.

**بررسی انواع شکستگی در خرگوش‌های ارجاعی به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز
در سال‌های ۹۴-۹۲**

ایمانی، هادی^۱؛ معربی، عبدالواحد^۱؛ سامانی، سلماز^۲؛ الیاسی، بشرا^۳

۴- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۵- رزیدنت داخلی دام کوچک، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۶- دانشجوی سال آخر دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

h.imani@scu.ac.ir

واژگان کلیدی: شکستگی، استخوان‌های دراز، استخوان‌های پهن، خرگوش

مقدمه: به نظر می‌رسد میزان ارجاع خرگوش‌ها به کلینیک‌های دامپزشکی در اثر عوارض ناشی از شکستگی نسبت به سایر جوندگان بالاتر باشد. یکی از علل بالا بودن این عارضه در این حیوانات، دفع بیش از حد کلسیم به شکل کربنات کلسیم در ادرار آن‌ها است. از طرف دیگر عوارض استخوانی خصوصاً به عللی همانند سوء تغذیه و ظرافت اندام‌های حرکتی به صورت ذاتی در این حیوان بیشتر است. هدف از مطالعه حاضر بررسی میزان انواع شکستگی در خرگوش‌های ارجاعی به محل بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز در خلال سال‌های ۹۴-۹۲ است.

مواد و روش کار: در بررسی حاضر خرگوش‌هایی مورد بررسی قرار گرفتند که در بخش جراحی پرونده داشته و شکستگی آن‌ها با استفاده از رادیوگرافی مورد تأیید قرار گرفته بود. در این مطالعه انواع شکستگی در استخوان‌های دراز و پهن و همچنین نژادهای مختلف خرگوش مد نظر قرار گرفتند.

نتایج: از میان ۷ مورد شکستگی ارجاعی به ترتیب شکستگی لگن ۷۰٪، کتف ۱۵٪، استخوان بازو و صفحه رشد دستها ۱۵٪ مشاهده شد.

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج مطالعه حاضر به نظر می‌رسد دلیل اصلی ارجاع خرگوش‌های دچار شکستگی، آسیب‌های ناشی از ضربات به این حیوانات است و بیماری‌های استخوانی نقش کمی در بروز انواع شکستگی در حیوانات ارجاعی به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز داشته‌اند.

منابع:

- 1- Avery Bennett, R. (2013). Rabbit and Rodent Orthopedics, Western Veterinary Conference, FL, USA.
- 2- Flecknell, P. (2000). BSAVA Manual of Rabbit Medicine and Surgery, UK, British Small Animal Veterinary Association.
- 3- Piermattei, D. L., Flo, G. L., DeCamp, C. E. (2006). Brinker, Piermattei, and Flo's Handbook of Small Animal Orthopedics and Fracture Repair, Elsevier Saunders.

Surgical Correction of Rectal Prolapse in a Caspian Pond Turtle

J. Bakhtiari¹, Sh. Rafatpanah^{1*}, A. Kheirolahi¹

1 Department of Surgery and Radiology, Small Animal Teaching Hospital, University of Tehran

sh.rafatpanah@ut.ac.ir

Key words: *Caspian Pond Turtle, Rectal prolapse, Mauremyscaspica, Turtle, Turtle surgery*

A female Caspian Pond Turtle (*Mauremyscaspica*) was referred to the surgery department of the University of Tehran's Small Animal Teaching Hospital with a tubular mass protruding from the anatomical location of the cloacal opening. Upon physical examination the patient's overall status appeared normal. The mass seemed to be the prolapsed rectum. Not only did the attempts to lubricate and reduce the prolapse failed, but also evidence of ischemic necrosis was observed in its caudal aspect. The patient was prepared for surgical correction of the prolapse. Under inhalation anesthesia the necrotic part of the rectum was resected and end-to-end anastomosis was performed. The small remaining healthy part of the rectum was reduced and purse string suture was placed around the cloacal opening. The purse string suture was removed 14 days post operatively. In a six-month post operative follow up, no recurrence was observed.

Reference:

1. McArthur, Stuart, Roger Wilkinson, and Jean Meyer, eds. *Medicine and surgery of tortoises and turtles*. John Wiley & Sons, 2008.
2. Chitty, John, and Aidan Raftery. *Essentials of tortoise medicine and surgery*. John Wiley & Sons, 2013.
3. Divers, Stephen J., and Douglas R. Mader, eds. *Reptile medicine and surgery*. Elsevier Health Sciences, 2005.

گزارش جراحات پوشش خارجی طاووس به دنبال ابتلا به شپش *Menacanthustramineus*

فروغ طلازاده^{۱*}؛ نسترن اکبری^۲؛ مریم رهبر^۲؛ اکرم زایرزاده^۲

۱- استادیار بهداشت و بیماری‌های طیور دانشکده‌ی دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

۲- دانشجوی دکترای حرفه‌ای دانشکده‌ی دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

ftalazade@gmail.com

واژگان کلیدی: طاووس، شپش *Menacanthustramineus*

مواد و روش کار: در آبان ۱۳۹۳ یک طاووس دو ساله با علائم پوسته پوسته شدن پوست در ناحیه سروگردن، ریزش پر در ناحیه گردن، خارش شدید و بی‌قراری به درمانگاه طیور دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع داده شده بود که در معاینات اولیه وجود انگل‌های خارجی متعدد بر روی بدن از جمله در پوست، گوش، اطراف مقعد، روی سر، زیر بالها و روی قفسه سینه مشهود بود. نمونه‌گیری از تراشه‌های پوستی و انگل انجام گرفته و جهت بررسی به بخش انگل‌شناسی بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارسال گردید.

نتایج: پس از مشاهده با استفاده از لوپ، این انگل، شپش تشخیص داده شده و بعد از تهیه مقطع و مشاهده در زیر میکروسکوپ نوع شپش، *Menacanthustramineus* گزارش گشت. درمان با تجویز آیورمکتین زیر هر بال و ماساژ آن به پوست انجام گرفته و توصیه به تمیز و ضدعفونی نمودن محل نگهداری حیوان گردید

بحث و نتیجه‌گیری: *Menacanthustramineus* یکی از متداولترین و در عین حال خطرناک‌ترین انگل‌های خارجی پرندگان اهلی می‌باشد که عمدتاً در پوست و به ندرت در پرهای پرندگان مستقر می‌شود و مناطق فاقد پر نظیر اطراف مقعد را ترجیح می‌دهد اگرچه در آلودگی‌های شدید در ناحیه سر، زیر بال و در ناحیه قفسه سینه نیز مشاهده می‌شود. این مطالعه نشان داد علائم بالینی مشاهده شده در طاووس مبتلا به *Menacanthustramineus* با تجویز آیورمکتین کاملاً از بین رفت و پرنده بهبود یافت.

منابع:

1-Permin A, Esmann CH, Hoj T, and Mukaratirwa S. (2002) Ecto-endo- and haemoparasites in free-range chickens in the Goromonzi District in Zambia.; Prev. Vet. Med. 54:213-224.

بررسی فراوانی نسبی کریپتوسپورییدیوم در پستانداران غیرمعمول خانگی ارجاعی به دانشکده

دامپزشکی دانشگاه تهران

دکتر امیر رستمی^۱، دکتر پرویز شایان^۲، آتوسا فرنیآ^{۳*}

۱- گروه بیماری های داخلی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۲- گروه انگل شناسی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳- دانشجوی دوره عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

Atoosa.farnia@gmail.com

واژگان کلیدی: کریپتوسپورییدیوم، کریپتوسپورییدیوزیس، حیوانات غیرمعمول خانگی

مقدمه: کریپتوسپورییدیوزیس یک بیماری انگلی است که توسط تک یاخته های کوچک از جنس کریپتوسپورییدیوم ایجاد می شود. در بسیاری از پستانداران آلودگی به کریپتوسپورییدیوم بدون نشانه بالینی می باشد و یامکن است با اسهال حاد خود محدود شوند همراه باشد. کریپتوسپورییدیوم می تواند در افراد دچار اختلالات نقص سیستم ایمنی همانند بیماران دچار ایدز و کودکان به اسهال های مزمن و تکرارشونده و سرانجام مرگ منجر گردد. در حیوانات دارای سیستم ایمنی تضعیف شده بیماری به شکل مزمن و کشنده دیده می شود. در مورد پستانداران غیر معمول خانگی، مخازن این ارگانیزم ممکن است در خوکچه هندی، موش، خرگوش، رت و بسیاری از گونه های دیگر یافت شود.

مواد و روش کار: در این تحقیق تعداد ۱۹۰ نمونه از خرگوش (۹۰ راس)، همستر (۵۰ راس)، خوکچه هندی (۳۰ راس)، و سنجاب (۲۰ راس) از پستانداران غیر معمول خانگی ارجاعی به بیمارستان حیوانات کوچک دانشکده دامپزشکی طی ۱۳ ماه از اسفند ماه سال ۱۳۹۲ تا فروردین ماه سال ۱۳۹۴ جمع آوری گردید. نمونه های به دست آمده به روش ذیل- نلسون تغییرشکل یافته آزمایش شده اند.

نتایج: نتایج به دست آمده نشان می دهد ۲/۱۹۰ نمونه (۱۰.۵ درصد) از لحاظ آلودگی به کریپتوسپورییدیوم مثبت بوده اند. میزان آلودگی به کریپتوسپورییدیوم در خرگوش ۰٪، همستر ۰٪، خوکچه هندی (۱/۳۰) ۳.۳۳٪ و در سنجاب (۱/۲۰) ۵٪ بدست آمد. **بحث و نتیجه گیری:** در بررسی های انجام شده در ایران برجی و همکاران در سال ۲۰۱۱-۲۰۱۲ میزان آلودگی در همستر در منطقه شمال شرقی ایران را صفر گزارش داده اند. بررسی های دیگر در ایران مربوط به میزان آلودگی در گاوها و گوساله ها، گوسفندان و طیور بوده است. **منابع:**

۱. میرزایی، م.، رضانپور، آ. (۱۳۸۸) تشخیص کریپتوسپورییدیوزیس در سگ های خانگی شهر کرمان. مجله دامپزشکی و آزمایشگاه، دوره ۱، شماره ۲، صفحه ۹۶
۲. حیدری، ج. قرهخانی، ج. (۱۳۹۱) بررسی فراوانی آلودگی انسان، دام و طیور به کریپتوسپورییدیوم در شهرستان همدان و حومه در طی سال های ۱۳۸۵-۱۳۹۰. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی همدان، دوره ۱۹، شماره ۳، صفحه ۶۷-۷۴
3. Fayer, Ronald. (2008) Cryptosporidium and cryptosporidiosis. CRC Press, second edition, P422-423
4. Borji, H., Khoshnegah, J., Razmi, G., Amini, H., Shariatzadeh, M. (2014) A survey on intestinal parasites of golden hamster (*Mesocricetus auratus*) in the northeast of Iran. *J Parasite Dis*. 2014 Sep; 38(3): 265-8.

رادیولوژی جمجمه خاریشت گوش دراز (همی اکینوساریتوس)

عبدالواحد معربی ، یزدان مظاهری ، جمال نوری نژاد، الناز نجفی
عضو هیات علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران
دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران

y.mazaheri@scu.ac.ir

واژگان کلیدی: جمجمه ، خاریشت گوش دراز، رادیولوژی

در سالیان اخیر توجه زیادی به خار پستان که از جانوران جالب توجه در طبیعت هستند، می‌گردد و از نوع افریقایی آن به عنوان حیوان دست آموز استفاده میشود. در این تحقیق از ۵ عدد خاریشت بالغ نر با وزن‌های بین ۴۵۰-۲۵۰ گرم استفاده شد ابتدا خاریشت‌های زنده پس از تزریق کتامین ۱۰٪ بیهوش شده و از نماهای پشتی شکمی و برعکس، جانبی، مورب عکس رادیوگرافی از جمجمه تهیه شد در نمای پشتی- شکمی از جمجمه به ترتیب از قدام به خلف دندان‌ها، استخوان‌های بینی، پیش فک، فک بالا، پیشانی، کمان گونه‌ای، آهیانه، بین آهیانه‌ای، بخش‌های صدفی و حباب صماخی از استخوان گیجگاه و پس‌سری دیده می‌شود و نیز در این نما بخش‌های مختلف استخوان فک پایین مشاهده شد

در نمای شکمی- پشتی به ترتیب دندان‌ها، استخوان بینی، استخوان پیش‌فکی، فک بالا، بدنه و زوائد فک پایین یعنی زائده گوشه- ای، کوندیلار و منقاری، کمان گونه‌ای، پیشانی، حباب‌های صماخیو استخوان پس‌سری دیده در نماهای جانبی نیز ردیف دندان- ها، استخوان‌های پیش‌فکی، فک بالا، کمان گونه‌ای، پیشانی، آهیانه، بین آهیانه‌ای، بخش‌های صدفی و حباب صماخی از استخوان گیجگاه، پس‌سری و نیز فک پایین دیده شد

در نماهای مورب دهان باز راست و چپ نیز ردیف دندان‌های بالا و پایین و استخوان‌های پیش فک، فک بالا، فک پایین، کمان گونه- ای، پیشانی، آهیانه، بین آهیانه‌ای، بخش‌های صدفی و حباب صماخی از استخوان گیجگاه و پس‌سری مشاهده شد

در نمای پوزه‌ای- خلفی نیز استخوان تیغه، پیشانی، کمان گونه‌ای و بخش بدنه و زائده گوشه‌ای فک پایین دیده شد

نتیجه‌گیری: رادیوگرافی از نماهای مختلف جمجمه به کمک فیلم‌های با حساسیت بالا از قبیل فیلم ماموگرافی و تحت شرایط بیهوشی عمومی می‌توان تصاویر رادیوگرافی مناسبی از ناحیه جمجمه تهیه کرد.

گزارش درمانگاهی ابتلا به تک یاخته هموپروتئوس در دو بهله عقاب در استان کرمانشاه

فروغ محمدی^۱، کامیار محمد زاده^۲، اشکان پورشه‌باز^۲، رزا اکرمی^۳

(^۱) گروه پاتوبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

(^۲) دامپزشک بخش خصوصی

(^۳) دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سنندج، ایران

Ashkan_vet@yahoo.com

واژگان کلیدی: عقاب، کرمانشاه، هموپروتئوس

نگاهی گذرا به برخی از پژوهش‌های مرتبط با حیاط وحش که به شکل مقالات مختلف داخلی و خارجی منتشر شده است نشان می‌دهد که در سال‌های گذشته بخشی از جمعیت گونه‌های مختلف حیات وحش در قالب این فعالیت‌ها از بین می‌روند در صورتی که این پژوهش‌ها باید به گونه‌ای باشد که کوچکترین خطری سلامت حیوان را تهدید نکند و به هدف کمک به بهبود حیوان برای گذر از یک شرایط خاص باشد که سلامت حیوان را تهدید کرده است.

در خرداد ماه ۱۳۹۴ تعداد دو بهله عقاب با علائمی نظیر دپرسیون، ژولیدگی پرها، کمبود اشتها، رنگ پریدگی مخاطات به کلینیکی در کرمانشاه ارجاع داده شد. پس از اخذ نمونه خون هر نمونه تعداد سه گسترش تهیه و پس از رنگ آمیزی رایت و گیمسا بوسیله میکروسکوپ و با بزرگ‌نمایی 100 X مورد بررسی قرار گرفتند و همزمان با اخذ نمونه خون، پرندگان از حیث آلودگی به انواع اکتوپارایت‌ها مورد بررسی دقیق قرار گرفتند. نتایج حاصله حاکی از آلودگی به تک یاخته هموپروتئوس که شامل مگس‌ها هیپوبوسیده و پشه‌ها ی ریز نیش زنده بود و در هیچ یک از دو پرنده آلودگی اکتوپارازیتی مشاهده نگردید. پس از تایید ابتلا جهت درمان از داروهای بوتالکس با دوز 6/0 mg/kg و ویتامین ب ۱۲ 25-5 mg/kg و همچنین آهن 10 mg/kg تجویز گردید. توصیه می‌گردد با توجه به اینکه در ایران بررسی‌های انگل‌شناسی در حیات وحش و بویژه در سطح باغ وحش‌ها یا محل نگهداری حیوانات وحشی بسیار کم صورت گرفته است که می‌تواند این نقصان در خصوص پرندگان وحشی قابل ملاحظه نیز می‌باشد و با توجه به اینکه اطلاعات مناسبی در این خصوص در دسترس نمی‌باشد توجه بیشتری به این اصل گردد.

گزارش بروز دو جرب *Demodex aurati* و *Demodex ceceti* در ۱۲ سر همستر

کامیار محمد زاده^۱، فروغ محمدی^۲، اشکان پورشهباز^۳، رزا اکرمی^۳

(۱) دامپزشک بخش خصوصی

(۲) دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه-ایران

(۳) دانشجوی دکتری حرفه ای، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سنندج-ایران

Ashkan_vet@yahoo.com

واژگان کلیدی: همستر، *Demodex aurati*، *Demodex ceceti*

انواع مختلفی از انگل های خارجی نظیر شپش، کک، کنه، جرب و ... در بین جوندگان مخصوصا همستر گزارش شده است. که بیشتر از نوع شپش و جرب می باشد. تا کنون دو نوع جرب مهم دمودسی گونه های *aurati*، *ceceti* در همستر گزارش شده با توجه با انتقال سریع این انگل ها در میان همستر کنترل آنها در اماکن و مراکز نگه داری دسته جمعی این حیوانات از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در این گزارش آلودگی و درمان ۱۲ سر همستر نژاد (black eyed cream Syrian) در یک مرکز تکثیر و فروش جوندگان، به جرب *Demodex aurati* و *Demodex ceceti* شده است. در تاریخ ۹۴/۱/۲۰ تعداد ۱۲ سر همستر حدود ۱۶ ماهه با سابقه خارش، ریزش مو، ضخیم شدن پوست روی پشت، به وجود آمدن پوستول هایی بر روی پوست پشت حیوان به کلینیکی در کرمانشاه ارجاع داده شدند. در معاینات بالینی برای تشخیص قطعی و دقیق آلودگی با خارش دادن قسمت های آلوده پوست و نمونه برداری و مشاهده مستقیم جرب در زیر میکروسکوپ مشاهده گردید و آلودگی به دو جرب مذکور تایید گردید. جهت درمان این بیماری از سموم رایج در درمان سگ ها می توان استفاده کرد. به علاوه استفاده از محلول ۰.۴٪ پروپیلن گلیکول به صورت روزانه و به مدت یک هفته توصیه گردید به علاوه به منظور پیشگیری و با توجه به شرایط زندگی حیوان و محل زندگی آنها به دلیل وجود چوب هایی که در بستر حیوان مورد استفاده قرار گرفته بود و احتمال پنهان شدن جرب ها لابه لای آنها تعویض کامل بستر و ضدعفونی جایگاه نگه داری و به علاوه تجویز داروی ضد انگل آیورمکتین با میزان ۲۰۰ میکروگرم به ازای هر کیلو گرم از وزن بدن، که تزریق ها باید هر دو هفته یک بار تکرار شود و جمعا در سه نوبت درمان صورت بگیرد توصیه گردید. با توجه به اینکه اخیرا نگه داری کوچکچه همستر، خرگوش و سایر جوندگان به عنوان حیوان خانگی در میان مردم با استقبال زیادی روبه رو شده است. و به علت افزایش تقاضا مراکز تکثیر و پرورش در حال گسترش است. لذا به نظر می رسد توجه دامپزشکان و پرورش دهندگان از نظر بکار گیری تدابیر پیشگیرانه و درمان بیماری های احتمالی امری ضروری به نظر می رسد.

گزارش اصلاح شکستگی درشت نی در خرگوش با استفاده از تثبیت اسکلتی خارجی توسط خمیر اکریلیک دندانپزشکی

سارا مکرم^{۱*}، سائنا محمودی^۲

۱- متخصص جراحی دامپزشکی، کلینیک دامپزشکی دکتر مکرم، تهران

۲- دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات

Sarah.mokaram@gmail.com

این گزارش مربوط به اصلاح شکستگی چند تایی استخوان درشت نی در خرگوش با استفاده از روش تثبیت اسکلتی خارجی می باشد. خرگوش ارجاع داده شده به کلینیک در اثر گیر کردن پا به قفس و کشیدن خودش به منظور رهایی دچار شکستگی تیبیا شده بود. شکستگی نوع چندتایی و باز بوده و زخم در ناحیه شکستگی وجود داشت. با توجه به ماهیت شکستگی و وجود زخم باز و عدم امکان استفاده از روش های سیرکلاژ به منظور دستیابی به تثبیت مناسب بدون چرخش استخوانها، تصمیم به استفاده از روش تثبیت خارجی اسکلتی گرفته شد. با توجه به وزن پایین خرگوش و ضخامت کم استخوانها و تراکم استخوانی پایین در صورت استفاده از گیره های فلزی امکان شکستگی مجدد و یا شکست روش تثبیت وجود داشت. به همین دلیل تثبیت پین های عرضی با استفاده از خمیر اکریلیک دندانپزشکی با سخت شوندگی سریع انجام شد. مزیت استفاده از این نوع خمیر ها امکان شکل دادن آن پیش از کارگذاری بر روی پین ها بوده به گونه ای که در عرض سه دقیقه کاملاً سخت می گردند که این مدت زمانی کاملاً کافی برای شکل دادن خمیر به جراح داده و همچنین نیازی به نگهداری استخوانها در وضعیت جا افتاده به مدت طولانی برای سخت شدن خمیر نیست. همچنین این خمیر ها بسیار سبک وزن بوده و امکان ترمیم و یا تغییر شکل و حتی برش نیز دارند. به دلیل قابلیت شکل دهی به خمیر و استحکام فوق العاده آن در اشکال مختلف، در صورتی که هنگام کارگذاری پین ها، چرخشی در عضو وجود داشته باشد امکان اصلاح این چرخش با تغییر شکل دادن خمیر وجود خواهد داشت.

در مورد ارجاع شده به کلینیک، شکستگی با استفاده از ۴ پین که دو تا در بخش بالایی و دو پین در بخش پایینی شکستگی با زاویه ۶۰-۷۰ درجه نسبت به استخوان قرار داده شده بود اصلاح گردید و از خمیر اکریلیک در بخش لترال و مدیال برای تثبیت پین ها به یکدیگر استفاده شد. با استفاده از رادیوگراف های ماهیانه التیام استخوان مورد ارزیابی قرار گرفت و در پایان ماه سوم پس از تایید التیام کامل و کالوس مناسب توسط رادیوگراف، میله اکریلیک تحت بی هوشی عمومی بریده شده و پین ها خارج شدند.

گزارش یک مورد پارگی چینه دان ناشی از سلف تروما در کاسکو

سارا مکرّم^{۱*}، سائنا محمودی^۲

۱- متخصص جراحی دامپزشکی، کلینیک دامپزشکی دکتر مکرّم، تهران

۲- دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

Sarah.mokaram@gmail.com

یک قطعه کاسکو به سن تقریبی سه تا چهار سال با علائم پرکنی قدیمی و زخم وسیع در ناحیه جناغ سینه و گردن به کلینیک ارجاع داده شد. پس از پاکسازی زخم و برداشت پره‌های چسبیده در ناحیه زخم، پارگی وسیعی در چینه دان مشاهده گردید. علائم التهابی و درماتیت مرطوب شدید در پوست ناحیه گردن و سینه وجود داشته و پرنده کاملاً بی اشتها و لتارژیک بود.

صاحب پرنده در وهله اول از نحوه ایجاد زخم اظهار بی اطلاعی نموده و تنها به مشکل پرکنی قدیمی پرنده اشاره نمود. زخم ناحیه جناغ و پارگی چینه دان و گردن بخیه شده و محل زخم‌ها پانسمان گردید. آنتی بیوتیک تزریقی و خوراکی به مدت ده روز تجویز گردید. پانسمان به مدت سه روز به صورت روزانه و سپس هر یک روز در میان تعویض و از پماد سیلورسولفادایازین در محل زخم‌های باز استفاده شد. دیفن هیدرامین خوراکی به منظور کنترل خارش و کاهش استرس پرنده تجویز شد. در این مدت اشتهای پرنده به حالت طبیعی بازگشت و زخم‌ها روند بهبودی را به خوبی طی نمودند.

در طول روند درمان صاحب پرنده عنوان کرد که به دلیل پرکنی پرنده را نزد دامپزشک برده بوده و دامپزشک برای جلوگیری از پرکنی از اسپری اکسی تتراسایکلین به روی پرها استفاده نموده و صاحب پرنده برای از بین بردن رنگ بنفش اسپری که روی پرها باقی مانده بوده ابتدا پرنده را با آب و صابون شسته و از آنجا که رنگ پاک نشده بوده پره‌های پرنده را به مایع سفید کننده وایتکس آغشته کرده و پس از آن پرنده را آبکشی نموده و از همان روز پرنده دچار خارش شدید و متعاقباً ترومای شدید و پارگی چینه دان توسط خود پرنده شده است.

علت درماتیت مرطوب شدید که همراه با خارش و ترشحات زیاد پوست و ایجاد آسیب خودی در کاسکو بوده در حقیقت سوختگی شیمیایی توسط مایع وایتکس بوده است.

آناتومی جمجمه خارپشت گوش دراز (همی اکینوس اریتوس)

یزدان مظاهری^۱، عبدالواحد معربی^۱، جمال نوری نژاد^۱، الناز نجفی^۲

۱- عضو هیات علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران

۲- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران

واژگان کلیدی: خارپشت گوش دراز، آناتومی، جمجمه

تا همین سالیان اخیر خارپشتان را پستاندارانی از رده حشره خواران می‌شناختند، ولی اکنون این جانوران را که از لحاظ مورفولوژیکی و رشد تکاملی، ابتدایی باقی مانده‌اند، با عنوان رده‌ای مستقل می‌شناسند مطالعات فراوانی در زمینه آناتومی خارپشت از جمله جمجمه انجام پذیرفته؛ ولی مطالعه مدونی بر روی ابعاد ساختاری آناتومیک به‌ویژه مورفومتریک جمجمه خارپشت گوش دراز در دسترس نیست. در این تحقیق از ۱۰ عدد خارپشت بالغ نر با وزن‌های بین ۴۵۰ - ۲۵۰ گرم استفاده شد و به روش‌های معمول اقدام به تهیه و جداسازی جمجمه نمونه‌ها شد. برای مطالعه مورفولوژی، کاسه سر از سه نمای پشتی، شکمی و جانبی بررسی گردید. ۱۰ شاخص جمجمه‌ای به وسیله کولیس با دقت یک‌دهم میلی‌متر برای مطالعه مورفومتری در نظر گرفته شد. نکته‌ی مهم، در نمای پشتی گسترش یافتن زائده بینی‌ای از استخوان پیش فکی بصورت خلفی بسوی زائده قدامی پیشانی بود. در نمای شکمی استخوان کامی حاوی سوراخ بزرگی بود که به نظر می‌رسد جانشین سوراخ کامی خلفی باشد. استخوان جوگال (گونه‌ای) که بصورت نوار باریکی در وسط کمان گونه‌ای قرار داشت، وجه مشخصه نمای جانبی بود. در نمای خلفی سوراخ مگنوم نسبتاً بزرگ قابل مشاهده بود. جمجمه‌ی خارپشت گوش دراز از نظر مورفولوژیک تفاوت چندانی با سایر خارپشتان ندارد. از لحاظ مورفومتریک اندازه‌های به دست آمده ابعاد کوچکتری را نسبت به خارپشت‌های اروپایی نشان می‌دهند؛ که می‌تواند در مطالعات استئوآرکولوژیک به کار گرفته شود.

رادیوگرافی کبوتر با ماده حاجب سولفات باریم

عبدالواحد معربی^۱ فروغ طلازاده^{۲*} کوثر سربندی^۳ یاسمین نصری حسنی^۳ آمنه دارابی فرد^۳

- ۱- استادیار بخش رادیولوژی، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز
- ۲- استادیار بخش بهداشت و بیماریهای طیور، گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز
- ۳- دانشجوی دکترای حرفه ای دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

ftalazade@gmail.com

واژگان کلیدی: سولفات باریم، دستگاه گوارش، رادیولوژی، کبوتر

اساس ایجاد تصاویر در رادیولوژی بر مبنای اختلاف جذب اشعه ایکس در بافت‌های مختلف بدن می‌باشد. با توجه به اینکه بافت‌های نرم (مری، معده، روده‌ها و ...) به یک میزان اشعه ایکس جذب می‌کنند لذا در رادیوگرافی ساده همگی آن‌ها به یک شکل دیده می‌شوند. برای رفع این مشکل در روش‌های تصویربرداری پزشکی و دامپزشکی از یک سری مواد حاجب (مثبت یا منفی) استفاده می‌شود که این مواد به طرق مختلف وارد بدن می‌کنند. سولفات باریم به عنوان یک ماده حاجب مثبت خوراکی است که در رادیولوژی به منظور بررسی قسمت‌های مختلف دستگاه گوارش کاربرد زیادی دارد. مطالعه حاضر روی ۶ کبوتر بالغ بالای یک سال انجام گرفت. در این مطالعه از سوسپانسیون ۳۰ درصد و با کمک سوند معدی به میزان ۸ تا ۱۰ میلی لیتر از سولفات باریم آماده وارد دستگاه گوارش کبوترها شد. و در زمان‌های ۰، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ دقیقه و پس از آن هر ساعت یک بار تا ۶ ساعت بعد از خوراندن ماده حاجب و آخرین رادیوگراف ۲۴ ساعت بعد به عمل آمد. میزان تخلیه و عبور ماده حاجب از قسمت‌های مختلف دستگاه گوارش بررسی گردید.

بررسی ضایعات پاتولوژیک کوی هرپس ویروس در ماهیان زینتی کوی در استان تهران

اظهاری، سپیده^۱; شکرپور، سارا^۲; رحمتی هولاسو، هومن^{۳*}; زرگر، اشکان^۲; احمدی وند، سهراب^۴; ابراهیم زاده
موسوی، حسینعلی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۲- دانشجوی دکتری تخصصی پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳- گروه بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۴- دانشجوی دکتری بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

rahmatih@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: تهران، کوی هرپس ویروس، هیستوپاتولوژی

ماهی کوی یکی از زیباترین و محبوب ترین ماهیان زینتی در دنیا و ایران است. کوی هرپس ویروس عامل ایجاد کننده بیماری VHK در ماهیان کوی و کپور معمولی است که شیوع آن موجب تلفات گسترده می شود و تا کنون در بیش از ۳۰ کشور سراسر جهان گزارش شده است ماهیان مبتلا به ویروس علائم بالینی مانند رنگ پریدگی و نکروز آبشش ها، فرو رفتگی حلقه چشم و افزایش تولید موکوس در سطح پوست و باله ها را نشان می دهند. این مطالعه در تابستان سال ۹۳ روی ماهیان زینتی کوی مبتلا به KHV استان تهران انجام گرفت. آزمایش مولکولی از طریق استخراج DNA و ارزیابی PCR، وجود KHV در ماهیان را تایید کرد. به منظور بررسی های هیستوپاتولوژیک در کلینیک ماهیان زینتی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، از اندام های مختلف شامل آبشش، کلیه، طحال، روده، قلب و مغز ماهیان کوی دارای علائم بالینی نمونه برداری شد. پس از فیکس شدن نمونه ها در فرمالین بافر ۱۰٪، مراحل آگیری و سپس قالب گیری بافت ها در پارافین صورت گرفت و برش هایی به ضخامت ۵ میکرون تهیه شد. مقاطع بافتی آماده سازی شده با روش H&E رنگ آمیزی شدند. نتایج بررسی میکروسکوپی لام های هیستوپاتولوژی، مشخصه بارز حضور ویروس یعنی شکل گیری اجسام گنجیدگی و وجود کروماتین حاشیه ای در بافت آبشش ها، کلیه، طحال، روده، قلب و مغز را آشکار نمود. همچنین ضایعاتی از جمله ادغام لاملاهای ثانویه و نکروز شدید سلول های اپیتلیال آبشش ها، نکروز توبول های کلیوی و نیز برخی سلول های بافت خونساز آن و دژنراسیون هسته سلول های میوکاردیال قلب مشاهده شد. در طحال تعداد زیادی سلول نکروز شده به همراه هموراژی در بخش پالپ طحال مشهود بود. تغییرات پاتولوژیک و غیر طبیعی ذکر شده در بالا، مشابه ضایعات پاتولوژیک گزارش شده در سایر مطالعات انجام شده روی ماهیان کوی مبتلا به این بیماری ویروسی است و علت تلفات ضایعات ایجاد شده در آبشش ها و کلیه ها و متعاقب آن ایجاد اختلال در تنظیم اسمزی است.

منابع:

- 1-Gotesman, M., Kattlun, J., Bergmann, S.M., El-Matbouli, M. (2013) CyHV-3: the third cyprinid herpesvirus, Diseases of Aquatic Organisms 105:163-174.
- 2-Miyazaki, T., Kuzuya, Y., Yasumoto, S., Yasuda, M., Kobayashi, T. (2008) Histopathological and ultrastructural features of Koi herpesvirus (KHV)-infected carp Cyprinus carpio, and the morphology and morphogenesis of KHV, Diseases of Aquatic Organisms 80:1-11.
- 3-Sunarto, A., McColl, K.A., Crane, M.St.J., Sumiati, T., Hyatt, A.D., Barnes, A.C., Walker, P.J. (2011) Isolation and characterization of koi herpesvirus (KHV) from Indonesia: identification of a new genetic lineage, Journal of Fish Diseases 34:87-101.

شناسایی کوی هرپس ویروس بر اساس ژن TK از ماهیان زینتی کوی استان تهران

اظهاری، سپیده^۱؛ رحمتی هولاسو، هومن^{۲*}؛ زرگر، اشکان^۲؛ احمدی وند، سهراب^۳؛ شکرپور، سارا^۴؛ ابراهیم زاده

موسوی، حسینعلی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۲- گروه بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳- دانشجوی دکتری بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۴- دانشجوی دکتری تخصصی پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

rahmatih@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: کوی هرپس ویروس، PCR، ژن TK

ماهی زینتی کوی از مهمترین و محبوب ترین ماهیان زینتی آب شیرین از خانواده کپورماهیان است که در چند سال اخیر تکثیر و پرورش آن در ایران رایج شده است. KHVD مهمترین بیماری ویروسی گزارش شده این ماهی در کشورهای مختلف آسیایی و اروپایی و آمریکای شمالی است و تاکنون در ایران گزارشی از این بیماری ثبت نشده است. KHV ویروسی متعلق به خانواده آلوهرپس ویریده و دارای DNA دو رشته ای است. این ویروس که بزرگترین اندازه ژنوم را در میان اعضای راسته هرپس ویروس ها دارد (Michel *et al.* 2010)، عامل بیماری کوی هرپس ویروس تلفات سنگین در ماهیان کوی و کپور است. تشخیص این بیماری بر پایه علائم بالینی همگام با شناسایی ویروس از طریق جداسازی در تیره سلولی یا از طریق یافتن DNA ویروس با کمک PCR امکان پذیر است (Haenen *et al.* 2004). هدف از این پژوهش شناسایی کوی هرپس ویروس در ماهیان زینتی کوی مشکوک مبتلا به KHV با استفاده از ژن تیمیدین کیناز (TK) است. به این منظور از آبشش، کلیه، طحال، مغز و روده تعدادی از ماهی کوی دارای علائم بالینی بیماری نمونه برداری و در الکل ۷۰٪ ذخیره شد. پس از استخراج DNA، سنجش PCR با استفاده از پرایمر ژن TK انجام گرفت. نتایج PCR به دست آمده با استفاده از کیت IQ2000 نشان داد که DNA کوی هرپس ویروس مثبت است. توالی ژنوم تمام محصولات PCR حاصل از همه نمونه ها تعیین شد و جستجوی توالی به دست آمده در GenBank BLAST، همسانی بسیار نزدیکی را با توالی منتشر شده برای ژن TK نشان داد. بنابراین ارزیابی PCR بر اساس TK به مانند جداسازی ویروس، روش استاندارد طلایی برای تشخیص KHV است (Bercovier *et al.* 2005).

منابع :

1-Bercovier,H., Fishman,Y., Nahary,R., Sinai,S., Zlotkin,A., Eyngor,M., Gilad,O., Eldar,A.,Hedrick,R.P. (2005) Cloning of the koi herpesvirus (KHV) gene encoding thymidine kinase and its use for a highly sensitive PCR based diagnosis, BMC Microbiology 5, 13.

2-Haenen,O.L.M., Way,K., Bergmann,S.M.,Areil,E. (2004) the emergence of koi herpesvirus and its significance to European aquaculture. Bulletin of the European Association of Fish Pathologists 24:293-307.

3-Michel,B., Fournier,G., Loeffrig,F., Costes,B.,Vanderplasschen,A. (2010) Cyprinid herpesvirus 3. Emerging Infectious Diseases 16:1835-1843.

بررسی بالینی و هیستوپاتولوژیک تأثیر عصاره آزادیرکتین و هایپرفورین بر التیام زخم تجربی قرنیه خرگوش

محمد زاده احسان*^۱، معیر فریبرز^۲، نادر عقیف مصطفی^۳، نوری افشین^۱

۱- دامپزشک بخش خصوصی

۲- گروه پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

۳- دستیار تخصصی پاتولوژی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

dr.ehsan.mohamadzade@gmail.com

واژگان کلیدی: هایپرفورین، آزادیرکتین، زخم قرنیه، التیام، خرگوش

زخم قرنیه یکی از بیماریهای نسبتاً شایع چشم است که در اثر تروما، مواد شیمیایی و یا دخالت برخی عوامل ویروسی، باکتریایی و یا قارچی ایجاد می گردد. استفاده از گیاهان دارویی به منظور تسریع روند ترمیم مورد توجه محققین قرار گرفته است. هایپرفورین عصاره گیاهی هایپریکوم پرفوراتوم (علفچای) و آزادیرکتین عصاره گیاه آزادیراکتا اندیکا (چریش) می باشد.

هدف از انجام این مطالعه بررسی بالینی و هیستوپاتولوژیک تأثیر مخلوط عصاره آزادیرکتینو هایپرفورین بر التیام زخم تجربی قرنیه خرگوش بود. به منظور اجرای این بررسی ۱۰ سرخرگوش سفید نیوزلندی به ۲ گروه ۵ تایی (کنترل درمان) تقسیم شدند. با استفاده از سود ۱ نرمال و در شرایط بیهوشیدر قرنیه ی تمامی خرگوشها زخمی به قطر ۶ میلی متر ایجاد گردید. از فردای ایجاد زخم هر روز ۲ نوبت و در هر نوبت ۲ قطره مخلوط عصاره آبی ۵۰٪ آزادیرکتینو هایپرفورینودر چشم خرگوش های گروه کنترل نرمال سالین چکانده شد. به منظور بررسی بافتی، در روزهای ۷ و ۱۴ و ۲۱ و ۲۸ پس از ایجاد زخم، چشم چپ یک خرگوش از هر گروه خارج گردید. پس از انجام عملیات پایداری و تهیه بلوک پارافین برش ۵ میکرونی تهیه و اسلاید ها توسط رنگ هماتوکسیلین اتوزین رنگ آمیزی شد. مقایسه معیارهای بالینی (کدورت، بلفارواسپاسم، ترشحات و اندازه زخم قرنیه) در هر دو گروه نشان داد که عصاره آزادیرکتین و هایپرفورین موجب تسریع روند کاهشی یا توقف این علائم می شود. همچنین بررسی میکروسکوپی قرنیه در گروه های درمان و کنترل نشان داد که استفاده از عصاره فوق موجب افزایش نظم رشته های کلاژن و نسج گرانولاسیون ایجاد شده و نیز تعداد ردیفهای اپیتلیوم پوششی تازه تشکیل گردیده است. براساس نتایج به دست آمده به نظر میرسد مخلوط این دو عصاره اثر مناسب و قابل قبولی بر روی روند التیام بخشی و ترمیم زخم قرنیه خرگوش دارد.

منابع:

1-Shing, G., Foster, C.S (1989): Gross factors In Treatment of Non Healing Corneal Ulcers and Recurrent Erosion, Corneal; vol: 8: 45-53.

2-Marsh, W. L., & Davies, J. A. (2002). The Involvement of Sodium and Calcium Ions in The Release of a Amino acid Neurotransmitters From Mouse Cortical Slices Elicited by Hyperforin. Life Sciences vol:71(22), 2645-2655.

3-Pandey, I. P., Ahmed, S. F., Chhimwal, S., & Pandey, S. (2012). Chemical Composition and Wound Healing Activity of Volatile oil of Leaves of Azadirachta Indica A. juss. Advances in Pure and Applied Chemistry, vol:1(3), 62-66.

4-Vinoth, B., Manivasagaperumal, R., & Rajaravindran, M. (2012). Phytochemical Analysis and Antibacterial Activity of Azadirachta indica A. Juss. Int J Res Plant Sci, vol:2(3), 50-5

گزارش جداسازی کلبسیلا پنومونیه از همسترهای نوزاد تلف شده در ایران

مونا حامدی^۱، امیر رستمی*^۲ و حسین اسماعیلی^۱

۱. گروه میکروبیشناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران-ایران

۲. گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران-ایران

arostami@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: کلبسیلا، کلونی، نقص ایمنی و همستر

مقدمه: گونه‌های کلبسیلا باکتری‌های فرصت طلبی هستند که به طور طبیعی در دستگاه گوارش جوندگان حضور دارند. بروز بیماری ناشی از این جنس، در موش‌های دچار نقص ایمنی، می‌تواند حتی منجر به مرگ شود. مطالعه حاضر گزارشی از جداسازی باکتری کلبسیلا از همسترهای نوزاد تلف شده می‌باشد و اهمیت توجه به این جرم در جمعیت جوندگانی که سیستم ایمنی متکاملی ندارند را نشان می‌دهد.

مواد و روش کار: در بررسی حاضر، از یک کلونی که نوزادان آن دچار مرگ ناگهانی می‌شدند، دو همستر کالبدگشایی شده و پس از بررسی ماکروسکوپیک ضایعات، قسمتی از نمونه کبد و روده آن‌ها جداسازی شد. نمونه‌های مذکور به‌طور مستقیم در محیط‌های ژلوز خوندار و مک کانکی کشت داده شده و قسمت دیگر از نمونه‌ها به محیط سلنیت F منتقل و پس از گذشت یک شبانه روز در محیط‌های ژلوز خوندار و مک کانکی کشت داده شدند. از پرگنه‌های رشد کرده در محیط‌های ژلوز خوندار و مک کانکی، گسترش مستقیم تهیه شد و آزمون‌های بیوشیمیایی شامل تست IMViC، اوره و TSI در مورد آن‌ها انجام پذیرفت.

نتایج: در بررسی کالبدگشایی به دلیل مرگ ناگهانی همسترها، به غیر از پرخونی در اندام‌ها و حضور مقادیری گاز در روده، مورد دیگری یافت نشد. پرگنه‌های رشد کرده مربوط به هر دو همستر و از هر دو قسمت نمونه، در محیط ژلوز خوندار موکوئیدی و فاقد همولیز و در محیط مک کانکی نیز موکوئیدی و لاکتوز مثبت بودند. در گسترش مستقیم نیز باسیل‌های گرم منفی مشاهده شدند. باکتری جدا شده در هر دو قسمت لوله TSI اسید تولید کرده (A/A) و اوره آز مثبت با فرمول IMViC ++-- بود. با توجه به نتایج، آلودگی هر دو همستر به کلبسیلا تأیید شد.

بحث و نتیجه‌گیری: وقوع عفونت‌های باکتریایی در جوندگان اهلی امر غیر معمولی نیست، اما، از آنجا که جوندگان اهلی معمولاً با تعداد کم و در گروه‌های کوچک هستند، نسبت به موش‌ها که بیشتر به صورت کلونی نگه‌داری می‌گردند، کمتر به این عفونت‌ها مبتلا می‌شوند. آلودگی به کلبسیلا پنومونیه در کلونی جوندگان شیوع بالایی دارد. همسترهای مورد بررسی در این مطالعه نیز به تعداد زیاد در کنار یکدیگر نگه‌داری می‌شدند و این مسئله باعث انتقال سریع بیماری در میان آن‌ها شده بود. عفونت ناشی از کلبسیلا در جوندگان دچار نقص ایمنی با شدت بیشتری بروز می‌کند و در این مطالعه نیز همسترهایی که به دنبال سپتی سمی تلف شده بودند، همگی نوزاد بودند. مقابله با عفونت‌های ناشی از کلبسیلا نیازمند پیشگیری بر پایه رعایت بهداشت کلونی جوندگان و کاهش استرس‌های محیطی می‌باشد.

منابع:

1. Dickneite, G., and J. Czech. 1994. Combination of antibiotic treatment with the thrombin inhibitor recombinant hirudin for the therapy of experimental klebsiellapneumoniae sepsis. *Thromb. Haemostasis*. 71: 768-772.
2. Hirakata, Y., N. Furuya, T. Matsumoto, K. Tateda, and K. Yamaguchi. 1996. Experimental endogenous septicaemia caused by klebsiella pneumonia and Escherichia coli in mice. *J. Med. Microbiol.* 44: 211-214.
3. Flammer K., Lewbart G.A., Mader D.R. and Rosenthal K.M., 1998, Antimicrobials therapy in exotics, 20 (3), Pp: 1-50.

شناسایی سویه آسیایی KHV در ماهیان زینتی کوی بر اساس ژن ORF 136

اظهاری، سپیده^۱؛ رحمتی هولاسو، هومن^{۲*}؛ زرگر، اشکان^۲؛ احمدی وند، سهراب^۳؛ شکرپور، سارا^۴؛ ابراهیم زاده
موسوی، حسینعلی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۲- گروه بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۳- دانشجوی دکتری بهداشت و بیماری های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

۴- دانشجوی دکتری تخصصی پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

rahmatih@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: ماهیان زینتی، KHV، ORF136

ماهی زینتی کوی هم به صورت استخری و هم به صورت آکواریومی توسط علاقه مندان به این ماهی نگهداری می شود. به ویژه به عنوان مهمترین ماهی زینتی در حوضچه های بسیاری از خانه ها و ویلاهای کشورهای آسیایی و اروپایی نگهداری و پرورش داده می شود و از محبوب ترین ماهیان زینتی در ایران به شمار می رود. KHV (کوی هرپس ویروس) اولین بار در سال ۱۹۹۸ منجر به تلفات بسیار در میان ماهیان جوان و بالغ کوی و کپور معمولی در ایالت متحده آمریکا، فلسطین اشغالی و آلمان شد. بعد از آن گزارشات زیادی از این بیماری به ویژه در کشورهای آسیایی و اروپایی ثبت شده است. عامل مسبب بیماری در دو گروه ژنوتیپی آسیایی و اروپایی طبقه بندی می شود که سویه آسیایی دارای دو واریانت A₁ و A₂ و سویه اروپایی دارای هفت واریانت E₁ تا E₇ است. در پژوهش حاضر، علت تلفات سنگین در ماهیان زینتی کوی بررسی شد. پس از بررسی علائم بالینی و مشکوک شدن به KHV برای تشخیص این بیماری با استفاده از کیت IQ2000 مورد تایید OIE، به منظور انجام واکنش PCR برای تعیین نوع سویه عامل بیماری، از پرایمر ORF 136 استفاده شد و محصول PCR توالی یابی شد. آنالیز سکانس ها نشان داد که ایزوله کوی هرپس ویروس ایرانی (IR-KHV) در گروه ژنوتیپ آسیایی و واریانت A₁ قرار می گیرد. این یافته مشابه نتایجی بود که محققین در سال ۲۰۱۳ در کشور تایوان با استفاده از همین ژن برای تعیین گروه ژنوتیپی KHV تایوانی به آن دست یافتند

منابع:

- 1-Aoki,T., Hirono,I., Kurokawa,K., Fukuda,H., Nahary,R., Eldar,A., Davison ,A.J., Waltzek,T.B., Bercovier,H.,Hedrick,R.P. (2007) Genome sequences of three koi herpesvirus isolates representing the expanding distribution of an emerging disease threatening koi and common carp worldwide. Journal of Virology 81:5058-5065.
- 2-Kurita,J., Yuasa,K., Ito,T., Sano,M., Hedrick,R.P., Engelsma,M.Y., Haenen,O.L.M., Sunarto ,A., Kholidin,E.B., Chou,H.Y., Tung,M.C., de la Pena, L., Lio-Po,G., Tu,C., Way,K.,Iida,T.(2009) Molecular epidemiology of koi herpesvirus. Fish Pathology 44:59-66.
- 3-Tu,C.,Hsieh,C.Y.,Chang,S.K., Su,J.F.,Chen,M.M. (2013) Development of a cell line from the gill of koi and molecular characterization of KHV isolated in Taiwan.African Journal of Microbiology Research. Vol 7(28):3665-3674.

مطالعه مقایسه ای اثر متفورمین و گالگا بر وزن بدن موش آزمایشگاهی

محمدرضا رحیم نژاد^۱، دانیال محمدی^۲، سعید باقری^۳، میلاد مشکین مژه^۴

^۱ عضو هیات علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

^۲ دانشجوی دکتری دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

^۳ و ^۴ دانش آموخته دکتری دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

danial_wesberk@yahoo.com

واژگان کلیدی: موش، وزن بدن، متفورمین، گالگا آفیسینالیس

مقدمه: چاقی و اضافه وزن علاوه بر آنکه معضلی جهانی برای انسانها محسوب می شود، در بین گونه های حیوانات خانگی و آزمایشگاهی نیز شیوع قابل ملاحظه ای دارد. از عوارض مهم افزایش وزن در این حیوانات میتوان به دیابت و سایر بیماری های متابولیک اشاره نمود.

مواد و روش کار: ۳۰ موش آزمایشگاهی نر به مدت ۲۸ روز در سه گروه شاهد (تغذیه استاندارد)، متفورمین (تغذیه استاندارد + متفورمین) و متفورمین روزانه ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم) و گالگا (تغذیه استاندارد + گالگا ۱۰٪ w/w غذا) مورد مطالعه قرار گرفتند.

نتایج: وزن بدن و مقدار اخذ غذا در گروه متفورمین نسبت به گروه شاهد کاهش معنی دار از خود نشان داد. در گروه گالگا هم کاهش معنی دار وزن بدن و اخذ غذا مشاهده شد.

نتیجه گیری: با وجود تفاوت در ماهیت و مکانیسم عمل متفورمین و گیاه گالگا آفیسینالیس، هردو آنها می توانند باعث کاهش وزن در موش گردند. این خاصیت گالگا می تواند با حداقل عوارض جانبی در درمان چاقی و اختلالات متابولیک ناشی از آن در دامهای خانگی به کار رود.

منابع:

1 -Bailey, C.J. and Day, C. (2004) Metformin: its botanical background. Practical Diabetes International, 21, 115–117.

2 - Dey, L., Attele, A.S., Yuan, C.S. (2002) Alternative therapies for type 2 diabetes. Alternative Medicine Review, 7, 45–58.

3 -Hadden, D.R. (2005) Goat's rue – French lilac – Italian fi tch – Spanish sainfoin: gallega offi cinalis and metformin: the Edinburgh connection. The Journal of the Royal College of Physicians of Edinburgh, 35, 258–260.

آنفلوآنزای مرغی در پرندگان خانگی: آیا باید نگران بود؟

شهین مسعودی^۱، شهلا شاهسوندی^۱

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی - کرج- ایران

s.masoudi@rvsri.ac.ir

واژگان کلیدی: آنفلوآنزای پرندگان، ویروس، H5N1، پرندگان خانگی

عامل بیماری آنفلوآنزای فوق حاد طیور سویه H5N1 ویروس آنفلوآنزا است که یک بیماری شناخته شده و مرگبار زئونوز است. در حالیکه ویروس H5N1 پرندگان به عنوان یک تهدید جدی در پرندگان اسیر در قفس نیست، اما امکان دارد هر پرنده ای آلوده شده و ویروس را به پرندگان دیگر و انسان منتقل کند. نشان داده شده است که در گونه هایی از پرندگان زینتی مانند مرغ عشق، همچنین در پرندگان وحشی مانند گنجشک و سار که معمولاً نزدیک محل های سکونت انسان زندگی می کنند قادر به ایجاد علائم بالینی منجر به مرگ است. نقش مهم پرندگان مهاجر به عنوان حاملین عوامل بیماریزا در سراسر دنیا به اثبات رسیده است. پرندگان مهاجر قادر به آلوده کردن پرندگان بومی و وحشی مانند گنجشک خانگی و سار هستند. این پرندگان نیز احتمالاً پرندگان خانگی که در قفس های بیرون از خانه نگهداری می شوند را آلوده می کنند. ویروس آنفلوآنزا می تواند از کشور هایی که در آنجا بومی است از طریق تجارت بین المللی پرندگان زینتی به سایر مناطق انتشار یابد. با توجه به این حقیقت، بازارهای خرید و فروش پرندگان زنده از نظر انتقال زئونوزها خطر بزرگی هستند. واردات غیرقانونی پرندگان زینتی می تواند خطر ناک باشد. مهمترین راه انتقال این بیماری به انسان تماس با مدفوع پرنده بیمار (به دلیل دفع میزان بالای ویروس در آن) و تماس مستقیم با پرنده آلوده، یا سطوح و اشیای آلوده به مدفوع پرنده و ترشحات دهان یا بینی پرندگان آلوده است. خوردن گوشت مرغ و خروس خام و یا محصولات آنها می تواند آلوده کننده باشد. در حالیکه H5N1 به عنوان یک خطر رایج در پرندگان خانگی در قفس دیده نمی شود، امکان دارد هر پرنده ای آلوده شود و ویروس را به پرندگان دیگر و انسان منتقل کند. برای محافظت از پرنده و خانواده خود داشتن یک دید روشن از اینکه آنفلوآنزای پرندگان چیست، چگونه عمل می کند و چگونه می توان از آن پیشگیری نمود اهمیت فراوانی دارد.

منابع:

1. Bosere G., Losson B., Maini J.G., Thiry E. and Saegerman C. (2013). Zoonoses in pet birds: review and perspectives. *Veterinary Research*. 44:36
2. Zoonotic Diseases (Avian): Work Smart, Stay Safe. (2009). USGS National Wildlife Health Center.
3. A List of Some Important Zoonotic Diseases in Pet Birds. (2009). By the World Parrot Trust,
4. Alyson Kalhagen .Can My Bird Make Me Sick? Common Zoonotic Diseases in Pet Birds Pet Birds Expert.

نقش پرندگان مهاجر در ظهور بیماریهای مشترک

شهین مسعودی^{*}، شهلا شاهسوندی^۱، لیلا پیشرفت ثابت^۱

۱- موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی - کرج - ایران

s.masoudi@rvsri.ac.ir

واژگان کلیدی: پرندگان مهاجر، بیماری های مشترک، *emerging disease*

پرندگان مهاجر به دلیل حمل و انتشار پاتوژنهای مشترک در حال ظهور، در شیوع و گسترش جهانی بیماریهای عفونی نقش مهمی دارند. پرندگان یا به عنوان میزبان، مخزن پاتوژنها هستند و یا بندپایان آلوده ناقل پاتوژنها را منتشر میکنند. توانایی پرندگان مهاجر برای طی مسی‌رهای طولانی و عبور از انواع زیستگاهها، آنها را در معرض طیف گسترده ای از میکروارگانیسمها قرار می دهد. این موضوع پتانسیلی برای ایجاد کانونهای اندمیک جدید بیماری در طول مسیر مهاجرت پرندگان ایجاد میکند. از جمله مهمترین این اختلالات "بیماریهای عفونی در حال ظهور (emerging infectious diseases) است، یعنی بیماریهایی که به تازگی شناخته شده اند و یا بیماریهایی که قبلاً شناخته شده بوده اند و در جمعیت های جدید بروز پیدا میکنند و یا به سرعت شیوع یافته و یا دامنه جغرافیایی آنها گسترده تر شده است. پرندگان وحشی مخزن تعدادی از این عوامل از جمله آربوویروس هایی مانند West Nile Virus عامل تب دره نیل، بوریلیا بورگدورفری عامل بیماری لایم، ویروس آنفلوانزا A، باکتریهای بیماریزای روده ای و باکتریهای مقاوم به دارو هستند. پرندگان در اپیدمیولوژی ویروس تب دره نیل نقش اصلی را بازی می کنند زیرا آنها تکثیر کننده اصلی ویروس در طبیعت هستند. پرندگان از طریق انتشار کنه های آلوده به بوریلیا بورگدورفری در گسترش جغرافیایی بیماری لایم نقش مهمی ایفا میکنند. پرندگان آبی ناقلین بدون علامت همه تحت تیپ های ویروس های آنفلوانزای A هستند. سویه های متنوع ویروس میتوانند برخی پرندگان اهلی از جمله ماکیان، اردک ها و بوقلمون ها را بیمار و تلف نمایند. سویه های آنفلوانزای مرغی معمولاً در انسان به خوبی تکثیر نمی شوند، اما میتوانند با سویه های انسانی که بطور مشترک خوک را آلوده نموده اند تحت بازآرایی ژنتیکی قرار گیرند این موضوع میتواند منجر به ظهور سویه های جدید با حدت بیشتر برای انسان گردد. پرندگان وحشی با تغذیه از فاضلاب و زباله به پاتوژن های روده ای مانند سالمونلا و گونه های کامپیلوباکتر آلوده شده و این عوامل را بطور مستقیم و یا از طریق آلوده کردن طیور تجاری به انسان انتقال میدهند. در مقابل امکان دارد پرندگان وحشی از طریق مرغداری ها و دامداری ها به باکتری های روده ای مقاوم به دارو آلوده شده و این سویه ها را در طول مسیر مهاجرت منتشر کنند. درک بهتر از الگوهای مهاجرت پرندگان و بیماری های عفونی آنها می تواند در پیش بینی شیوع عفونت ها در اثر پاتوژن های مشترک در حال ظهور در آینده، مفید باشد.

منابع :

- 1- Lazarus, R. & Lim, P.L.(2015)Avian Influenza: Recent Epidemiology, Travel-Related. Risk, and Management, Curr Infect Dis Rep, 17:456.
- 2- Malkinson, M, Banet, C. (2002). The role of birds in the ecology of West Nile virus in Europe and Africa. Curr Top Microbiol Immunol. 267:309-22. (Abstract).
- 3- Rappole, J.H., and Hubálek, Z. (2006)Birds and Influenza H5N1 Virus Movement to and within North America . Emerging Infectious DiseasesVol 12, (10):1486-1492
- 4- Reed,K.D., Meece,J.K Henkel, J.S., Shukla, S.K., (2003). Birds, Migration and Emerging Zoonoses: West Nile Virus, Lyme Disease, Influenza A and Enteropathogens. Clinical Medicine & Research, Vol:1,(1): 5-12
- 5- Zowalaty,M.E.El., Bustin,S.A., Hussein, M.I. & Hossam M Ashour, H.M.(2013) Avian influenza: virology, diagnosis an Future Microbiol d surveillance, Future Microbiol,Vol: 8,(9): 1209–1227.

بررسی تاثیر کابرگولین بر باروری موش های صحرائی نر

سیددانیال محمدی^{۱*}، مهران فرهودی مقدم^۲، سعید امان پور^۳

۱ دانش آموخته دکترای دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۲ عضو هیات علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۳ عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کانسر دانشگاه علوم پزشکی دانشگاه تهران

danial_wesberk@yahoo.com

واژگان کلیدی: کابرگولین، موش صحرائی نر، باروری، گاوآژ

افزایش جمعیت جوندگان از آنجا که سبب انتقال بیماری ها و خسارات اقتصادی و عمومی می شوند از اهمیت زیادی برخوردار است. به همین جهتکوشش های جدی برای مبارزه با آنها در سراسر دنیا انجام گرفته است .

یکی از روشهای مبارزه با این جانوران استفاده از عناصری و داروهایی برای عقیم نمودن موشها یا کاهش باروری آنها می باشد. مطالعاتی در ارتباط با تاثیر کابرگولین بر باروری حیوانات ماده انجام شده است (۱ و ۲). هدف از مطالعه حاضر بررسی تاثیر کابرگولین بر باروری رت های نر می باشد. به این منظور تعداد ۳۰ سر رت نر با وزن تقریبی ۱۸۵-۲۰۰ گرم در محدود سنی ۹۰ تا ۱۰۰ روز انتخاب شدند. رت هابه گروه های ده تایی مجزا تقسیم شدند گروه اول بعنوان گروه شاهد انتخاب شد.

گروه شاهد تنها روغن تخم آفتابگردان (۰/۸ میلی لیتر) ۳ بار در هفته و به مدت ۱۰ روز به روش گاوآژ خورانیده شد.

گروه دوم کابرگولینبا مقدار 400µg/kgBW در داخل ۰/۸ میلی لیتر روغن تخم آفتابگردان ۲بار در هفته به مدت ۷روزو گروه سوم همان مقدار ۳بار در هفته به مدت ۱۰ روز به روش گاوآژ خورانیده شد.

درانتهای آزمایش در رت های شاهد و تیمار بر روی بافت های بیضه و اپیدیدیم که به روش جراحی خارج شدند به ترتیب آزمایشهای بافت شناسی و اسپرماتوگرافی انجام گرفت.

نتایج: اسپرماتوگرافی و بافت شناسی گروه شاهد، گروه ۲ به ترتیب؛ $93 \times 10^3 \pm 95.9 \times 10^4$ و $62.5 \times 10^3 \pm 98.6$

اسپرم در هر میلی لیتر نشان دادند و در گروه سوم هیچگونه اسپرمی مشاهده نشد. نتایج اسپرماتوگرافی نشان داد که کابرگولین احتمالا سرعت حرکت اسپرم هارا کاهش داده و عدم تحرک اسپرم هارا افزایش می دهد. کاهش معنی داری در گروه های درمان در مقایسه با گروه شاهد مشاهده شد (p< 0.05).

در بررسی هیستوپاتولوژی بیضه گروه ۲ و ۳ در مقایسه با گروه کنترل بترتیب کاهش اسپرماتوزوآ، کاهش اسپرماتید و اسپرماتوسیت مشاهده گردید اما در هر دو گروه درمان بافت بیضه سالم بود.

این مطالعه نشان می دهد احتمالا کابرگولین کیفیت و میزان اسپرم ها را کاهش داده و ممکن است داروی موثری برای کنترل جمعیت رت ها به شمار رود.

منابع:

1. Control of red fox (Vulpes vulpes) fertility with cabergoline: dose response and timing of intervention . Journals of Reproduction and Fertility. 1470-1626
2. Cabergoline Reduces Serum Luteinizing Hormone and Sperm Quality in Male Rattus losea. Pakistan J. Zool., vol. 47(3), pp. 831-838

تأثیر کابرگولین بر روی تخمدانهای موش صحرایی ماده

سیددانیال محمدی^{۱*}، مهران فرهودی مقدم^۲، سعید امان پور^۳

^۱ دانش آموخته دکترای دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

^۲ عضو هیات علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

^۳ عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کانسر دانشگاه علوم پزشکی دانشگاه تهران

daniel_wesberk@yahoo.com

واژگان کلیدی: کابرگولین، موش صحرایی ماده، باروری، گاوآژ

استفاده از طعمه مسموم برای کنترل جمعیت رت ها در مناطق شهری و روستایی به دلیل مصرف طعمه توسط حیوانات وموجودات غیر هدف امکانپذیر نیست. در نتیجه سازوکاری قابل قبولی برای این مهم مورد نیاز است. کابرگولین یک داروی طولانی اثر آگونیست گیرنده های دوپامینی است که قبلا نشان داده بود که در جوندگانی مثل موش و موش صحرایی می تواند از آبستنیو لانه گزینی جلوگیری کند (۲۰۱) این دارو شاید بتواند جایگزین مناسبی برای کنترل جمعیت رت ها بجای استفاده از سموم مورد استفاده قرار گیرد.

بدین منظور پانزده سر رت ماده با وزن تقریبی ۱۸۵-۲۰۰ گرم در حدود سنی ۱۰۰ روز تهیه شد. رت ها به گروه های ۵ تایی بصورت تصادفی تقسیم شدند گروه اول به عنوان گروه کنترل و گروه های درمان بترتیب گروه دوم و سوم انتخاب شدند. به گروه کنترل تنها دارونما ۳ بار در هفته به مدت ۱۰ روز به روش گاوآژ خورانیده شدند و به گروه دوم کابرگولین با دز 400 (میکروگرم به ازای هر کیلو وزن بدن) دوبار در هفته و به گروه سوم همان دز ۳ بار در هفته به مدت ۱۰ روز به روش گاوآژ خورانیده شدند.

پس از ۱۰ روز بافت تخمدان تمامی رت ها خارج شده و در داخل فرمالین ۱۰ درصد برای ارزیابی هیستوپاتولوژی به آزمایشگاه ارسال گردید. نتایج مقایسه ی هیستوپاتولوژی گروه کنترل با گروه های درمان به شرح زیر است؛

در گروه دوم تعداد متعددی فولیکول های tertiary به علاوه ۱ فولیکول گراف و در گروه سوم تعداد زیادی فولیکول های tertiary و ۳-۴ عدد فولیکول گراف در کل مشاهده گردید در حالیکه در گروه شاهد تنها انواع فولیکول های اولیه و ثانویه مشاهده شد. اثر اگرچه در این مطالعه به نظر می رسد بافت تخمدان از بین نرفته است اما ممکن است با تجویز دزهای بیشتر و طولانی تر کابرگولین این اتفاق رخ دهد.

منابع :

1. Effects of cabergoline on the fertility of female mice during early and late pregnancy, and potential for its use in mouse control. Crop Protection
2. Prevention and termination of pregnancy in rats by cabergoline, a dopamine agonist. Journals of Reproduction and fertility 109, 103-107

آریتمی قلبی در یک راس میش وحشی (Ovisorientalis)

محسن قانع^۱، فهیمه نعمت الهی^۱

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

قوچ و میش وحشی (Ovisorientalis) از راسته زوج سمان هستند آنها در فک بالایی دندان پیش و نیش ندارند و همانند بقیه زوج سمان انگشت ۳ و ۴ رشد کرده است و ناخن ها به سم تبدیل شده است. معمولا در صبح زود و عصر خیلی سریع علف می خورند و در هنگام استراحت آنها نشخوار می کنند. گوسفند وحشی حیوانی اجتماعی است ، معمولا به غیر از فصل جفت گیری نرها از بقیه گله (ماده ها و نر های نابالغ و بچه ها) جدا زندگی می کنند. در اوایل پاییز نرها به گله می آیند با ماده های بالغ که فصل شده اند بعد از نزع و شاخ زنی جفت گیری کرده و از گله دور می شوند. در این گونه مخصوصا در ایران مهاجرت بصورت ارتفاعی است که در فصل بهار و تابستان در ارتفاعات کوه ها تا ۴۰۰۰ متر زندگی می کنند و در فصل سرد به ارتفاعات پایین تر کوچ می کنند. شاخ در نر و ماده وجود دارد. شاخ نرها در طول عمر رشد می کند و بزرگ تر است از شمارش گره های روی شاخ می توان سن نرها را تشخیص داد. یک راس میش ۳ ساله در حالت زمینگیری جانبی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز ارجاع داده شد. در معاینه اولیه بیمار هیپوترمی (۳۶/۵ درجه سانتی گراد) و برادی آریتمی و ۶۴ ضربان در دقیقه و تاکی پنه و فقدان حرکات شکمبه و گوارش مشهود بود. با گرفتن الکتروکاردیوگرام آریتمی سینوسی مشخص شد. در معاینه بیشتر زخمهای بستر در تمام برآمدگیهای استخوانی دیده می شد. از تاریخچه دام مشخص شد دام بدلیل عفونت فرضی رحمی توسط متخلف درمان شده و بعد از زمینگیری و تحویل محیط زیست شده است. بدلیل ضعف عضلانی و ضربان پایین اقدام به درمان با ترکیب کلسیم، منیزیم و فسفر و دکستروز شد. با دریافت ۵۰ سی سی از محلول به شکل قطره قطره دام دچار تاکی کاردی شدیدی شد و در نوار الکتروکاردیوگرام آن ضربانهای زود راسبطنی مشاهده شد. سریعا اقدام به قطع محلول و درمان با نرمال سالین شد و ضربان کاهش یافت و ریتم به تاکی کاردی سینوسی بازگشت. بدلیل اطلاعات اندک در مورد حیوانات وحشی و محدوده استفاده از داروها در این دامها، حداقل داروها در دامهای اهلی ممکن است در این دامها توکسیک باشد.

بیان پروتئین کپسید ویروس بیماری منقار و پر طوطی سانان در سیستم یوکاریوتیک

بهمن خالصی^{۱*}، شهین مسعودی^۱، شهلا شاهسوندی^۱

۱- استادیار بخش واکسنهای طیور، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

b.khalesi@rvsri.ac.ir

واژگان کلیدی: بیماری منقار و پر طوطی سانان، باکولا ویروس، سیرکویروس

مقدمه: پسیتاسین سیرکو ویروس (PSCV) یا ویروس بیماری منقار و پر طوطی سانان (BFDV) عامل بیماری منقار و پر طوطی سانان (Psittacine beak and feather disease) بوده که معمولاً از آن با عنوان ایدز پرنده Bird Aids یاد میشود. این بیماری باعث ضایعات جلدی، تغییر شکل منقار، تضعیف سیستم ایمنی پرنده (Immunosuppression) و نهایتاً مرگ مبتلایان میشود. عامل بیماری نوعی ویروس از جنس سیرکویروسها است که یک DNA ویروس تک رشته ای حلقوی و بدون پوشش بوده که به همراه سیرکو ویروسهای خوکی و ویروسهای مشابه BFDV، در جنس سیرکویروس از خانواده Circoviridae قرار دارند. سیرکویروسهای جدا شده از خوک و پرندگان منهای ویروس کم خونی جوجه (CAV) دارای مشابهات ساختاری در ژنوم می باشند. این بیماری همه گیری جهانی داشته ولی گزارش اولیه بیماری از کشور استرالیا بوده و هم اکنون در استرالیا به عنوان یک بیماری بومی با واگیری بسیار بالا با انتقال عمودی و افقی مطرح می باشد.

روش کار: در این مطالعه کلونینگ و بیان پروتئین کپسید ویروس بیماری منقار و پر طوطی سانان BFDV توسط سیستم سیستم یوکاریوتیک (Eukaryotic) باکولوویروس انجام پذیرفت. آنتی ژن نوترکیب بیان شده تخلیص و همراه با یاور ناقص فروند (Freund's incomplete adjuvant) برای تلقیح به جوجه طوطی جنس کاکادوی و دو راس گوسفند بکار برده شد. خونگیری و جمع آوری سرم در زمان های مختلف پس از تلقیح آنتی ژن نوترکیب انجام شد. میزان آنتی بادی سرم با روش ممانعت از همآگلوتیناسیون (HI) اندازه گیری شد. همچنین از طوطی های وحشی که بطور طبیعی ایمن بودن نمونه جمع آوری شد.

نتایج: تیتراژ آنتی بادی دو گوسفند دریافت کننده آنتی ژن در زمان های مختلف افزایش نشان داد. آزمایش ممانعت از همآگلوتیناسیون (HI) پرندگان واکسینه شده با آنتی ژن نوترکیب به همراه ماده کمکی فروند بر علیه بیماری BFD نشان دهنده وجود آنتی بادی در سرم بوده که منجر به عدم فعالیت آنتی ژن همآگلوتینین ویروس BFDV میشود.

نتیجه گیری: نتایج این تحقیق بیان گر موثر بودن پروتئین نوترکیب کپسید سیرکویروس، بیان شده در سیستم باکولوویروس می باشد و این آنتی ژن نوترکیب به عنوان یک واکسن بر علیه بیماری BFDV در طوطی سانان مطرح گردد.

منابع:

۱- کیوانفر، هادی، کریمی، ناصر (۱۳۷۶) ویروس شناسی دامپزشکی، انتشارات دانشگاه تهران

2- Bonne, N., Shearer, P., Sharp, M., Clark, P., Raidal, S. (2009). Assessment of recombinant beak and feather disease virus capsid protein as a vaccine for psittacine beak and feather disease. J of General Virology, Vol: 90, (3): 640-7

3- Stewart, M.E. I., Bonne, N., Shearer, P., Khalesi, B., Sharp, M., Raidal, S. (2007) Baculovirus expression of beak and feather disease virus (BFDV) capsid protein capable of self-assembly and haemagglutination, J. of Virological Methods, 114: 181-7

4- Khalesi, B., Bonne, N., Stewart, M., Sharp, M., Raidal, S. (2005). A comparison of haemagglutination, haemagglutination inhibition and PCR for the detection of psittacine beak and feather disease virus infection and a comparison of isolates obtained from lorriids. J of General Virology. Vol: 86, (11): 3039-46.

5- Bassami, R., Ypelaar, L., Berryman, D., Wilcox, G.E., Ralial, S.R. (2001). Genetic diversity of beak and feather disease virus detected in psittacine species in Australia. Virology, 279: 392-400.

تأثرات منفی افزایش متیونین جیره غذایی بر روی عملکرد سیستم قلبی عروقی Rat

بهمن خالصی^۱، شهرام جوادی^۲، حسام الدین اسکافیان^۳

۱- استادیار، دپارتمان واکسنهای طیور، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

۲- دانشیار*، دپارتمان علوم بالینی دامهای کوچک دانشکده دامپزشکی ارومیه

۳- دانشجوی دکتری تخصصی علوم بالینی دامهای کوچک دانشکده دامپزشکی شیراز

b.khalesi@rvsri.ac.ir

واژگان کلیدی: متیونین، Rat، هموسیستئین

مقدمه: متیونین اسید آمینه ای سولفوردار است که در دسته‌ی اسدهای آمینه ضروری قرار می‌گیرد. امروزه استفاده از مکمل‌های متیونین به منظور افزایش روند تولید در حیوانات و در جوامع انسانی در مکمل‌های تغذیه‌ای انسانی استفاده می‌شود. مصرف بی‌رویه آنها، منجر به تغییرات مضر زیادی از جمله توقف رشد و کاهش اخذ غذا، تغییرات هماتولوژیکی تیپیک، تجمع متهموگلوبین و تشکیل هینزبادی در ارتروسیت‌ها و نیز تغییرات مرفولوژیکی خاص و در نهایت آنمی همولیتیک، بزرگی و تیرگی طحالمی شود.

روش کار: بررسی اثرات اختصاصی تجویز متیونین مازاد بر جیره بر روی قلب و دو مورد بالا هدف این مطالعه می‌باشد. در این آزمایش از ۴۰ سر موش رت نر استفاده شد که به گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند (گروه کنترل، گروه با دز پایین متیونین، گروه با دز متوسط متیونین و گروه با دز بالای متیونین). در پایان ماه اول، پنج رت از هر گروه مورد خون‌گیری از قلب قرار گرفتند و در پایان ماه دوم نیز از بقیه رت‌ها خون‌گیری شد و سپس میزان ترپونین I سرم (پروتئینی است که در ساختار انقباضی سلولهای قلب وجود دارد که در ضایعات حاد قلبی به داخل سرم آزاد میشود) هر کدام از رت‌ها اندازه‌گیری شد.

نتایج: نتایج بدست آمده شامل: ۱- تجویز متیونین مازاد بر جیره سبب افزایش ترپونین I می‌شود ۲- افزایش مدت زمان آزمایش و دز متیونین سبب بیشتر شدن میزان ترپونین I میشود. ۳- با افزایش مدت زمان آزمایش میزان ترپونین I، حدوداً دو برابر و افزایش میزان دز حدوداً سه تا سه-و نیم برابر میشود. یعنی می‌توان گفت افزودن متیونین به جیره‌ی غذایی سبب آسیب به سیستم قلبی عروقی می‌شود که این آسیب احتمالاً بواسطه افزایش هموسیستئین خون صورت می‌گیرد.

نتیجه‌گیری: نتایج این تحقیق بیانگر این است که افزایش مازاد متیونین جیره به طور غیرمستقیم میتواند سبب آسیب‌ها قلب شود. بدین ترتیب که افزایش متیونین جیره سبب افزایش هموسیستئین پلاسما می‌شود و این هموسیستئین سبب آسیب به سیستم قلب و عروق شده که در نتیجه آن ترپونین I سرم بالا می‌رود.

منابع:

- 1) Toue S, Kodama R, Amao M, Kawamata Y, Kimura T, Sakai R. (2006). Screening of toxicity biomarkers for methionine excess in rats. *J Nutr.* 136(6 Suppl):1716S-1721S.
- 2) Chung TK, Baker DH. Methionine requirement of pigs between 5 and 20 kilograms body weight. *J Anim Sci.* 1992;70:1857-63.
- 3) Kaufman N, Klavins JV, Kinney TD. Methionine deficiency and iron retention in the rat. *Br J Nutr.* 1966;20:813-7.
- 4) Benevenga NJ, Harper AE. Alleviation of methionine and homocystine toxicity in the rat. *J Nutr.* 1967;93:44-52
- 5) Sprince H, Parker CM, Josephs JA, Jr. Homocysteine-induced convulsions in the rat: protection by homoserine, serine, betaine, glycine and glucose. *Agents Actions.* 1969;1:9-13.

مقایسه اولتراسونوگرافی اندازه عدسی خرگوش سفید نیوزلندی با خرگوش مخلوط ایرانی

وریا توحیدی*، علی تقی پور، حمید رضا نوربه^۲

۳- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

۴- دانش آموخته دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

varya.touhidi@gmail.com

واژگان کلیدی: خرگوش، عدسی، اولتراسونوگرافی

اولتراسونوگرافی امروزه یکی از روش‌های بررسی بیماریها و عوارض چشم از نظر تغییرات ساختاری و اندازه در انسان و حیوانات می باشد. اطلاع داشتن از اندازه طبیعی ساختارهای چشم در حیوانات و انسان به منظور بررسی اولتراسونوگرافی ضروری است. اولتراسونوگرافی طبیعی در حیوانات و انسان و همینطور در خرگوش سفید نیوزلندی گزارش گردیده است. هدف از این تحقیق مقایسه اندازه عدسی چشم طبیعی خرگوش مخلوط ایرانی با اندازه عدسی چشم طبیعی خرگوش سفید نیوزلندی گزارش شده و بررسی وجود تفاوت معنی‌دار بین آن دو می‌باشد.

اولتراسونوگرافی از عدسی چشم هشت سر خرگوش سفید نیوزلندی و هشت سر خرگوش مخلوط ایرانی خرگوش مورد نظر تهیه گردیده و سپس یافته‌های بدست آمده از دو گروه مطالعه بررسی آماری خواهند شد.

اولتراسونوگرافی به صورت تماس قرنیه‌ای با ترانس دیوسر خطی ۶ - ۱۲ مگاهرتز متعلق به دستگاه سونوسایت تیتان انجام گردید و تصاویر عدسی ثبت و اندازه گیری شد سپس نتایج توسط نرم افزار SPSS بررسی آماری شد. اندازه عدسی خرگوش سفید نیوزلندی با خرگوش مخلوط ایرانی تفاوت معنی داری داشتند.

اندازه عدسی خرگوش سفید نیوزلندی 0.009 ± 0.058 ، اندازه عدسی چشم خرگوش مخلوط ایرانی 0.031 ± 0.069 ($P < 0.001$).

از این یافته‌ها در بررسی عوارض و بیماری‌های عدسی در خرگوش مخلوط ایرانی استفاده خواهد شد.

حالت گیری گردن نشانه ای از درد پشت در اسب های پرش

محمد حجازی^{۱*}، نازنین جعفری^۲

۱- دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد خرم آباد

۲- باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج

hejazim@ut.ac.ir

کلمات کلیدی: درد پشت، حالت گیری گردن، اسب های پرش، گردن کمانی، گردن مقعر

مقدمه: مشکلات پشت در اسب می تواند بصورت درد های ساده بهمراه حساسیت به فشار در نتیجه همراستا نبودن تیغه مهره های ستون فقرات و لگن تا آسیب های جدی ساختار های ناحیه پشت متغیر باشد. این آسیب ها منجر به درجات متفاوتی از ناتوانی حرکتی و جابجایی غیر طبیعی خواهند شد. مشکلات پشت بر اساس واکنش اسب به فشار ها و لمس های حین تیمار، زین گذاری و فشار های دست معاینه کننده قابل شناسایی هستند. در این گونه موارد ممکن است علائمی چون عدم تقارن اندام های حرکتی خلفی و استقرار یکطرفه دم دیده شود. نشانه دیگری که می تواند بیانگر درد پشت در اسب باشد حالت گیری نامناسب قسمت های مختلف بدن است.

مواد و روش کار: در مقایسه بالینی انجام شده از دو گروه از اسب های مسابقه ای پرش (ده راس) و اسب های سواری آزاد (ده راس) معاینه به عمل آمد و بعد از تایید علائم درد پشت به بررسی حالت گیری گردن در حین کار ورزشی پرداخته شد. اسب ها در وضعیت های مختلف قدم، یورتمه و چهار نعل کوتاه و پرش از روی موانع یکسان مورد آزمون بالینی قرار گرفتند.

نتایج: مشاهده شد که اسب های پرشی نسبت به اسب های سواری آزاد سر خود را در حین کار ورزشی و گاهی در هنگام پرش بیش از حد بالا نگه داشته که قاعدتا روی کارایی ورزشی اسب تاثیر گذاری خواهد بود. در واقع حالت گردن در اسب های پرشی مبتلا به درد پشت بیشتر به حالت مقعر بود تا حالت کمانی و گرد که این امر در اسب های سواری آزاد برعکس دیده شد.

نتیجه گیری و بحث: درد پشت در اسب ها می تواند در اثر متناسب نبودن وزن سوار و اسب، مشکلات در ارتباط با زین و نعلبندی نامناسب و عدم تشخیص به موقع مشکلات سم باشد. در این ارتباط اسب های پرشی بدلیل فشار تمرینی بیش از حد و برنامه ریزی نشده و گاهی عدم تناسب سطح تمرینات و مسابقات مورد نظر با سطح آمادگی و توانایی جسمانی اسب بیشتر در معرض صدمات پشت بوده و حالات غیر طبیعی گردن را به عنوان راهی برای خلاص شدن از درد پشت به خود می گیرند که در آینده موجبات عدم تعادل حرکتی، مشکلات مهره های گردن و لنگش های جبران ناپذیر را به همراه خواهد داشت. بررسی حالات گردن را می توان به عنوان یک نشانه قابل اعتماد از در پشت در اسب های پرشی به کار برد.

منابع:

1. Licka T, Peham C (1998) A method for evaluating the flexibility of the back of standing horses. Equine Vet J 30: 412-415.
2. Faber MJ, Schamhard H, van Weeren R, Johnston C, Roepstorff L, et al. (2000) Basic three-dimensional kinematics of the vertebral column of horses walking on a treadmill. Am J Vet Res 61: 399-406.
3. Haussler KK, Erb HN (2006) Pressure algometry for the detection of induced back pain in horses: a preliminary study. Equine Vet J 38: 76-81.
4. Biau S, Barrey E (2004) The trot characteristics during the first years of dressage training. Pferdeheilkunde 20: 135-139.

گزارش یک مورد فتق دیافراگماتیک پریتونئوپریکاردیال مادرزادی در یک قلاده سگ نژاد تریر

سیدمیلاد واحدی^{۱*}، مریم ایرانمنش^۲، سید فرزین سیدنژاد^۱، مصطفی حاجی نصرالله^۲، ایمان عاشقیان^۲، رضا جوادی^۲، ضحی

علی محمدی^۱، شهرام جمشیدی^۱، مجید مسعودی فرد^۲، محمد مهدی دهقان^۲

۱. گروه بیماری های داخلی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲. گروه جراحی و رادیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

Milad_vahedi@ut.ac.ir

واژگان کلیدی: فتق دیافراگماتیک پریتونئوپریکاردیال، مادرزادی، سگ، تریر

فتق دیافراگماتیک پریتونئوپریکاردیال نقصی در دیافراگم است که باعث ارتباط مستقیم بین فضاهای پریتونئال و پریکاردیال می شود. این نقص شایعترین نقص مادرزادی پریکارد سگ و گربه می باشد. در این فتق ارگان های احشایی به داخل کیسه پریکارد فتق پیدا می کنند. دلیل این نقص توسعه غیرطبیعی سپتوم ترانسورسوم می باشد. علایم بالینی عمدتاً شامل آسیت، گنگ بودن صدای قلب و مرم قلبی به دلیل جا به جایی قلب است. روش تشخیصی اصلی رادیوگرافی است. یک قلاده سگ نر دوماهه، نژاد تریر با علایم بالینی بی اشتها و بی حالی به بیمارستان حیوانات خانگی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارجاع داده شد. در معاینه فیزیکی عدم رشد کافی حیوان و تنفس سریع و شکمی به وضوح قابل مشاهده بود. در صمم قفسه سینه، افزایش صدای تنفسی و گنگ بودن صدای قلب شنیده شد. در قسمت زیرین شکم حیوان فتق نافی هم مشاهده گردید. در تصاویر رادیوگراف قفسه سینه سایه قلب مشاهده نشد و بخش هایی از روده و کبد در قفسه سینه مشاهده گردید. محور معده بر اثر فشاری که از عقب به آن وارد شده بود به سمت جلو تمایل یافته بود. در سونوگرافی نقص ۳۴ میلی متری در دیافراگم قابل مشاهده گردید که به دنبال این نقص لوب های کبد به داخل قفسه سینه راه یافته بود و به سایه قلب چسبیده بود. در حین جراحی اصلاح دیافراگم مشاهده گردید که بخش هایی از کبد به داخل پریکارد راه یافته است و بیماری فتق مادرزادی پریتونئوپریکاردیال تشخیص داده شد. بعد از اصلاح چسبندگی ها و دیافراگم، پس از دو هفته حیوان بهبودی کامل را بازیافت. علایم بالینی این فتق عمدتاً در سال های ابتدایی زندگی خود را نشان می دهد ولی ممکن است حیوان تا سال ها بدون علامت بالینی زندگی کند. ارگان هایی که عمدتاً فتق پیدا می کنند شامل کبد و روده ها می باشند. این حیوانات معمولاً دارای نقوص مادرزادی دیگر به طور همزمان می باشند که شایعترین آن ها فتق نافی می باشد که در این مورد دیده شد. درمان انتخابی جراحی و تصحیح نقص دیافراگم می باشد که در این مورد با موفقیت انجام گردید.

منابع:

1. Liptak, J.M., Bissett, S.A., Allan, G.S., Zaki, S., Malik, R. (2002). Hepatic cysts incarcerated in a peritoneopericardial diaphragmatic hernia. J. Feline Med. Surg., 4(2): 1235.
2. Statz, G.D., Moore, K.E., Murtaugh, R.J. (2007). Surgical repair of a peritoneopericardial diaphragmatic hernia in a pregnant dog. J. Vet. Emerg. Crit. Care, 17(1): 77-85.
3. Berry, C.R., Koblik, P.D., Ticer, J.W. (1990). Dorsal peritoneopericardial mesothelial remnant as an aid to the diagnosis of feline congenital peritoneopericardial diaphragmatic hernia. Vet. Radiol., 31(5): 239-245.
4. Reed, J.R. (1988). Pericardial diseases. In: Miller MS, Tilley LP, Fox RP (Eds.). Canine and feline cardiology. New York, USA: Churchill Livingstone, pp. 495.
5. Kheirandish, R., Saberi, M., Vosough, D., Askari, N. (2014). Congenital peritoneopericardial diaphragmatic hernia in a terrier dog. Vet. Res. Forum, 5(2): 153 - 155.